

2025.

TRAVANJ – LIPANJ

Sv. 101, br. 2.

Biblijske lekcije

DRUGI DIO

Evandjelje po Ivanu

Dobri Pastir nježno vodi i štiti stado
o kojemu brine

1. Isus, Kruh Života	5
2. Kriza u Galileji	10
3. Isus na Blagdanu Sjenica	15
4. Nitko nije govorio kao ovaj čovjek	20
5. "Ni ja te ne osuđujem"	26
6. Isus, Svjetlo svijeta	31
7. Odbacujemo ili reflektiramo Svjetlost?	36
8. Isus i Abraham	41
9. Isus i slijepac	47
10. Suočavanje s duhovnom sljepoćom	52
11. Isus, Dobri Pastir	57
12. Isus i Lazar	62
13. Uskrsnuće i Život	67

Biblijske lekcije su program za svakodnevno proučavanje koji se temelji isključivo na Bibliji i Duhu proroštva bez dodatnih komentara. Citati su što kraći, koliko je to moguće, kako bi pružili jezgrovitu, izravnu misao. Zagrade [] su dodane u nekim slučajevima kako bi se osigurala jasnoća, ispravan kontekst i lakoća čitanja. Snažno preporučamo dublje proučavanje izvornih materijala.

Izdavač:	Seventh Day Adventist Reform Movement, General Conference, Sabbath School Department, Hollins Road, Roanoke, Virginia 24019-5048, USA
Za Hrvatsku:	Reformni pokret adventista sedmog dana, Ribnička 12, 10110 Zagreb
Tel./fax:	+385 91 5446 554
E-mail:	info@rpsad.hr
Internet:	rpsad.hr
Instagram:	@sdarm.croatia
Youtube:	youtube.com/user/rpsadtube
Biblijski stihovi preuzeti iz prijevoda:	Biblija: Živa riječ ili Varaždinska Biblija
Mobilna aplikacija:	iOS / Android - SDARM Mobile XP
Odgovorni urednik:	Boris Bosanac

Predgovor

Pisanje Evanđelja po Ivanu procijenjeno je kasnije od ostala tri evanđelja (nazvanih sinoptička evanđelja), ali još uvijek unutar 1. stoljeća. U 19. stoljeću kritičari Biblije pokušali su zaniijekati da je napisana prije 150. godine, pokušavajući time osporiti činjenicu da je apostol Ivan autor. Kritičari su također optuživali ovo evanđelje da odražava gnostičku filozofiju i stoga nije mogla biti napisana prije nego što je gnosticizam postao ozbiljna prijetnja vjeri. (Gnosticizam je bio filozofsko i religiozno učenje rane sekte koja je tvrdila da je znanje, a ne vjera ključ spasenja.) Takva iskrivljena optužba odavno je pobijena.

Naprotiv, vanjski dokazi svjedoče o postojanju četvrtog evanđelja te da je ono bilo visoko poštovano već 115. godine. Jedan takav dokaz došao je kroz otkriće malog komadića papirusa, s nekoliko Ivanovih stihova (16. poglavlje, stihovi 31-33, 37, 38), poznatog kao Rylandsov papirus i obično označen kao P52, koji je paleografski datiran oko 125. godine. Ovaj fragment, pronađen u Egiptu početkom 2. stoljeća, smatra se opipljivim dokazom ranog i širokog širenja četvrtog evanđelja. Poznati istraživač Novog zavjeta Adolph Deissmann potvrđuje:

„Mnoštvo hipoteza o kasnom podrijetlu Evanđelja po Ivanu brzo će uvenuti poput stakleničkih biljaka. U Rylandskom papirusu imamo dokumentirani dokaz da je Evanđelje po Ivanu ne samo postojalo u prvoj polovici 2. stoljeća, nego da su njegovi prijepisi već stigli u Egipat. Vrijeme pisanja ovog Evanđelja stoga treba vratiti mnogo ranije.” — *Deutsche Allgemeine Zeitung*, 3.12. 1935. Ne samo da je pisanje Ivana služilo određenoj svrsi među prvim kršćanima; ono je donijelo duhovno vodstvo, pomoći i ohrabrenje Kristovim sljedbenicima, u najrazličitijim okolnostima, kroz stoljeća.

Gospod “ima svjetlost koja je za nas nova, ali to je dragocjena stara svjetlost koja treba sjati iz Riječi istine. Mi imamo samo odbljeske zraka svjetlosti koje nam još trebaju stići. Svjetlost koju nam je Gospod već dao ne koristimo u potpunosti, stoga ne primamo još veću svjetlost; ne hodimo u svjetlosti koja nas je već obasjala.

Mi se nazivamo narodom koji drži zapovijedi, ali ne shvaćamo nevjerojatnu širinu dalekosežnih načela Božjeg zakona; ne uviđamo njegovu svetu narav. Mnogi koji za sebe tvrde da su učitelji istine nemaju pravu sliku o tome što rade dok podučavaju Božji zakon, jer ne posjeduju živu spoznaju Gospoda Isusa Krista.” — *Odabrane poruke, knj. 1, str. 401, 402.*

Neka nam kontinuirano proučavanje ovog Evanđelja pomogne bolje upoznati Isusa!

Generalna konferencija, Odjel za subotnju školu

Dar prve subote

Subota, 5. travnja 2025.

Za obnovu molitvenog doma u Prokhorovki, Rusija

Rusija je, po površini, najveća država na svijetu, prostire se na 17.125.191 četvornih kilometara s 147.000.000 stanovnika. Više od 180 etničkih skupina nastanjuje ovo golemo područje, a ispovijedaju različita vjerska uvjerenja. Najistaknutije je rusko pravoslavlje (41,1%), zatim druge kršćanske vjere (6,3%), islam (6,5%), neopogani i tengristi (1,2%), budizam (1,2%), vjernici koji ne prakticiraju vjeru (25,2%), ateisti (13%), a ostatak ne ispovijeda nikakvu religiju.

Od početka Reformnog pokreta, poruka vječnog evanđelja ovdje je napredovala pod vrlo teškim okolnostima. Mnogi su vjernici morali trpjeti žestoko progonstvo, a neki su svjedočili za raspetoga i uskrslog Spasitelja po cijenu života.

Krajem 1990-ih jedan biblijski radnik se sa svojom suprugom preselio u središnju regiju Rusije u svrhu obavljanja misionarskog rada. Njihovim trudom i molitvama organizirana je skupina vjernika. Ali nisu imali mjesta za sastanke i bogoslužje. Konačno, 2006. godine pronašli su malu kuću na komadu zemlje u Prokhorovki, urbanom administrativnom središtu okruga Prokhorovski u Belgorodskoj oblasti poljoprivrednom području koje proizvodi žitarice, šećernu repu, suncokret i voće uz rijeku Psjol jugoistočno od grada Kurska, gdje se nalaze velika nalazišta željeza.

Jasno smo vidjeli Božju ruku na djelu kada je čudesno uklonio mnoge prepreke i blagoslovio kupnju ove kuće. Posao u ovoj regiji nastavio je rasti i nije prošlo dugo prije nego što je kuća postala premalena da primi sve štovatelje Boga. Prije nekoliko godina dobili smo dozvolu od vlasti i započeli izgradnju bogomolje. Lokalna braća i sestre su dali donacije i marljivo radila, ali da završimo ovaj projekt potrebna nam je velikodušna pomoć ljudi širom svijeta koji vole Gospoda. Završetak ovog projekta dat će priliku za daljnji razvoj evanđelja u susjednim regijama, kao svjetionik u širenju posljednje poruke spasenja. Neka Gospodin blagoslovi svakoga čije je srce spremno pomoći širenju sadašnje istine u ovom dijelu svijeta!

Vaša braća i sestre iz lokalne crkve Prokhorovka i ruske unije

Isus, Kruh života

STIH ZA UPAMTITI: „A Isus im reče: »Ja sam kruh života. Tko dolazi k meni, neće ogladnjeti; i tko vjeruje u mene, neće ožednjeti nikada “ (Ivan 6:35).

Predlažemo da pročitate: *Misli s Gore blagoslova*, str. 18–21.

“Mi jedemo Kristovo tijelo. . . kada se vjerom držimo Njega kao našeg Spasitelja.” — *Biblijski komentari, knj. 5, str. 1135.*

1. AMBICIOZNA REVNOST

Nedjelja 30. ožujka

a. Nakon čuda s kruhovima, kakvo je uvjerenje zavlдалo među ljudima? Ivan 6:14. Što su ti ljudi žarko željeli učiniti? Ivan 6:15 (prvi dio).

Ivan 6:14 Stoga ljudi, vidjevši znak koji učini Isus, govorahu: »Ovo je uistinu Prorok koji dolazi na svijet.« Ivan 6:15 Tada Isus, doznajući da kane doći i pograbit ga da bi ga zakraljili, povuče se on ponovno u goru, sam.

“Ovo uvjerenje jačalo je u tijeku cijeloga dana. Ovo krunsko djelo je jamstvo da je dugoočekivani Osloboditelj među njima. Nade naroda sve su se više podizale. To je Onaj koji će od Judeje načiniti zemaljski raj, zemlju u kojoj teče mlijeko i med. On može ispuniti svaku želju. On može slomiti silu omrznutih Rimljana. On može osloboditi Judu i Jeruzalem. On može iscijeliti vojnike ranjene u borbi. On može opskrbiti cijele vojske hranom. On može osvojiti narode i dati Izraelu dugo željenu nadmoć.

U svom oduševljenju narod Ga je spreman odmah okruniti za kralja. Uviđaju da On ne čini nikakav napor da privuče pozornost na sebe ili da sebi pribavi čast. U ovom se On bitno razlikuje od svećenika i poglavara pa su se bojali da nikada neće zahtijevati svoje pravo na Davidovo prijestolje. Pošto su se zajednički savjetovali, složili su se da Ga silom uzmu i proglaše kraljem Izraela. Učenici su se udružili s mnoštvom u izjavi da je Davidovo prijestolje zakonito naslijeđe njihova Učitelja. Skromnost, govorili su oni, pokreće Krista da odbije takvu počast. Neka narod uzdigne svog Osloboditelja. Neka oholi svećenici i poglavari budu primorani štovati Onoga koji dolazi zaodjenut vlašću od Boga.” — *Želja vjekova, str. 377, 378.*

a. Što je Isus učinio kako bi spriječio mnoštvo i učenike da ostvare svoje planove te Ga postave na ovozemaljsko prijestolje? Ivan 6:15.

Ivan 6:15 Tada Isus, doznajući da kane doći i pograbit ga da bi ga zakraljili, povuče se on ponovno u goru, sam.

“[Mnoštvo se zajedno s učenicima] revnosno pripremalo provesti svoju namjeru; ali Isus je bio svjestan što se događa i razumio je ono što oni nisu mogli razumjeti kakav bi bio rezultat takvog pokreta. Već tada su svećenici i poglavari tražili Njegov život. Oni Ga optužuju da odvaja narod od njih. Nasilje i pobuna pratit će napore da Ga postave na prijestolje i djelovanje duhovnog kraljevstva će biti ometeno. Ovaj pokret se mora zaustaviti bez odlaganja. Pozvavši svoje učenike, Isus im zapovijeda da uzmu čamac i da se odmah vrate u Kafarnaum, prepuštajući Njemu da raspusti narod.

Nikada ranije nije im bilo tako teško ispuniti Kristov nalog. Učenici su se dugo nadali nekom narodnom pokretu koji će postaviti Isusa na prijestolje; oni nisu mogli podnijeti pomisao da će biti uzaludno sve ovo oduševljenje. Mnoštvo koje se okupljalo da proslavi Pashu bilo je željno vidjeti novog proroka. Njegovim sljedbenicima ovo se učinilo zlatnom prilikom da svog voljenog Učitelja postave na Izraelovo prijestolje. U žaru ovog novog stremljenja k slavi, teško im je bilo da odu sami i ostave Isusa osamljena na toj pustoj obali. Oni su se bunili protiv takvog dogovora; ali Isus je sada govorio s takvom vlašću kakvu nikada ranije nije pokazivao prema njima. Znali su da bi dalje opiranje s njihove strane bilo beskorisno pa su se u tišini okrenuli prema moru.” — *Želja vjekova, str. 378.*

b. Što je mnoštvo učinilo jedan dan nakon tog čuda? Ivan 6:22–25.

Ivan 6:22 Sutradan mnoštvo, koje osta onkraj mora, opazi da ondje ne bijaše druge lađice osim one jedne u koju uđoše njegovi učenici i da Isus nije ušao sa svojim učenicima u lađicu, nego su njegovi učenici otišli sami. Ivan 6:23 Ali iz Tiberijade dođoše druge lađice blizu mjesta gdje su jeli kruh nakon što je Gospodin zahvalio. Ivan 6:24 Kada dakle mnoštvo vidje da Isus nije ondje, a ni učenici njegovi, uđoše i sami u brodice te dođoše u Kapernaum tražeći Isusa. Ivan 6:25 I našavši ga onkraj mora, rekoše mu: »Rabbi, kad si ovamo došao?«

“Čudo s kruhom pročulo se i blizu i daleko i sljedećeg se jutro vrlo rano narod okupljao u Betsaidi da vidi Isusa. Dolazili su u velikom broju kopnom i morem. Oni koji su Ga napustili protekle noći vratili su se, očekujući da će Ga još uvijek tu naći; jer nije bilo lađe kojom bi mogao prijeći na drugu stranu. Ali njihovo je traganje bilo besplodno i mnogi su se, tražeći Ga, uputili u Kafarnaum.

U međuvremenu stigao je u Genezaret nakon izbjivanja od samo jednog dana. Čim se doznalo da se iskrcao, ljudi ‘...oprčavši svu onu okolicu, počnu na ležaljka donositi bolesnike onamo gdje bi čuli da je on’. (Marko 6:55.)” — *Želja vjekova, str. 383, 384.*

a. **Koju iskrenu, ali pažljivu poruku je Isus uputio mnoštvu? Ivan 6:26, 27.**

Ivan 6:26 Odgovori im Isus i reče: »Zaista, zaista, kažem vam, tražite me ne zato što vidjete znake, nego zato što jedoste od kruhova i nasitiste se. Ivan 6:27 Radite, ali ne za hranu propadljivu, nego za hranu koja ostaje za život vječni, koju će vam dati Sin Čovječji. Jer njega opečati Otac — Bog.«

“Isus nije udovoljio njihovoj znatiželji. Sa žalošću je rekao: ‘Ne tražite me jer ste vidjeli znakove, nego jer ste jeli one kruhove i nasitili se’” Nisu Ga tražili s nekim uzvišenijim pobudama; zato što su bili nahranjeni kruhom nadali su se da će primiti i druge zemaljske koristi time što su se povezali s Njim. Spasitelj im je zapovjedio: ‘Nastojte sebi pribaviti ne propadljivu hranu, već hranu koja ima trajnost za život vječni.’ Nemojte tražiti samo materijalne koristi. Neka vaš glavni napor ne bude staranje za sadašnji život, već tražite duhovnu hranu, upravo onu mudrost koja će ostati za vječni život.” — *Želja vjekova, str. 384.*

b. **Koje pitanje o Božjim djelima su Židovi postavili Isusu? Ivan 6:28. Objasnite Isusov odgovor. Ivan 6:29.**

Ivan 6:28 Stoga mu rekoše: »Što da činimo da bismo radili djela Božja?« Ivan 6:29 Odgovori im Isus i reče: »Ovo je djelo Božje: da uzvjerujete u onoga kojega on posla.«

“Za tren se zanimanje slušatelja probudilo. Uzviknuli su: ‘Što da činimo da bismo radili djela Božja?’ Oni su izvršili mnoge naporne pothvate da bi se preporučili Bogu, i bili su spremni čuti neko novo pravilo uz pomoć kojeg bi mogli pribaviti veću zaslugu. Njihovo pitanje je značilo: Što trebamo činiti da zaslužimo Nebo? Koja cijena se traži da dobijemo život koji će doći?

‘Ovo djelo Bog hoće odgovori im Isus da vjerujete u onoga koga je on poslao.’ Cijena Neba je Isus. Put u Nebo ide kroz vjeru u ‘Jaganjca Božjeg koji uzima grijeh svijeta’. (Ivan 1:29.)” — *Želja vjekova, str. 385.*

“Pokajanje je okretanje od sebe prema Kristu. A kad primimo Krista tako da On vjerom može živjeti svoj život u nama, i u našem životu će se vidjeti dobra djela.” — *Misli s Gore blagoslova, str. 87.*

“Neka Gospodin pomogne svom narodu da shvati kako postoji ozbiljna misija koju treba izvršiti... U svojem domu, u crkvi i u svijetu oni trebaju činiti Kristova djela. Oni nisu ostavljeni da rade sami. Anđeli su njihovi pomoćnici. A i Krist im je pomoćnik.” — *Svjedočanstva, knj. 8, str. 18.*

a. Kakav su znak željeli Židovi i koju povijesnu činjenicu su spomenuli? Ivan 6:30, 31. Što je Isus rekao o kruhu s neba? Ivan 6:32, 33.

Ivan 6:30 Rekoše mu dakle: »Koji onda znak ti činiš da vidimo pa da ti povjerujemo? Što radiš? Ivan 6:31 Očevi našj jedoše man u pustinji, kao što je pisano: Kruh s neba dade im jesti.« Ivan 6:32 Reče im stoga Isus: »Zaista, zaista, kažem vam, nije vam Mojsije dao kruh s neba, nego vam Otac moj daje s neba kruh istinski. Ivan 6:33 Jer kruh je Božji onaj koji silazi s neba i daje život svijetu.«

Hebreji su poštovali Mojsija kao onoga koji je dao man u, pripisujući slavu oruđu, a gubeći iz vida Onoga koji je izvršio to djelo. Njihovi očevi gundali su protiv Mojsija, odricali i sumnjicali njegovu božansku zadaću. Sad u istom duhu potomci odbacuju Onoga koji im je donio vijest od Boga. 'Zaista, zaista, kažem vam, odvrati im Isus, nije vam Mojsije dao kruh s neba.' Darovatelj mane stajao je među njima. Sam Krist je vodio Hebreje kroz pustinju i svakodnevno ih hranio kruhom s Neba. Ta je hrana bila uzor pravog kruha s neba. Životodavni Duh, proistječući iz beskonačne Božje punine, prava je mana." — *Želja vjekova, str. 385, 386.*

b. Budući da su im misli bile usredotočene samo na ovozemaljski, tjelesni kruh, koji zahtjev su iznijeli? Što im je Isus zatim objasnio? Ivan 6:34–36.

Ivan 6:34 Tada mu rekoše: »Gospodine, daj nam uvijek toga kruha!« Ivan 6:35 A Isus im reče: »Ja sam kruh života. Tko dolazi k meni, neće ogladnjeti; i tko vjeruje u mene, neće ožednjeti nikada. Ivan 6:36 Ali rekoh vam: vidjeli ste me, i opet ne vjerujete.

"Slikoviti izraz koji je Krist upotrijebio bio je poznat Hebrejima. Mojsije, nadahnut Svetim Duhom, rekao je: '...Čovjek ne živi samo o kruhu, nego... o svemu što izlazi iz usta Božjih.' A prorok Jeremija je napisao: 'Kad mi dođoše riječi tvoje, ja sam ih gutao: riječi tvoje ushitiše i obradovaše srce moje.' (Ponovljeni zakon 8:3; Jeremija 15:16) Sami rabini imali su jednu poslovicu o tome da jedenje kruha, u svom duhovnom smislu, znači proučavanje zakona i izvršavanje dobrih djela; često se govorilo da će prilikom Mesijina dolaska sav Izrael biti nahranjen. Učenje proroka razjasnilo je duboku duhovnu pouku u čudu s kruhovima. Ovu pouku Krist je pokušao objasniti svojim slušateljima u sinagogi. Da su razumjeli sveta Pisma, razumjeli bi Njegove riječi kad je kazao: 'Ja sam kruh života.' Samo dan ranije onemoćalo i gladno mnoštvo bilo je nahranjeno kruhom koji je On dao. Kao što su od tog kruha primili tjelesnu snagu i osvježanje, tako su od Krista mogli primiti duhovnu snagu za vječni život." — *Želja vjekova, str. 386.*

a. Koja dva blisko povezana obećanja su dana onima koji dolaze Kristu i kako ovo donosi nadu svakom grješniku? Ivan 6:37–40.

Ivan 6:37 Sve što mi daje Otac k meni će doći, a onoga koji dolazi k meni neću izbaciti van. Ivan 6:38 Jer siđoh s neba ne da vršim svoju volju, nego volju onoga koji me posla. Ivan 6:39 A ovo je volja Oca koji me posla: da ne izgubim ništa od svega što mi je dao, nego da to uskrisim u posljednji dan. Ivan 6:40 I ovo je volja onoga koji me posla: da svatko tko vidi Sina i vjeruje u njega ima život vječni. I ja ću ga uskrisiti u posljednji dan.«

“Svi koji Ga vjerom primaju, kazao je Isus, imat će vječni život. Ni jedan od njih ne može biti izgubljen.” — *Želja vjekova, str. 387.*

“Nemojte slušati neprijateljev prijedlog da ne dođete Kristu sve dok ne postanete bolji; dok ne budete dovoljno dobri da se vratite Bogu! Ako budete dotad čekali, nikad se i nećete vratiti. Kad Sotona pokaže vaše prljave haljine, ponovite Isusovo obećanje: ‘A tko dođe k meni, sigurno ga neću izbaciti van.’ (Ivan 6:37) Kažite neprijatelju da krv Isusa Krista čisti od svakoga grijeha. Neka Davidova molitva postane i vaša: ‘Poškropi me izopom da se očistim, operi me, i bit ću bjelji od snijega!’ (Psalam 51:7).

Ustani i idi svojem Ocu! On će ti izići daleko ususret. Ako učiniš samo jedan korak k Njemu u pokajanju, On će se požuriti da te prihvati u svoje naručje beskrajnje ljubavi. Njegovo je uho otvoreno za vapaj skrušene duše. Njemu je poznato i kada se tvoje srce prvi put okrenulo Bogu. Nikad nije upućena molitva, ma koliko nesavršena, nikad nije prolivena suza, ma koliko potajna, nikad se nije javila iskrena težnja za Bogom, ma koliko slabašna, da se Božji Duh nije pokrenuo da je prihvati. Čak i prije nego se molitva izgovori ili težnja srca objavi, milost izlazi od Krista da se sretne s milošću koja djeluje na ljudsko srce.” — *Kristove priče, str. 205, 206.*

b. Što su nevjerni Židovi mrmljali i koje obećanje je Isus ponovio onima koji su povjerovali u Njega? Ivan 6:41–51.

Ivan 6:41 Nato Židovi mrmljahu zbog njega, jer reče: »Ja sam kruh koji je sišao s neba.« I govorahu: »Nije li to Isus, sin Josipov, kojemu mi znamo i oca i majku? Kako dakle on govori: ‘S neba sam sišao’?« Odgovori stoga Isus i reče im: »Ne mrmljajte među sobom! Nitko ne može doći k meni ako ga ne privuče Otac koji me posla; i ja ću ga uskrisiti u posljednji dan. Pisano je u Prorocima: I svi će biti poučeni od Boga. Stoga svatko tko čuje od Oca i nauči, dolazi k meni. Ivan 6:46 Ne da je tko vidio Oca, osim onaj koji je od Boga — taj je vidio Oca. Zaista, zaista, kažem vam, tko vjeruje u mene, ima život vječni. Ja sam kruh života. Očevi vaši jedoše manju u pustinji, i pomriješe. Ovo je kruh koji s neba silazi: da netko od njega jede i ne umre. Ivan 6:51 Ja sam kruh živi koji s neba siđe. Tko bude jeo od ovoga kruha, živjet će dovijeka. A i kruh koji ću ja dati tijelo je moje, koje ću ja dati za život svijeta.«

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

Petak, 3. siječnja

1. Nakon čuda s kruhovima, što su Kristovi sljedbenici planirali učiniti?
2. Opišite glavni interes mnoštva koje je slijedilo Isusa.
3. Objasnite Isusove riječi iz Ivana 6:29.
4. Koju je ilustraciju Krist upotrijebio da prikaže izvor duhovnog života?
5. Kako su židovske vođe pokazale svoje predrasude prema Kristu?

Kriza u Galileji

STIH ZA UPAMTITI: „Tada im Isus reče: »Zaista, zaista, kažem vam, ako ne jedete tijela Sina Čovječjega i ne pijete krvi njegove, nemate života u sebi “ (Ivan 6:53).

Predlažemo da pročitate: *Svjedočanstva, knj. 5, str. 573–580.*

Jedina živa vjera je ona vjera koja prima i asimilira istinu dok ne postane dio bića i pokretačka snaga života i djelovanja.” — *Svjedočanstva, knj. 5, str. 576.*

1. ŽIVOT U KRISTOVOJ KRVI I TIJELU

Nedjelja, 6. travnja

a. Kakav učinak su Kristove riječi imale na vjerske vođe? Ivan 6:52. Što je Isus objasnio o Svom tijelu i Svojoj krvi? Ivan 6:53–55.

Ivan 6:52 Židovi se stoga prepirahu među sobom govoreći: »Kako nam ovaj može dati tijelo da jedemo?« Ivan 6:53 Tada im Isus reče: »Zaista, zaista, kažem vam, ako ne jedete tijela Sina Čovječjega i ne pijete krvi njegove, nemate života u sebi. Ivan 6:54 Tko jede moje tijelo i pije moju krv, ima život vječni; i ja ću ga uskrisiti u posljednji dan. Ivan 6:55 Jer tijelo je moje uistinu jelo i krv je moja uistinu piće.

“Sad su rabini ljutito povikali: ‘Kako nam ovaj može dati tijelo svoje za jelo?’ Pretvarali su se da Njegove riječi razumiju u istom doslovnom smislu kao i Nikodem kad je upitao: ‘Kako se može čovjek, kad je već star, roditi?’ (Ivan 3:4) U određenoj su mjeri oni shvatili značenje Isusovih riječi, ali to nisu željeli priznati. Pogrešno tumačeći Njegove riječi, nadali su se da će u narodu pokrenuti predrasude protiv Njega.” — *Želja vjekova, str. 389.*

b. Što u stvarnosti znači jesti tijelo i piti krv Sina Božjega? Ivan 6:56, 57; 1. Ivanova 3:24; 5:12.

Ivan 6:56 Tko jede moje tijelo i pije moju krv, ostaje u meni i ja u njemu. Ivan 6:57 Kao što je mene poslao živi Otac i ja živim zbog Oca, tako će i onaj koji mene jede živjeti zbog mene.

1. Ivanova 3:24 I tko drži zapovijedi njegove, u njemu ostaje, i On u njemu. I po ovome znamo da On ostaje u nama: po Duhu kojeg nam je dao. 1. Ivanova 5:12 Tko ima Sina, ima život; tko nema Sina Božjega, nema života.

“Jesti Kristovo tijelo i piti Kristovu krv znači primiti Ga kao osobnog Spasitelja, vjerujući da nam On prašta grijeha i da smo u Njemu savršeni. Mi ćemo postati sudionici u Njegovoj prirodi ako promatramo Njegovu ljubav, ako prebivamo u njoj, ako pijemo od nje. Ono što je hrana za tijelo, to Krist mora biti za dušu.” — *Želja vjekova, str. 389.*

a. Kojim dodatnim objašnjenjem je Isus precizno razjasnio značenje svojih riječi? Ivan 6:63.

Ivan 6:63 Duh je onaj koji oživljava, tijelo ne koristi ništa. Riječi koje vam ja govorim duh su i život su.

“Hrana nam ne može koristiti ako je ne jedemo, ako ne postane dio našeg bića. Tako i Krist nema nikakvu vrijednost za nas ako Ga ne upoznamo kao osobnog Spasitelja. Teorijsko znanje neće nam učiniti nikakvo dobro. Moramo se hraniti Njime, moramo Ga primiti u srce tako da Njegov život postane naš. Mi moramo crpiti Njegovu ljubav i Njegovu milost.

Kristov život koji daje život svijetu nalazi se u Njegovoj riječi. Svojom je riječju Isus liječio bolesti i istjerivao zle duhove; svojom je riječju utišao more i podizao mrtve; i narod je svjedočio da je Njegova riječ imala silu. On je govorio Božju Riječ, kao što je govorio preko svih proroka i učitelja u Starom zavjetu. Cjelokupna Biblija jest objavljivanje Krista, i Spasitelj je želio usmjeriti vjeru svojih sljedbenika na ovu Riječ. Kad se Njegova vidljiva nazočnost bude povukla, Riječ mora biti njihov izvor sile. Kao i njihov Učitelj, oni će morati živjeti ‘o svakoj riječi koja izlazi iz usta Božjih’ (Matej 4:4).

Kao što se naš tjelesni život održava hranom, tako se i nas duhovni život održava Božjom Riječju. Svaka duša za sebe treba primiti život iz Božje Riječi. Kao što sami za sebe moramo jesti da bismo primili hranjive sastojke, tako moramo primiti Riječ sami za sebe. Mi je ne bismo smjeli primiti samo posredovanjem tuđeg uma. Moramo pažljivo proučavati Bibliju, tražeći od Boga pomoć Svetoga Duha, da bismo mogli razumjeti Njegovu Riječ. Trebali bismo uzeti jedan biblijski redak i usmjeriti um na zadaću otkrivanja misli koju je Bog postavio za nas u njemu. Trebamo razmišljati o toj misli sve dok ona ne postane naše vlasništvo i ne spoznamo što ‘govori Gospod’.” — *Želja vjekova*, str. 389, 390.

b. Kako prorok Jeremija opisuje ovo iskustvo? Jeremija 15:16.

Jeremija 15:16 Kad se nađoše riječi tvoje, ja sam ih jeo; i riječ tvoja bijaše mi radost i veselje srca mojega. Jer ja sam se tvojim zvao imenom, Gospode, Bože Nad Vojskama.

“Ako se čvrstu uhvatimo za Božju Riječ, vidjet ćemo Njegovu spasenje... Moramo primiti Božju riječ. Moramo jesti riječ, živjeti riječ; to je tijelo i krv Sina Božjega. Moramo jesti Njegovu tijelo i piti Njegovu krv – vjerom primiti Njegove duhovne osobine.” — *Svjedočanstva*, knj. 6, str. 51, 52.

a. Kakvu krizu su Kristove riječi izazvale među Njegovim učenicima i kako ovo predstavlja upozorenje za nas danas? Ivan 6:60, 61, 65, 66.

Ivan 6:60 Tada mnogi od njegovih učenika, čuvši to, rekoše: »Tvrda je ta riječ! Tko je može slušati?«Ivan 6:61 A Isus, znajući u sebi da njegovi učenici mrmljaju zbog toga, reče im: »Zar vas to sablažnjava?Ivan 6:65 Pa govoraše: »Zbog toga vam rekoh da nitko ne može doći k meni ako mu nije dano od Oca mojega.«Ivan 6:66 Od toga vremena mnogi od njegovih učenika odstupiše te više nisu išli s njim.

”Kušnja je bila prevelika. Oduševljenje onih koji su Ga željeli silom načiniti kraljem ohladilo se. Ovaj im je govor u sinagogi, izjavili su, otvorio oči. Sad su izvedeni iz zablude. U njihovim su umovima Njegove riječi bile neposredno priznanje da On nije Mesija i da neće uslijediti nikakva zemaljska nagrada iz povezanosti s Njim. Njegova sila da čini čuda bila je za njih dobrodošla, željeli su se osloboditi bolesti i patnje, ali nisu voljeli Njegov samopožrtvovni život. Nisu marili za tajanstveno, duhovno kraljevstvo o kojemu je govorio. Oni neiskreni i sebični koji su Ga tražili, nisu Ga više željeli. Ako ne uloži svoju silu i utjecaj da bi postigli oslobođenje od Rimljana, oni ne žele imati ništa s Njim...

Riječima istine pljeva je bila odvojena od žita. Stoga što su bili previše tašti i uvjereni u svoju pravdu da bi primili ukor, previše su voljeli svijet da bi prihvatili život poniznosti, mnogi su se okrenuli od Isusa. Mnogi još to isto čine. Duše se danas kušaju kao što su se kušali učenici u sinagogi u Kafarnaumu. Kad se istina uvjerljivo razjasni srcu, ljudi uviđaju da njihovi životi nisu u skladu s Božjom voljom. Oni vide potrebu za cjelovitom promjenom u sebi, ali ne bi htjeli prihvatiti rad pun samoodricanja. Stoga se ljute kad se otkriju njihovi grijesi. Odlaze uvrijeđeni, kao što su i učenici napustili Isusa, mrmljajući: 'Tvrđ je ovo govor! Tko ga može slušati?'" — *Želja vjekova, str. 391, 392.*

b. Nakon što su Ga mnogi učenici napustili, što je Krist pitao dvanaesticu? Ivan 6:67. Kako mi danas možemo ponoviti Petrov mudar odgovor? Ivan 6:68, 69.

Ivan 6:67 Stoga Isus reče Dvanaestici: »Zar i vi hoćete otići?«Ivan 6:68 Odgovori mu nato Šimun Petar: »Gospodine, komu ćemo otići? Ti imaš riječi života vječnoga. Ivan 6:69 I mi vjerujemo i znamo: ti si Krist, Sin Boga živoga.«

”Kroz dobre i loše reakcije, kroz tamu, kroz svo protivljenje sotonskih sila, Sunce pravde smireno sja, ukazujući na zlo, potiskujući grijeh te oživljavajući duh poniznih i skrušenih. 'Gospodine, kome da idemo? Ti imaš riječi života vječnoga.' " — *Svjedočanstvo za propovjednike, str. 285.*

a. Što općenito možemo reći o onima koji odbace Krista? 1. Ivanova 2:19. Kakav tužan stav su razvili nezadovoljni učenici?

1. Ivanova 2:19 Od nas izađoše, ali ne bijahu od nas. Jer da su bili od nas, ostali bi s nama. Ali oni izađoše kako bi se očitovali da nisu svi od nas.

“Kad su se ovi nezadovoljni učenici okrenuli od Isusa, njima je ovladao drugi duh. Nisu mogli vidjeti nikakvu privlačnost na Onome koji im se ranije činio tako zanimljivim. Potražili su Njegove neprijatelje, jer su bili u skladu s njihovim duhom i radom. Pogrešno su tumačili Njegove riječi, krivotvorili Njegove izjave i pogrešno prikazivali Njegove pobude. Branili su svoje ponašanje sakupljanjem svake pojedinosti koja bi se mogla okrenuti protiv Njega; ovim je lažnim glasinama pokrenut takav gnjev da Mu je život bio u opasnosti.” — *Želja vjekova, str. 392, 393.*

b. Što se događa sa slušateljima tjelesnih motiva i umova? Rimljanima 16:17, 18.

Rimljanima 16:17 Zaklinjem vas, braćo, čuvajte se onih koji izazivaju razdore i sablazni protivno nauku koji ste vi naučili, i uklonite se od njih. Jer takvi ne služe Gospodinu našem Isusu Kristu, nego svom trbuhu, te slatkim i laskavim riječima zavode srca nedužnih.

“Hvala i laskanje bili su ugodni njihovim ušima, ali istina nije dobrodošla; oni je nisu mogli slušati. Kad su Ga gomile slijedile, kad je nahranio mnoštvo i kad su se čuli pobjedonosni poklici, njihovi glasovi podizali su se u veličanju, ali kad je ispitivanje Božjeg Duha otkrilo njihov grijeh i naložilo im da ga ostave, okrenuli su leđa istini i više nisu išli s Isusom.” — *Želja vjekova, str. 392.*

c. Osim onih koji su napustili Isusa, tko se još u svom srcu ujedinio s Njegovim neprijateljima? Kako se očitovala ta polovična odanost? Ivan 6:70, 71.

Ivan 6:70 Odgovori im Isus: »Nisam li ja izabrao vas dvanaestoricu, a jedan je od vas đavao.« Ivan 6:71 A govorio je o Judi, sinu Šimuna Iskariotskoga, koji bijaše jedan od Dvanaestorice, jer on ga je imao izdati.

“Kristov je javni govor u sinagogi o kruhu života predstavljao prekretnicu u povijesti Judina života... Vidio je da Krist nudi duhovna, a ne svjetovna dobra. Smatrao se dalekovidnim i sposobnim proniknuti u to da Isus neće imati nikakve časti i da ne može pokloniti visoke položaje svojim sljedbenicima. Odlučio je ne združiti se tako blisko s Kristom da se ne bi mogao povući. Odlučio je promatrati izdaleka. I promatrao je.

Od tog vremena izražavao je sumnje koje su zbunjivale učenike. Pokretao je rasprave i neugodne osjećaje, ponavljajući dokaze koje su protiv Kristovih tvrdnji navodili književnici i farizeji. Sve male i velike poteškoće, i nevolje, nezgode i očite prepreke u napredovanju evanđelja, Juda je tumačio kao dokaze da ono nije istinito.” — *Želja vjekova, str. 719.*

a. Opišite osobinu koju je Juda razvio. Ivan 12:4–6; 3:32.

Ivan 12:4 Nato reče jedan od njegovih učenika, Juda, sin Šimuna Iskariotskoga, onaj koji ga je imao izdati: Ivan 12:5 »Zašto se ta pomast nije prodala za trista denara i razdala siromasima?« Ivan 12:6 No to ne reče jer mu bijaše stalo do siromaha, nego jer je bio tat i imao novčarku te krao što se u nju stavljalo. Ivan 3:32 I što je vidio i čuo, to svjedoči, a svjedočanstvo njegovo nitko ne prima.

[Juda] je iznosio takve tekstove iz Pisma koji nisu imali nikakve veze s istinama što ih je Krist objavljivao. Ovi tekstovi, izdvojeni iz cjeline, zbunjivali su učenike i povećavali obeshrabrenje koje ih je stalno tištalo. Ipak, Juda je sve ovo činio tako kao da je naoko vrlo savjestan." — *Želja vjekova*, str. 719.

b. Koje obećanje se često potvrđuje u našem duhovnom iskustvu, čak i u slučajevima kao što je ova kriza u Galileji? Rimljanima 8:28.

Rimljanima 8:28 Znamo pak da onima koji ljube Boga sve proizlazi na dobro, onima koji su po njegovoj odluci pozvani.

"Iznoseći probnu istinu, koja je učinila da se tako znatan broj Njegovih učenika odvrti od Njega, Isus je znao kakav će biti rezultat Njegovih riječi; ali morao je ispuniti cilj milosti. Unaprijed je vidio da će u trenutku kušnje svaki od Njegovih ljubljenih učenika biti žestoko kušan. Njegove samrtne muke u Getsemaniju, izdaja i raspeće bit će za njih najteža kušnja. Da nije došlo do prethodne kušnje, mnogi pokrenuti samo sebičnim pobudama, bili bi povezani s njima. Kad njihov Gospodin bude osuđen u sudnici, kad mnoštvo koje Ga je pozdravljalo kao svog kralja bude vikalo na Njega i ružilo Ga, kad gomila koja se ruga bude vikala: 'Raspni ga!', kad njihova svjetovna htijenja budu iznevjerena, ovi bi sebični ljudi odricanjem svoje vjernosti Isusu nanijeli učenicima gorku i tešku bol, udružujući se s njihovom žalosti i razočaranjem zbog rušenja najdražih nada. U tom trenutku tame primjer onih koji su otišli od Njega mogao bi odvući i druge. Međutim, Isus je dopustio ovu krizu da bi svojom osobnom nazočnošću mogao još jačati vjeru svojih pravih sljedbenika." — *Želja vjekova*, str. 394.

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

Petak, 11. travnja

1. Kako trebamo "jesti tijelo Sina Čovječjega i piti Njegovu krv"?
2. Što znači gledati u Isusa?
3. Zašto su neki učenici bili sablažnjeni Kristovim riječima?
4. Što su oni nakon toga učinili i kako je to upozorenje za nas?
5. Opišite Judino duhovno stanje i posljedice takvog stanja

Isus na Blagdanu sjenica

STIH ZA UPAMTITI: „I bijahu zapanjeni njegovim naukom; jer njegova riječ bijaše silna.“ (Luka 4:32).

Predlažemo da pročitate: *Misli s Gore blagoslova*, str. 31–35.

“Isus je poznao potrebe duše. Sjaj, bogatstvo i časti ne mogu ispuniti srce. ‘Ako je tko žedan, neka dođe k meni.’ Bogati i siromašni, uzvišeni i poniženi podjednako su dobrodošli. On obećava da će rasteretiti dušu, utješiti žalosne i podariti nadu klonulima duhom.” — *Želja vjekova*, str. 454.

1. ISUS U RODITELJSKOM DOMU

Nedjelja, 13. travnja

a. S kojim se ozbiljnim izazovom Isus suočio u svom domu? Ivan 7:5.

Ivan 7:5 Jer ni njegova braća nisu vjerovala u njega.

“Još iz najranijih dana Isus je počeo sam oblikovati svoj karakter, a čak ni poštovanje i ljubav prema roditeljima nisu ga mogli odvratiti od poslušnosti Božjoj Riječi. ‘Pisano je’ bio je Njegov razlog za svako djelo koje je odstupalo od obiteljskih običaja. Međutim, utjecaj rabina zagorčavao Mu je život. Još u svojoj mladosti morao je učiti tešku pouku šutnje i strpljivog podnošenja.

Njegova braća, kako su se nazivali Josipovi sinovi, bili su na strani rabina. Oni su stalno naglašavali da se tradicije, običaji moraju poštovati, kao da su to Božji zahtjevi. Čak su više poštovali ljudske propise od Božje Riječi i u velikoj im je mjeri smetalo Isusovo jasno pronicanje u razlikovanju lažnog i istinitog. Njegovu strogu poslušnost Božjem zakonu osuđivali su kao tvrdoglavost. Bili su iznenađeni znanjem i mudrošću koju je pokazivao u odgovaranju rabinima. Znali su da nije primio nikakvo obrazovanje od mudrih ljudi, ali su ipak uočili da je On njima bio učitelj. Priznali su da je Njegovo obrazovanje uzvišenije od njihovog. Ali nisu razumjeli da je On imao pristup drvetu života, izvoru znanja kojega oni nisu poznavali.” — *Želja vjekova*, str. 86.

a. Što su Kristova braća predložila Kristu uoči godišnjeg Blagdana sjenica? Ivan 7:3, 4.

Ivan 7:3 Stoga mu rekoše braća njegova: »Otiđi odavde i pođi u Judeju da i tvoji učenici vide djela tvoja koja činiš. Ivan 7:4 Jer nitko ne čini ništa u tajnosti a da sâm ne traži da bude poznat u javnosti. Ako već to činiš, očituj se svijetu.«

[Kristova] su braća smatrala pogreškom što se On otuđuje od velikih i učenih ljudi iz naroda. Osjećali su da su ovi ljudi u pravu i da Isus griješi što im se suprotstavlja. Međutim, bili su svjedoci Njegova besprijeborna života, pa premda se nisu ubrajali u Njegove učenike, bili su duboko dirnuti Njegovim djelima. Njegova omiljenost u Galileji godila je njihovom slavloljublju. Još su se nadali da će dati očit dokaz svoje moći, što bi farizeje navelo da uvide kako On jest ono što je tvrdio da jest. Što ako bi On bio Mesija, kralj Izraelov! Njegovali su ovu misao s ponosnim zadovoljstvom.

Oni su toliko to željeli da su poticali Krista da ide u Jeruzalem. 'Otiđi odavde', govorili su, 'te idi u Judeju, da i tvoji učenici ondje vide tvoja djela što ih činiš, jer nitko tko želi javno biti poznat ne djeluje sakriveno. Ako već činiš takva djela, pokaži se svijetu!' Riječ 'ako' izražavala je sumnju i nevjerstvo. Oni su Mu pripisivali kukavičluk i slabost. Ako zna da je Mesija, čemu onda ta čudna uzdržljivost i nedjelotvornost? Ako stvarno posjeduje takvu silu, zašto onda hrabro ne pođe u Jeruzalem i ne obrani svoje pravo? Zašto da ne izvrši u Jeruzalemu ona veličanstvena djela o kojima se govori da ih je činio u Galileji? Nemoj se skrivati po zabačenim krajevima, govorili su oni, i činiti ta silna djela u korist neukih seljaka i ribara. Pojavi se u glavnom gradu, pridobij potporu svećenika i poglavara i ujedini narod u uspostavi novoga kraljevstva." — *Želja vjekova, str. 450.*

b. Opišite problem s kojim su se blagi, krotki ljudi uvijek suočavali. Psalm 86:14.

Psalm 86:14 Bože, oholice ustadoše na me, rulja nasilnikâ zatraži život moj; a tebe nisu imali pred sobom.

"Ova Isusova braća prosuđivala su iz sebičnih pobuda, koje se tako često nalaze u srcima onih koji su željni isticanja. Ovaj duh vladao je svijetom. Bili su uvrijeđeni zato što je Krist proglasio sebe Kruhom života, umjesto da traži zemaljsko prijestolje. Bili su duboko razočarani kad Ga je napustilo toliko mnogo Njegovih učenika. Okrenuli su se od Njega da bi izbjegli križ priznavanja onoga što su otkrivala Njegova djela da je On Poslan od Boga." — *Želja vjekova, str. 451.*

a. Koja su se proturječna mišljenja pojavila o Isusu pojavila? Ivan 7:11, 12.

Ivan 7:11 Židovi su ga stoga tražili na blagdan te govorili: »Gdje je onaj?«Ivan 7:12 A bijaše među mnoštvom mnogo mrmljanja oko njega. Jedni govorahu: »Dobar je!« Drugi pak govorahu: »Ne, nego zavodi mnoštvo.«

”Iz Jeruzalema se glas o Kristovim čudima raširio posvuda gdje su Hebreji bili rasijani, pa premda mnogo mjeseci nije prisustvovao blagdanima, zanimanje za Njega nije se smanjilo. Mnogi su došli iz raznih dijelova svijeta na Blagdan sjenica u nadi da će Ga vidjeti. Na početku blagdana mnogi su se raspitivali za Njega. Farizeji i poglavari iščekivali su Ga, u nadi da će Ga moći osuditi. Oni su se zabrinuto raspitivali gdje je On, ali nitko nije znao. U svim je umovima najvažnija misao bila misao o Njemu. Iz bojazni od svećenika i poglavara nitko se nije usuđivao priznati Ga za Mesiju, ali posvuda su se vodili tihi ozbiljni razgovori o Njemu. Mnogi su Ga branili kao Onoga koga je Bog poslao, dok su Ga drugi proglasili za varalicu puka.” — *Želja vjekova, str. 451, 452.*

b. Kako je Isus ušutkao proturječna mišljenja o sebi? Ivan 7:14–18; Luka 4:32.

Ivan 7:14 A kad već bijaše sredina blagdana, uzađe Isus u Hram i poče naučavati.Ivan 7:15 A Židovi se čudili govoreći: »Kako ovaj znade Pisma kad nije učio?«Ivan 7:16 Odgovori im Isus i reče: »Moj nauk nije moj, nego onoga koji me posla.Ivan 7:17 Ako tko hoće vršiti volju njegovu, znat će o nauku, je li od Boga ili ja sâm od sebe govorim.Ivan 7:18 Tko sâm od sebe govori, slavu svoju traži, a tko traži slavu onoga koji ga posla, taj je istinit i nepravednosti nema u njemu.

Luka 4:32 I bijahu zaneseni njegovim naukom jer mu riječ bijaše s vlašću.

”Usred svetkovine, kad je uzbuđenost zbog Njega dostigla svoj vrhunac, On je u prisutnosti mnoštva ušao u predvorje Hrama. Zbog Njegove odsutnosti s blagdana postojale su tvrdnje da se ne usuđuje doći pod vlast svećenika i poglavara. Svi su bili iznenađeni Njegovim dolaskom. Umuknuo je svaki glas. Svi su se divili dostojanstvu i hrabrosti Njegova držanja usred moćnih neprijatelja, koji su jedva čekali da Mu oduzmu život.

Stojeći tako, u središtu pozornosti silnoga mnoštva, Isus im se obratio kao što to čovjek nikada nije učinio. Njegove riječi otkrivale su poznavanje zakona i Izraelovih ustanova, žrtvene službe i učenja proroka, uvelike premašujući znanje svećenika i rabina. On je prokrčio put kroz prepreke formalizma i predaja. Prizori budućeg života kao da su se razvili pred Njim. Kao onaj koji vidi Nevidljivog, govorio je o zemaljskom i nebeskom, o ljudskom i božanskom s potpunom sigurnošću. Njegove riječi bile su jasne i uvjerljive, i opet kao u Kafarnaumu narod je bio zadivljen Njegovim učenjem: ‘... jer mu riječ bijaše puna moći.’ (Luka 4:32). Svi su se divili Njegovom poznavanju Zakona i proročanstava.” — *Želja vjekova, str. 452, 453.*

a. Što je Isus uočio kod rabina i koje im je pitanje postavio? Ivan 7:19.

Ivan 7:19 Nije li vam Mojsije dao Zakon, a nitko od vas Zakon ne vrši? Zašto tražite da me ubijete?»

“Isus je rabinima pružio dokaz o svom Božanstvu time što je pokazao da im čita srca. Od izlječenja u Betsaidi stalno su kovali zavjere za Njegovu smrt. Na taj su način sami kršili Zakon za koji su se izdavali da ga brane. ‘Nije li vam Mojsije dao Zakon?’, rekao je On. ‘I nitko od vas ne vrši toga Zakona. Zašto hoćete da me ubijete?’ ” — *Želja vjekova, str. 456.*

b. U svom odgovoru Kristu, za što su Ga rabini optužili? Kako je Isus na to odgovorio? Ivan 7:20–23.

Ivan 7:20 Odgovori mnoštvo i reče: »Zloduha imaš, tko traži da te ubije?«Ivan 7:21 Isus odgovori i reče im: »Jedno sam djelo učinio, i svi se čudite.Ivan 7:22 Mojsije vam zbog toga dade obrezanje (premda ono nije od Mojsija, nego od otaca) te u subotu obrezujete čovjeka.Ivan 7:23 Ako čovjek primi obrezanje u subotu a da se ne prekrši Mojsijev zakon, srdite li se na mene što sam ozdravio svega čovjeka u subotu?

“Isus nije obraćao pozornost na ovo podmetanje optužbi [da je Njegovo čudo učinjeno djelovanjem zloduha]. On je nastavio u želji da pokaže kako je Njegovo djelo iscjeljenja u Betsaidi bilo u skladu sa zakonom o suboti i da je ono opravdano tumačenjem koje su sami Hebreji dali tom zakonu. Rekao je: ‘Vama Mojsije dade obrezanje... i vi u subotu obrezujete čovjeka.’ Po zakonu svako dijete moralo je biti obrezano osmog dana. Ako ovo određeno vrijeme pada u subotu, obred se morao tada izvršiti. Koliko više mora biti u skladu s duhom Zakona ‘što sam u subotu ozdravio cijelog čovjeka.’ ” — *Želja vjekova, str. 456, 457.*

c. Objasnite sveobuhvatno značenje sljedećeg Kristovog upozorenja. Ivan 7:24.

Ivan 7:24 Ne sudite po vanjštini, nego presudite sudom pravednim!«

“Poglavari su morali zašutjeti i mnogi su u narodu uzviknuli: ‘Zar nije ovo onaj koga hoće da ubiju? A evo, on posve slobodno govori i ništa mu ne vele! Da nisu članovi Velikog vijeća zbilja spoznali da je on Mesija?’ ” — *Želja vjekova, str. 457.*

“[Krist] ne gleda na vanjštinu; On ne sudi kao što čovjek sudi. On ne cijeni čovjeka prema njegovom statusu, talentu, obrazovanju ili položaju. ‘Na ovog ću čovjeka pogledati’, kaže On, ‘čak i u onoga koji je siromašan i skrušena duha, koji dršće pred mojom riječi.’ ” — *The Signs of the Times, October 21, 1897.*

a. Kako Sveto pismo opisuje mentalno stanje društva u ovom svijetu - i u davnim vremenima, ali posebno danas? Izaija 59:14, 15.

Izaija 59:14 Tako je pravica potisnuta nazad, a pravda je ostala podalje; jer na ulici je posrnula istina, i pravičnost nije mogla ući. Izaija 59:15 Da, nestade istine, a tko se uklonio oda zla, postao je plijenom. I Gospod to vidje, i bijaše mrsko u njegovim očima to što nema pravde.

“Sile zla udružuju svoje snage i pripremaju se. Jačaju za posljednju veliku krizu. Uskoro će se dogoditi velike promjene u našem svijetu, a konačni događaji odvijat će se brzo...”

Neprijatelj je uspio izopačiti pravdu i ispuniti ljudska srca željom za sebičnim dobitkom... Vapaji izgladnjelog čovječanstva dolaze pred Boga, dok svakom vrstom ugnjetavanja i iznuđivanja ljudi gomilaju golema bogatstva.” — *Svjedočanstva, knj. 9, str. 11, 12.*

b. Zašto možemo vjerovati Božjim putovima čak i usred nemira i meteža? Izaija 55:8, 9.

Izaija 55:8 »Jer moje misli nisu vaše misli i vaši puti nisu moji puti«, riječ je Gospodnja. Izaija 55:9 »Jer kao što su nebesa viša od zemlje, tako su moji puti viši od vaših putova i moje misli od vaših misli.

“Iako je ograničeni ljudski razum nesposoban dokučiti misli Beskonačnoga ili u cijelosti shvatiti Njegove namjere, ljudi često nebeske poruke shvaćaju tako maglovito zbog neke svoje zablude ili nemara. Često je ljudski duh, pa i Božjih slugu, zaslijepljen ljudskim stavovima, tradicijama i lažnim učenjima, tako da je samo djelomično u stanju shvatiti velike stvari koje im Bog otkriva u svojoj Riječi.” — *Velika borba, str. 344, 345.*

“Božji ideal za njegovu djecu uzvišeniji je od onoga što najviša ljudska zamisao može dosegnuti. On je u svom svetom zakonu dao prijepis svog karaktera.” — *Svjedočanstva, knj. 8, str. 63.*

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

Petak, 18. travnja

1. **Opišite kućno okruženje u kojemu je Isus odrastao.**
2. **Kako se danas često ponavlja stav Kristove braće?**
3. **Koja proturječna mišljenja su kružila o Isusu?**
4. **Objasnite duh koji su rabini pokazali u svom odnosu prema Isusu.**
5. **Opišite veliku suprotnost između ljudskih i Božjih putova.**

Nitko nije govorio kao ovaj čovjek

STIH ZA UPAMTITI: „Stražari odgovoriše: »Nikada nitko nije govorio tako kao ovaj čovjek.“ (Ivan 7:46).

Predlažemo da pročitate: *Svjedočanstvo za propovjednike*, str. 506–512.

“Razumijevanje i uvažavanje istine, rekao je On, ovisi manje o umu, nego o srcu. Istina se mora primiti u dušu, ona zahtijeva podčinjavanje volje.” — Želja vjekova, str. 455.

1. INTERES NARODA ZA ISUSA

Nedjelja, 20. travnja

a. Što su neki Židovi pitali nakon što su čuli i vidjeli Isusa kako otvoreno propovijeda? Ivan 7:25, 26.

Ivan 7:25 Tada neki od Jeruzalemaca govoraahu: »Nije li to onaj kojega traže da ga ubiju? Ivan 7:26 A gle, javno govori i ništa mu ne kažu. Da nisu glavari doista spoznali da je ovaj uistinu Krist?

“Mnogi od Kristovih slušatelja koji su bili stanovnici Jeruzalema i kojima nisu bile nepoznate zavjere poglavara protiv Njega, osjećali su se privučeni k Njemu neodoljivom silom. Pratilo ih je snažno osvjedočenje da je On Božji Sin.” — *Želja vjekova, str. 457.*

b. Kako je Sotona djelovao na židovske glavare da u njima izazove sumnju? Ivan 7:27.

Ivan 7:27 Ali za ovoga znamo odakle je, a kad Krist dođe, nitko neće znati odakle je.«

“Sotona ih je bio spreman navesti na sumnju, za to već pripremljenim putem njihovih pogrešnih ideja o Mesiji i Njegovu dolasku. Bilo je široko rašireno vjerovanje da će se Krist roditi u Betlehemu, ali da će nakon određenog vremena iščeznuti, a prilikom druge pojave nitko neće znati odakle je došao. Nije ih bilo malo koji su smatrali da Mesija neće imati nikakve prirodne veze s ljudskim rodом. Pa kako se narodno razumijevanje o Mesijinoj slavi nije poklapalo s Isusom iz Nazareta, mnogi su bili spremni prihvatiti predrasudu: ‘Ali, za ovoga znamo odakle je, a Mesija kada dođe, nitko neće znati odakle je!’” — *Želja vjekova, str.457.*

a. Čitajući misli svojih sumnjičavih slušatelja, što im je Isus rekao? Ivan 7:28.

Ivan 7:28 Tada Isus, dok je naučavao u Hramu, povika i reče: »I znate mene i znate odakle sam. I nisam došao sâm od sebe, nego postoji Istiniti koji me posla, koga vi ne znate.

“Dok su se kolebali između sumnje i vjere, Isus je razumio njihove misli i odgovorio im: ‘Mene poznajete i znate odakle sam: nisam došao sam od sebe, nego postoji Istiniti koji me posla, a vi ga ipak ne poznajete.’ Oni su tvrdili da posjeduju znanje o Kristovom podrijetlu, ali Ga uopće nisu poznavali. Da su živjeli u suglasju s Božjom voljom, prepoznali bi Njegova Sina kad im se otkrio.” — *Želja vjekova, str. 457.*

b. U nedostatku argumenata kojima bi osporili Isusa, čime su Ga židovski vođe pokušali ušutkati? Ivan 7:30 (prvi dio). Zašto Ga u stvarnosti nisu mogli uhititi? Ivan 7:30 (zadni dio).

Ivan 7:30 Stoga su tražili da ga uhvate. I nitko ne dignu ruku na nj jer još ne bijaše došao njegov čas.

“Slušatelji nisu mogli pogrešno razumjeti Kristove riječi. One su jasno ponavljale onu tvrdnju koju je iskazao pred Velikim vijećem mjesecima prije ovoga, kad je sebe proglasio Sinom Božjim. Kao što su Ga poglavari tada pokušali ubiti, tako su sada tražili da Ga uhvate, ali su bili spriječeni nevidljivom silom koja je postavila granice njihovom bijesu govoreći im do ovdje možeš ići, ali dalje nećeš.” — *Želja vjekova, str. 457.*

c. Kako su mnogi izrazili svoju vjeru u Isusa i što su židovski glavari planirali učiniti nakon što su prepoznali simpatije naroda prema Njemu? Ivan 7:31, 32.

Ivan 7:31 A mnogi iz mnoštva uzvjerovaše u njega te govorahu: »Krist, kad dođe, hoće li učiniti veće znake od ovih koje ovaj učini?«Ivan 7:32 Dočuli farizeji da to mnoštvo mrmlja o njemu. I poslaše farizeji i velesvećenici stražare da ga uhvate.

“Vođe farizeja, koji su zabrinuto pratili tijekom događaja, zamijetili su izraze naklonosti mnoštva. Požurili su svećeničkim poglavarima i izložili svoje planove da Ga uhite. Pripremali su se da Ga uhvate kad bude sam; jer se nisu usuđivali to učiniti u prisutnosti naroda.” — *Želja vjekova, str. 457. 458.*

a. Posljednjeg dana blagdana, koju lijepu usporedbu je Isus upotrijebio kako bi ponudio utjehu dušama umornim od grijeha? Ivan 7:37, 38.

Ivan 7:37 A u posljednji, veliki dan blagdana Isus je stajao i vikao govoreći: »Ako je tko žedan, neka dođe k meni i neka pije! Ivan 7:38 Tko vjeruje u mene, kao što Pismo reče, iz njegove će utrobe poteći rijeke vode žive.«

“Srce koje prima Božju Riječ nije kao bara koja se isparava, niti kao ispucana cisterna koja gubi svoje blago. Ono je kao gorski potok koji se napaja na nepresušnom izvoru, i čije hladne, bistre vode skakuću s kamena na kamen, osvježavajući umorne, žedne i opterećene. Ono je kao rijeka koja stalno teče i tako postaje sve dublja i šira sve dok se njezine životodavne vode ne prošire po svoj zemlji. Potok koji pjevajući teče svojim putom, ostavlja iza sebe darove zelenila i plodnosti. Trava na njegovim obalama postaje zelenija, drveće se zaodijeva bujnijim lišćem, cvijeće se množi. A kad zemlju u ljeto počnu pržiti usijane sunčeve zrake, pojas zelenila obilježava riječni tok.

Tako je i s pravim Božjim djetetom. Kristova vjera u njemu će djelovati kao životodavno načelo koje sve prožima; kao živa, djelotvorna, duhovna energija. Kad se srce izloži djelovanju nebeskih utjecaja istine i ljubavi, ta načela se ponovno pokazuju kao potoci u pustinji, pretvarajući golu i suhu zemlju u plodno tlo.” — *Proroci i kraljevi, str. 233, 234.*

‘Ako tko žeda’ za mirnom nadom, za oslobođenjem od grešnih sklonosti, Krist kaže, ‘neka dođe k meni i neka pije.’ (Ivan 7:37).” — *Zdravlje i sreća, str. 179.*

b. Kako ovaj poziv treba dublje razumjeti? Ivan 7:39.

Ivan 7:39 A to reče o Duhu kojega su imali primiti oni što vjeruju u njega. Duh Sveti naime još ne bijaše dan, jer Isus još ne bi proslavljen.

“Krist je predstavio načela istine u evanđelju. Kroz Njegova učenja možemo piti iz čistih potoka koji teku iz Božjeg prijestolja.” — *Svjedočanstva, knj. 8, str. 309.*

“Ono što nam treba je živa religija. Jedna osoba proširenih shvaćanja svoje dužnosti, čija je duša u zajedništvu s Bogom i koja je puna revnosti za Krista, izvršit će snažan utjecaj na dobro. Ona ne pije iz plitkog, zamućenog, zagađenog potoka, već iz čiste, duboke vode na izvoru; i ona može prenijeti novi duh i snagu crkvi. Kako se pritisak izvana povećava, Bog želi svoju crkvu oživjeti svetim, svečanim istinama. Duh Sveti s neba, radeći s Božjim sinovima i kćerima, svladat će prepreke i održati prednost pred neprijateljem. Bog je pripremio velike pobjede za svoj narod koji voli istinu i drži zapovijedi.” — *Svjedočanstva, knj. 5, str. 581.*

a. Kao rezultat Kristovog spominjanja vode života, što su mnogi zaključili i zašto? Ivan 7:40 (usporedi Ponovljeni zakon 18:15).

Ivan 7:40 Stoga mnogi iz svjetine, čuvši tu riječ, govorahu: »Ovaj je uistinu Prorok.«
Ponovljeni zakon 18:15 »Proroka poput mene od braće tvoje podići će ti Gospod, Bog tvoj, iz tvoje sredine: njega slušajte;

b. Dok su neki bili nadahnuti takvom mogućnošću, kako su drugi reagirali? Ivan 7:41–44.

Ivan 7:41 Drugi govorahu: »Ovaj je Krist.« Neki pak govorahu: »Ta zar Krist iz Galileje dolazi? Ivan 7:42 Ne reče li Pismo da Krist dolazi iz potomstva Davidova i iz Betlehema, sela gdje bijaše David?« Ivan 7:43 Stoga zbog njega nastala podijeljenost među svjetinom. Ivan 7:44 A neki od njih htjeli su ga uhvatiti, ali nitko ne dignu ruke na nj.

c. Kakvu su naredbu stražari dobili od svojih zapovjednika? Ivan 7:45. Zašto ipak nisu uhvatili Isusa? Ivan 7:46.

Ivan 7:45 Dođoše dakle stražari k velesvećenicima i farizejima, a oni im rekoše: »Zašto ga ne dovedoste?« Ivan 7:46 Stražari odgovoriše: »Nikada nitko nije govorio tako kao ovaj čovjek.«

”Posljednjeg dana blagdana, sluge koje su poslali svećenici i poglavari da uhite Isusa, vratile su se bez Njega. Ljutito su ih upitali: ‘Zašto ga niste doveli?’ Svečanim izrazom lica odgovorili su: ‘Nikada čovjek nije govorio kao ovaj čovjek!’

Njegove riječi omekšale su njihova tvrda srca. Dok je govorio u predvorju Hrama, oni su boravili u blizini, da bi uhvatili nešto što bi se moglo okrenuti protiv Njega. Međutim, dok su slušali, zaboravili su cilj zbog kojega su bili poslani. Stajali su kao zaneseni. Krist je otkrio sebe njihovoj duši. Vidjeli su ono što svećenici i poglavari nisu željeli vidjeti - ljudsku prirodu obavijenu slavom božanske prirode.” — *Želja vjekova, str. 459.*

”[Krist] je koristio stvari iz prirode koje su im bile poznate, kako bi ilustrirao božansku istinu. Tlo srca je tako bilo pripremljeno da primi dobro sjeme. On je učinio da njegovi slušatelji osjećaju da su njegovi interesi istovjetni s njihovima, da Njegovo srce kuca u suosjećanju s njima u njihovim radostima i žalostima. U isto su vrijeme u Njemu vidjeli očitovanje moći i izvrsnosti daleko iznad one koju su posjedovali njihovi najugledniji rabini. Kristova učenja bila su obilježena jednostavnošću, dostojanstvom i snagom koja im je dosad bila nepoznata, a njihov nehوتيčni uzvik bio je: ‘Nikad čovjek nije govorio kao ovaj Čovjek.’ Ljudi su Ga rado slušali; ali svećenici i poglavari – koji sami nisu ispunjavali svoju ulogu čuvara istine – mrzili su Krista zbog same otkrivene milosti, koja je odvušla mnoštvo od njih da slijede Svjetlo života. Kroz njihov utjecaj, židovski narod, ne uspijevajući prepoznati Njegov božanski karakter, odbacio je Otkupitelja.” — *Svjedočanstva, knj. 5, str. 747.*

a. Kako su glavari svećenički i farizeji ukorili stražare? Ivan 7:47–49.

Ivan 7:47 Tada im farizeji odgovoriše: »Zar ste i vi zavedeni? Ivan 7:48 Je li itko od glavara ili farizeja uzvjerovao u njega? Ivan 7:49 Ali ova svjetina koja ne poznaje Zakona — oni su prokleti.«

b. Ispričajte razgovor koji je uslijedio s Nikodemom, otkrivajući njegov razvoj nakon noćnog razgovora s Kristom u 3. poglavlju Ivanovog evanđelja. Ivan 7:50–52.

Ivan 7:50 Reče im Nikodem, jedan od njih, koji je ono noću došao k njemu: »Zar naš Zakon sudi čovjeku ako se prije od njega ne čuje i dozna što je učinio?« Odgovoriše mu i rekoše: »Da nisi i ti iz Galileje? Istraži i vidi da iz Galileje prorok ne ustade.«

“[Nikodem] je sakrio istinu u svoje srce i tri godine se činilo da nema ploda. Ali iako javno nije priznao Krista, Nikodem je u Velikom vijeću više puta spriječio planove svećenika da Ga ubiju.” — *Djela apostola, str. 104.*

“Pouke koje je Krist pružio Nikodemu [tijekom noćnog razgovora] nisu bile dane uzalud. Osvjedočenje se učvrstilo u njegovom umu, i on je u srcu prihvatio Krista. Poslije svog razgovora sa Spasiteljem, on je usrdno pretraživao Svete spise Starog zavjeta, i prepoznao istinu stavljenu u prave okvire Evanđelja.

Pitanje koje je Nikodem postavio bilo je veoma mudro, i da su oni koji su predsjedavali u Sinedrionu prihvatili njegovo mišljenje oni ne bi bili obmanuti od neprijatelja. Oni su, međutim, bili toliko puni predrasuda da nijedan argument u korist Isusa Nazarećanina, ma koliko uvjerljiv bio, nije za njih imao nikakve težine ni vrijednosti. Odgovor na Nikodemovo tako logično pitanje, bio je: ‘Da nisi i ti iz Galileje? Istraži pa ćeš vidjeti da iz Galileje ne ustaje prorok’ Vjerujući da je Krist došao iz Galileje, svećenici i poglavari su bili obmanuti kao što je Sotona i želio da budu. Neki između njih koji su znali da je on rođen u Betlehemu, šutjeli su, da laž ne bi izgubila svoju silu.” — *Biblijski komentari, knj. 5, str. 1136.*

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

Petak, 25. travnja

1. Zašto je Isus privukao pozornost i poštovanje ljudi?
2. Kako su židovski glavari ustrajali u pokušaju da zaustave Isusa?
3. Kakav je javni poziv Isus uputio posljednjeg dana blagdana?
4. Objasnite veliku raspravu koja je uslijedila kao rezultat toga.
5. Kako mi primjer Nikodema može pomoći u razmišljanju o ljudima koje poznajemo?

Dar prve subote

Subota, 3. svibnja 2025.

Za misije diljem svijeta

Danas odzvanja pravovremena poruka: „Misionarski duh treba oživjeti u našim crkvama. Svaki član crkve trebao bi proučavati kako pomoći u promicanju Božjeg djela, i u domaćim misijama tako i u stranim zemljama. Obavlja se jedva tisućiti dio posla koji bi trebao biti obavljen u misionarskim poljima. Bog poziva svoje radnike da uđu u nova područja za Njega. Obilna su polja za rad, koja čekaju vjernog radnika. A anđeli poslužitelji surađivat će sa svakim članom crkve koji će nesebično raditi za Učitelja.

„Kristova crkva na zemlji organizirana je u misionarske svrhe, a Gospod želi vidjeti cijelu crkvu kako smišlja načine i sredstva kojima veliki i mali, bogati i siromašni mogu čuti poruku istine. Nisu svi pozvani na osobni rad na stranim poljima, ali svi mogu svojom molitvom i svojim darovima učiniti nešto za pomoć misionarskom djelu.

„Jedan američki poslovni čovjek koji je bio iskreni kršćanin, u razgovoru sa svojim kolegom primijetio je da je i sam radio za Krista dvadeset i četiri sata na dan. 'U svim svojim poslovnim odnosima', rekao je, 'nastojim predstavljati svog Učitelja. Dok imam priliku, pokušavam pridobiti druge za Njega. Cijeli dan radim za Krista. A noću, dok spavam, imam čovjeka koji radi za Njega u Kini.'

U objašnjenju je dodao: 'U mladosti sam odlučio ići kao misionar poganima. Ali nakon očeve smrti morao sam preuzeti njegov posao kako bih prehranjivao obitelj. Sada, umjesto da sam idem, uzdržavam misionara. U tom gradu u toj kineskoj provinciji smješten je taj radnik. I tako, čak i dok spavam, ja, preko svog zastupnika, i dalje radim za Krista.' " — *Svjedočanstva, knj. 6, str. 29, 30.*

Sada je više nego ikad vrijeme za ulaganje u Nebesku banku putem svjetskih misija. Neće postati lakše, a kasnije može biti prekasno. Duše propadaju bez Krista i sadašnje istine, a Gospodin nam je povjerio dragocjenu svjetlost koju treba proširiti po cijelom planetu.

Molimo dajte velikodušno i neka Gospodin obilno blagoslovi vas i vaš dar. Hvala!

Generalna konferencija, Odjel za subotnju školu

“Ni ja te ne osuđujem”

STIH ZA UPAMTITI: “Ni ja te ne osuđujem. Idi i ne griješi više.” (Ivan 8:11, zadnji dio).

Predlažemo da pročitate: *Svjedočanstva, knj. 2, str. 73–77.*

“Kršćanska ljubav je spora da osudi i brza da primijeti pokajanje; spremna je oprostiti, ohrabriti, usmjeriti onoga tko luta na stazu svetosti i održati njegove stope na njoj.” — *Želja vjekova, str. 462.*

1. ZAMKA ZA ISUSA

Nedjelja, 27. travnja

a. Dok je Isus poučavao u hramu, što su radili pismoznanci i farizeji? Ivan 8:2–3.

Ivan 8:2 U zoru pak opet dođe u Hram. I sav je puk dolazio k njemu. On sjede i poče im naučavati. Ivan 8:3 A knjižnici i farizeji dovedu k njemu ženu zatečenu u preljubu. I kad je staviše u sredinu,

“*[Krist]* je ubrzo bio prekinut. Skupina farizeja i književnika približavala Mu se vukući sa sobom jednu prestrašenu ženu koju su grubim, srditim glasom optuživali da je prekršila sedmu zapovijed.” — *Želja vjekova, str. 460.*

b. Pokazujući veliko prividno poštovanje prema zakonu, koje su pitanje farizeji postavili Kristu i koja je bila njihova stvarna namjera? Ivan 8:4–6 (prvi dio).

Ivan 8:4 rekoše mu: »Učitelju, ova žena zatečena je u samom činu preljuba, Ivan 8:5 a u Zakonu nam je Mojsije zapovjedio takve kamenovati. Što, dakle, ti kažeš?« Ivan 8:6 A to govorahu iskušavajući ga, kako bi ga imali za što optužiti.

“Njihovo prijetvorno poštovanje skrivalo je brižljivo skovanu zavjeru za Njegovo uništenje. Ugrabili su ovu priliku da osiguraju optužbu protiv Njega, smatrajući da će bez obzira na odluku koju bude donio, pronaći povod da Ga optuže. Ako oslobodi ženu, mogli bi Ga okriviti da prezire Mojsijev zakon. Ako izjavi da je zaslužila smrt, mogli bi Ga optužiti Rimljanima da prisvaja vlast koja pripada samo njima.” — *Želja vjekova, str. 460, 461.*

a. Kako je Isus odgovorio na neistine farizeja? Ivan 8:6 (zadnji dio).

Ivan 8:6 A to govorahu iskušavajući ga, kako bi ga imali za što optužiti. A Isus, sagnuvši se dolje, pišaše prstom po zemlji praveći se da ne čuje.

“Isus je za trenutak promatrao ovaj prizor – žrtvu koja je postidjena drhtala, dostojanstvenike surova lica, lišene čak i običnog ljudskog sažaljenja. Njegov duh besprijekorne čistoće zgrozio se od ovog prizora. Dobro je znao s kojim Mu se ciljem iznosi ovaj slučaj. Čitao je srce, poznavao karakter i tijek života svakoga koji se nalazio pred Njim. Ovi lažni čuvari pravde sami su naveli svoju žrtvu na grijeh da bi mogli postaviti zamku Isusu. Ne pokazujući nijednim znakom da je čuo njihovo pitanje, sagnuo se i, gledajući u zemlju, počeo pisati po prašini.” — *Želja vjekova, str. 461.*

b. Kako je Isus pokazao da ni sami tužitelji nisu bez grijeha i što su oni tada učinili? Ivan 8:7–9.

Ivan 8:7 A kako su ga nastavili ispitivati, uspravi se i reče im: »Tko je od vas bez grijeha, neka prvi baci kamen na nju!« I ponovno, sagnuvši se dolje, pišaše po zemlji. Ivan 8:9 A oni su, čuvši to, a ukoreni od vlastite savjesti, izlazili jedan po jedan, počevši od starijih pa sve do posljednjih. I osta Isus sâm i žena koja stajaše u sredini.

“Tužitelji su bili pobijeđeni. Sada su njihove haljine lažne pobožnosti bile otrgnute s njih, i stajali su krivi i osuđeni u prisutnosti Beskrajne Čistoće. Strepili su da se skrivena nepravda njihovog života ne otkrije mnoštvu, pa su se jedan po jedan iskrali, sagnutih glava i oboreni očiju, ostavljajući svoju žrtvu s milostivim Spasiteljem.” — *Želja vjekova, str. 461.*

c. Što bismo svi trebali naučiti iz Isusovih riječi upućenih tužiteljima? Luka 6:42.

Luka 6:42 Ili, kako možeš kazati bratu svojemu: ‘Brate, dopusti da izvadam iverak koji ti je u oku’, kad sâm u oku svome brvna ne vidiš? Licemjere! Izvadi najprije brvno iz oka svojega, pa ćeš onda jasno vidjeti izvaditi iverak što je u oku brata tvojega.»

“Postoje oni koji su prenagljeni u svojoj želji da reformiraju stvari koje im se čine neispravnima. Smatraju da ih treba izabrati da zauzmu mjesto onih koji su pogriješili. Podcjenjuju ono što su ti radnici učinili dok su drugi samo gledali i kritizirali. Svojim djelima govore: ‘Ja mogu učiniti velike stvari. Ja mogu uspješno nastaviti posao.’ Onima koji misle da tako dobro znaju kako izbjeći pogreške, upućena sam reći: ‘Ne sudite da vam se ne sudi.’ (Matej 7:1). Možda ćete izbjeći pogreške u nekim točkama, ali u drugim ste stvarima skloni napraviti ozbiljne greške, koje bi bilo vrlo teško popraviti i koje bi unijele pomutnju u rad. Ove bi pogreške mogle učiniti više štete od onih koje su učinila vaša braća.” — *Svjedočanstva, knj. 7, str. 279.*

a. Koje je pitanje Isus postavio ženi nakon što su njezini tužitelji otišli – i kako je Njegov način rješavanja situacije utjecao na njezin život? Ivan 8:10, 11.

Ivan 8:10 A Isus, uspravivši se i ne vidjevši nikoga osim žene, reče joj: »Ženo, gdje su oni, tužitelji tvoji? Nitko te ne osudi?« Ivan 8:11 A ona reče: »Nitko, Gospodine.« A Isus joj reče: »Ni ja te ne osuđujem. Idi i ne griješi više!«

Žena je stajala pred Isusom ne krijući svoj strah. Njegove riječi: 'Tko je od vas bez grijeha, neka prvi baci kamen na nju', u njezinim su ušima zvučale kao smrtna presuda. Nije se usuđivala podignuti svoje oči k Spasitelju, već je tiho očekivala svoju sudbinu. Iznenađena, promatrala je kako, zbunjeni i bez riječi, odlaze oni koji su je teretili; a tada su do njezinih ušiju doprle riječi pune nade: 'Ni ja te ne osuđujem. Idi i od sada ne griješi više.' Njezino je srce bilo dirnuto i, bacajući se pred Isusove noge, jecajući je izrazila svoju zahvalnost Isusu i uz gorke suze priznala svoje grijehе.

Za nju je to bio početak jednog novog života, života neporočnosti i mira, života posvećenog Bogu. Podizanjem ove pale duše Isus je učinio veće čudo nego iscjeljenjem najteže tjelesne bolesti; On je izliječio duhovnu bolest, čiji je kraj vječna smrt. Ova obraćena i pokajana žena postala je jednom od Njegovih najodanijih sljedbenica. Ljubavlju koja se odriče sebe i osobnom predajom izrazila je svoju zahvalnost za Njegovu milost praštanja. Za ovu ženu svijet je imao samo prijezir i osudu, dok joj je Bezgrešni u svom sažaljenju prema njezinoj slabosti pružio ruku u znak pomoći. Dok su je licemjerni farizeji optuživali, Isus joj je rekao: 'Idi, i od sada ne griješi više.' " — *Zdravlje i sreća, str. 89.*

"U činu opraštanja ovoj ženi i ohrabrenju da živi boljim životom, Isusov karakter odsjaja ljepotom savršene pravde. Premda ne prikriva grijeh, niti smanjuje osjećaj krivnje, On ipak ne želi osuditi, već spasiti. Svijet je za ovu zabludjelu ženu imao samo podsmijeh i prijezir, ali Isus je izgovorio riječi utjehe i nade." — *Želja vjekova, str. 462.*

b. Opišite učinak Kristove spasonosne milosti. Luka 7:37–40, 47, 48.

Luka 7:37 I gle, neka žena u gradu koja bijaše grješnica, kad dozna da je Isus za stolom u farizejevoj kući, donese ubjelnicu pomasti i stade odostrag kod njegovih nogu plačući. Poče mu suzama oblijevati noge i kosom glave svoje stane otirati i ljubiti noge njegove i mazati ih pomašću. A kad to vidje farizej koji ga pozva, reče u sebi govoreći: »Kad bi ovaj bio prorok, znao bi tko je i kakva je ta žena koja ga se dotiče — da je grješnica.« A Isus mu, odgovorivši, reče: »Šimune, imam ti nešto reći.« A on kaza: »Učitelju, reci!« Zato su joj, kažem ti, oprosteni mnogi grijesi — jer uzljubi mnogo. A komu se oprašta malo, malo ljubi.« Luka 7:48 A njoj reče: »Oprosteni su ti grijesi.«

"Isus zna kakve su okolnosti i kakav je slučaj svake duše. Spasitelj je potrebniji grešniku što je njegova krivnja veća. Njegovo srce u kojem prebivaju božanska ljubav i sućut najviše privlači ona duša koja je najbeznađnije zapletena u zamke neprijatelja. Svojom vlastitom krvlju On je potpisao objavu oslobođenja ljudskog roda." — *Zdravlje i sreća, str. 89, 90.*

a. Što treba karakterizirati naš stav, posebno u odnosu prema drugima i kako je to jedino moguće? 2. Korinćanima 1:3–5.

2. Korinćanima 1:3 Blagoslovljen Bog i Otac Gospodina našega Isusa Krista, Otac milosrđa i Bog svake utjehe, koji nas tješi u svakoj našoj nevolji da bismo mi mogli tješiti one koji su u bilo kakvoj nevolji utjehom kojom smo i sami od Boga utješeni.

2. Korinćanima 1:5 Jer kao što obiluju patnje Kristove u nama, tako po Kristu obiluje i utjeha naša.

“Okolnosti imaju samo malo veze s iskustvima duše. Duh koji njegujemo je ono što daje boju svim našim djelima. Čovjeka koji je u miru s Bogom i svojim bližnjima ništa i nitko ne može učiniti nesretnim. Zavist neće biti u njegovu srcu; zle slutnje tamo neće naći mjesta; mržnja ne može postojati. Srce u skladu s Bogom uzdiže se iznad teškoća i kušnji ovoga života.” — *Svjedočanstva, knj. 5, str. 488.*

“Nevolje su naučile Isusa da obavlja službu utješitelja. U svakoj ljudskoj tuzi i On je tužan, a ‘budući da je sam trpio i bio kušan, može pomoći onima koji stoje u kušnji’. (Izaija 63:9; Hebrejima 2:18) Svaka duša koja se sjedinila s Njegovim mukama ima prednost sudjelovati u toj službi.” — *Misli s Gore blagoslova, str. 13.*

b. Opišite jedinstvenu nadu i prednost koju imamo dok slijedimo Kristove korake. 2. Korinćanima 1:6, 7.

2. Korinćanima 1:6 Pa bilo da smo nevoljama pritisnuti, to je za vašu utjehu i spasenje koje je djelotvorno u podnošenju istih patnji što ih i mi podnosimo; bilo da smo tješeni, to je za vašu utjehu i spasenje. 2. Korinćanima 1:7 I nada je naša čvrsta o vama jer znamo: kao što ste zajedničari patnji, tako ste i utjehe.

“Ako ne osjećate da je čast biti sudionikom Kristovih muka; ako ne osjećate teret na duši za one koji su spremni za propast; ako niste voljni nešto žrtvovati kako biste mogli uštedjeti sredstva za djelo koje treba obaviti, za vas neće biti mjesta u kraljevstvu Božjem. Trebamo biti sudionici s Kristom u Njegovim patnjama i samoodricanju na svakom koraku.” — *Svjedočanstva, knj. 9, str. 103, 104.*

c. Opišite vrlinu koja je najpotrebnija među vjernicima u vremenu trostruke anđeoske poruke. 1. Korinćanima 13:13, 4–8.

1. Korinćanima 13:13 A sada ostaje vjera, nada, ljubav — to troje — ali od ovih najveća je ljubav. Ljubav je strpljiva, dobrostiva je; ljubav ne zavidi; ljubav se ne hvasta, ne uzoholjuje se, nije nepristojna, ne traži svoje, nije razdražljiva, ne uzima za zlo, ne raduje se nepravdi, a raduje se istini, sve pokriva, sve vjeruje, svemu se nada, sve podnosi. 1. Korinćanima 13:8 Ljubav nikad ne prestaje. A proroštva? Uminut će. A jezici? Umuknut će. A spoznaja? Uminut će.

“Osobine koje Božji sljedbenici najviše trebaju njegovati su strpljivost i dugo trpljenje, mir i ljubav. Kad ljubavi nedostaje, dolazi do nepovratnog gubitka.” — *Svjedočanstva, knj. 6, str. 398.*

a. Kako će pravi vjernici postupiti ako kršćanin padne u grijeh, za razliku od onoga što često čine vjernici lažnog srca? Galaćanima 6:1–3; Rimljanima 15:1–3.

Galaćanima 6:1 Braćo, ako se čovjek i zatekne u kakvu prijestupu, vi duhovni ispravljajte takva u duhu blagosti. A pazi na samoga sebe da i ti ne budeš iskušan. Galaćanima 6:2 Nosite bremena jedni drugih, i tako ispunite zakon Kristov! Galaćanima 6:3 Jer misli li tko da je nešto, premda nije ništa, sam sebe vara.

Rimljanima 15:1 Mi jaki trebamo nositi slabosti slabih, a ne sami sebi ugađati. Neka naimе svaki od nas ugađa bližnjemu na dobro, za izgradnju. Rimljanima 15:3 Ta ni Krist ne ugodī sam sebi, nego kao što je pisano: Poruge onih koji se tebi rugaju na me padoše.

“Imajte na umu da djelo obnove treba biti naš teret. Ovo djelo se ne smije obavljati na ponosan, služben, zapovjednički način. Nemojte svojim ponašanjem reći, 'Imam moć i upotrijebit ću je', i sipati optužbe na onoga koji je pogriješio. Izvršavajte djelo obnove 'u duhu krotkosti; pazi na sebe, da i ti ne budeš u iskušenju.' Djelo koji trebamo izvršiti za našu braću nije potisnuti ih u stranu niti baciti ih u obeshrąbrenje ili očaj govoreći: 'Razočarali ste me i neću vam pokušati pomoći.' Čovjek koji se predstavlja kao mudar i snažan, i obrušava se na onoga koji je potlačen, ojađen i žudi za pomoći, pokazuje farizejski duh te se zaogrće ogrtačem vlastitog samozvanog dostojanstva. U svom duhu on zahvaljuje Bogu što nije kao drugi ljudi, i pretpostavlja da je njegovo postupanje hvale vrijedno i da je on previše snažan da bi bio iskušan. Ali 'misli li tko da je nešto, premda nije ništa, sam sebe vara.'" — *Svjedočanstva, knj. 6, str. 398, 399.*

“Kristov sljedbenik nije onaj koji odvrća svoje oči okrećući se od zabludjelih, ostavljajući ih da nesmetano idu putem koji ih vodi sve niže. Oni koji prednjače u osuđivanju drugih i koji revnuju da ih dovedu pred sud, često su u svom životu mnogo grješniji od njih. Ljudi mrze grješnika, ali vole grijeh. Krist mrzi grijeh, ali voli grješnika. To će biti duh svih koji Ga slijede. Kršćanska ljubav je spora da osudi i brza da primijeti pokajanje; spremna je oprostiti, ohrabriti, postaviti onoga tko luta na stazu svetosti i održati njegove stope na njoj." — *Želja vjekova, str. 462.*

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

Petak, 2. svibnja

1. Objasnite zamku koju su pismoznanci i farizeji pripremili Isusu.
2. Kako su licemjerni Židovi pokazali prividno poštovanje prema zakonu?
3. Što su Židovi koji su Ga optuživali bili prisiljeni priznati o sebi?
4. Opišite nadu pruženu prezrenoj ženi koja je zgriješila.
5. Kako ja mogu biti sličniji Isusu u odnosu prema zabludjelim dušama?

Isus, Svjetlo svijeta

STIH ZA UPAMTITI: „Ponovno im dakle Isus reče govoreći: »Ja sam svjetlo svijeta. Tko mene slijedi, neće hoditi u tami, nego će imati svjetlo života.« " (Ivan 8:12).

Predložemo da pročitate: *Svjedočanstva, knj. 1, str. 405–409.*

“Kao što Mjesec i planeti našeg Sunčevog sustava odražavaju Sunčevu svjetlost, tako i veliki mislioci, ukoliko je njihovo učenje pravilno, odražavaju zrake Sunca Pravde. Svaka iskra misli, svaki bljesak intelekta potječu od Svjetlosti svijeta.” — *Odgoj, str. 14.*

1. PRISJEĆANJE STVARANJA

Nedjelja, 4. svibnja

a. Što je Bog stvorio prvog dana stvaranja? Postanak 1:3–5.

Postanak 1:3 I reče Bog: »Neka bude svjetlost!« I bi svjetlost. Postanak 1:4 I vidje Bog da je svjetlost dobra; i odijeli Bog svjetlost od tame. Postanak 1:5 I svjetlost Bog prozva dan, a tamu prozva noć. I bi večer, i bi jutro — dan prvi.

“Na stvaralačku riječ u početku, svjetlost je zasjala iz tame..” — *Želja vjekova, str. 464.*

b. Tko je bio prisutan pri stvaranju svijeta - ne kao puki promatrač, već kao aktivni sudionik? Postanak 1:1, 2; Ivan 1:1, 2; Kološanima 1:16.

Postanak 1:1 U početku stvori Bog nebo i zemlju. Postanak 1:2 A zemlja bijaše bezlična i prazna, i tama bijaše nad površjem bezdana. A nad površjem voda lebdio je Duh Božji. Ivan 1:1 U početku bijaše Riječ, i Riječ bijaše u Boga, i Riječ bijaše Bog. Ivan 1:2 Ona u početku bijaše u Boga.

Kološanima 1:16 Jer u njemu je sve stvoreno, što je na nebesima i što je na zemlji, vidljivo i nevidljivo, bilo prijestolja bilo gospodstva bilo poglavarstva bilo vlasti — sve je po njemu i za njega stvoreno.

“U početku se Bog otkrio u svim djelima stvaranja. Krist je bio Onaj koji je razastro nebesa i položio temelje Zemlji. On je ispunio Zemlju ljepotom i zrak pjesmom. On je ispisao poruku Očeve ljubavi na svim djelima na zemlji, u zraku i na nebu.” — *Želja vjekova, str. 20.*

“Ruka koja održava svjetove u prostoru, ruka koja drži u sređenom poretku i neumornoj aktivnosti sve u cijelom Božjem svemiru, to je ruka koja je bila za nas prikovana na križ.” — *Odgoj, str. 132.*

a. Tko je vodio Izraelski narod kroz pustinju? Izlazak 13:21, 22. Objasnite Božju prisutnost obavijenu u stupu od oblaka i u stupu od ognja? Izlazak 13:21 (prvi dio); 1. Korinćanima 10:1–4.

Izlazak 13:21 A Gospod je išao pred njima, danju u stupu od oblaka da ih putem vodi, a noću u stupu od ognja da im svijetli, da bi mogli putovati danju i noću. Nije ispred puka uklanjao stup od oblaka danju ni stup od ognja noću.

1. Korinćanima 10:1 A ne bih htio, braćo, da budete u neznanju: oci naši svi bijahu pod oblakom, i svi kroz more prodoše, i svi se u Mojsija krstiše u oblaku i u moru, i svi pojedohše istu duhovnu hranu, 1. Korinćanima 10:4 i svi popiše isto duhovno piće. Pili su naime iz duhovne stijene koja ih je pratila — a ta Stijena bijaše Krist.

“U Božjemu javljanju Njegovom narodu, svjetlost je uvijek bila simbol Njegove prisutnosti. Na stvaralačku riječ u početku svjetlost je zasjala iz tame. Svjetlost je bila skrivena u stupu od oblaka danju, a u ognjenom stupu noću i vodila je silnu Izraelovu vojsku.” — *Želja vjekova, str. 464.*

b. Što je zapisano o Kristovoj prisutnosti među Izraelcima u pustinji i kakvu je zaštitu Bog obećao svom narodu? Psalam 105:39; Izaija 4:5, 6.

Psalam 105:39 Razastrije oblak kao pokrivalo, i oganj, da noću sja.

Izaija 4:5 tada će Gospod stvoriti na svakome mjestu gore Siona i nad zborovima njezinim oblak i dim danju, a sjaj plamena ognja noću. Jer će nad svom slavom biti zaklon, Izaija 4:6 i bit će sjenica da sjenom danju štiti od žege, te kao utočište i sklonište od pljuska i kiše.

“U jednom od najljepših i najutješnijih odlomaka u Izaijinim proročanstvima, spominje se stup od oblaka i ognja koji predstavlja Božju brigu za njegov narod u posljednjoj velikoj borbi protiv sila zla.” — *Patrijarsi i proroci, str. 283.*

c. Kako se Krist otkrio na Sinaju i kako su reagirali Mojsije i narod? Izlazak 19:16–18; 20:18, 19; Hebrejima 12:21.

Izlazak 19:16 I dogodi se trećega dana, kad je jutro svanulo, da se prolomi grmljavina i zasijevaše munje, a gust oblak nadvi se nad goru. I zaori truba veoma snažnim glasom te uzdrhta sav puk koji bijaše u taboru. Izlazak 19:17 Tada Mojsije povede puk iz tabora u susret Bogu, i oni stadoše u podnožju gore. Izlazak 19:18 A gora Sinaj bijaše cijela u dimu, zato što je Gospod u ognju sišao na nju. I dim se njezin dizao kao dim iz peći, a cijela gora silno se tresla. Izlazak 20:18 I sav puk vidje gromove i munje, i zvuk trube, i goru što se dimi. Pa kad puk to vidje, uzdrhta i stade podalje. Izlazak 20:19 Tada rekoše Mojsiju: »Ti nam govori, a mi ćemo slušati; ali neka nam ne govori Bog, da ne pomremo.« Hebrejima 12:21 I prizor bijaše tako strašan da Mojsije reče: Prestrašen sam i drščem.

“U očima okupljenog mnoštva slava Gospodnja je bila poput vatre koja proždire... Znak Jahvine prisutnosti je bio tako strašan da je izraelski narod drhtao od straha te su pali na koljena pred Gospodom.” — *Patrijarsi i proroci, str. 304.*

“Tako veličanstveno je bilo otkrivanje [Kristove] prisutnosti da to smrtni čovjek nije mogao podnijeti. Mojsije, kojemu je Bog bio toliko naklonjen, uzviknuo je: Bojim se i drhtim’. Ali Bog ga je ojačao da podnese ovu neopisivu slavu i da s brda donese njezin odsjaj na svojem licu toliko da narod nije mogao gledati u njega.” — *Sinovi i kćeri Božje, str. 225.*

a. Kako je Krist pokazao svoju prisutnost u Šatoru? Izlazak 40:34, 35.

Izlazak 40:34 Tada oblak prekri Šator sastanka i slava Gospodnja ispuni tabernakul. Izlazak 40:35 A Mojsije ne uzmože ući u Šator sastanka zbog oblaka što je na njemu počnuo i slave Gospodnje koja ispuni tabernakul.

“Sa žarkim zanimanjem mnoštvo se Izraelaca okupilo kako bi vidjeli svetu građevinu. Dok su oni s punim poštovanja promatrali prizor, stup od oblaka lebdio je nad svetištem i spustivši se, obavio ga. ‘I slava je Gospodnja ispunila šator.’ Došlo je do otkrivanja božanskog veličanstva, a neko vrijeme čak ni Mojsije nije mogao ući. S dubokim emocijama ljudi su gledali znak da je djelo njihovih ruku prihvaćeno. Nije bilo bučnog izražavanja veselja. Svečano strahopoštovanje počivalo je na svima. Ali veselje njihovih srca pretilo se u suze radosnice i izgovarali su tihe, iskrene riječi zahvalnosti što se Bog spustio prebivati s njima.” — *Patrijarsi i proroci, str. 349, 350.*

“Iznad prijestolja milosti bilo je sveti oblak slave, vidljivo otkrivenje Božje prisutnosti; i preko kerubina je Bog objavljivao svoju volju. Božanske poruke su se ponekad prenosile velikom svećeniku glasom iz oblaka. Ponekad je svjetlo palo na anđela s desne strane, kako bi označilo odobravanje ili prihvaćanje, ili bi se sjena ili oblak spustili na anđela s lijeve strane kako bi otkrili neodobravanje ili odbijanje.” — *Patrijarsi i proroci, str. 349, 350.*

b. Što se dogodilo kasnije, kada je hram bio posvećen? 2. Ljetopisa 7:1.

2. Ljetopisa 7:1 I kad Salomon dovrši molitvu, spusti se oganj s neba i proždrije paljenicu i žrtve; i slava Gospodnja ispuni Dom.

“Napravljeno je predivno svetište, prema uzorku koji je pokazan Mojsiju na gori, i koji je Gospod kasnije pokazao Davidu. Zemaljska je svetinja izgrađena po uzoru na nebesku. Osim kerubina na vrhu Kovčega, Salomon je napravio još dva veća anđela, koji su stajali na svakom kraju Kovčega, predstavljajući nebeske anđele koji uvijek čuvaju Božji zakon. Nemoguće je opisati ljepotu i raskoš ovog svetišta. Tamo je, kao i u svetom šatoru, sveti kovčeg bio nošen u svečanom redu s poštovanjem i postavljen na svoje mjesto ispod krila dva velebna kerubina koji su stajali na podu.

Sveti zbor ujedinio je svoje glasove, sa svim vrstama glazbenih instrumenata, u slavu Bogu. I dok su glasovi u harmoniji, s glazbenim instrumentima, odjekivali hramom i širili se zrakom kroz Jeruzalem, oblak Božje slave ispunio je ovu građevinu, kao što je prije ispunjavao šator. ‘I dogodi se, kad svećenici iziđoše iz svetišta, oblak ispuni Dom Gospodnji, tako da svećenici ne mogoše stajati na službi zbog oblaka, jer slava Gospodnja ispuni Dom Gospodnji.’” — *Spiritual Gifts, knj. 4a, str. 113, 114.*

a. Koja Kristova poruka, iz Ivana 8:12, nam donosi veliku nadu?

Ivan 8:12 Ponovno im dakle Isus reče govoreći: »Ja sam svjetlo svijeta. Tko mene slijedi, neće hoditi u tami, nego će imati svjetlo života.«

“Učeni teolozi nisu razumjeli tu istinu niti su je objavljivali. Da su bili vjerni stražari, da su marljivo i s molitvom proučavali Sveto pismo, znali bi koje je vrijeme noći; kroz proročku bi riječ upoznali događaje koji se trebaju zbiti. No oni to nisu učinili i zbog njihove je ravnodušnosti poruka povjerena poniznijim ljudima... Oni koji se odvrte od svjetla koje im je Bog dao, ili koji ga propuste tražiti dok im je na dohvat, bit će ostavljeni u tami.” — *Velika borba*, str. 312.

“Gospod se pobrinuo za sve kako bismo imali bogato, obilno i radosno iskustvo. Ivan piše o Kristu, govoreći: ‘U njemu bijaše život; i život bijaše svjetlo ljudima.’ Život je povezan sa svjetlom, i ako nemamo svjetlost od Sunca Pravde, ne možemo imati život u Njemu. Ali ovo svjetlo je osigurano za svaku dušu, i tek kada se povučemo od svjetla, dolazi tama na nas. Isus je rekao: ‘Tko me slijedi, neće hoditi u tami, nego će imati svjetlo života.’ U svijetu oko nas ne može biti života bez svjetla. Kada bi sunce povuklo svoj sjaj, sva bi vegetacija, sav životinjski svijet nestao. Ovo ilustrira činjenicu da ne možemo imati duhovni život ako se ne postavimo pod zrake Sunca Pravde. Stavimo li biljku u cvatu u mračnu prostoriju, ona će ubrzo uvenuti i umrijeti; isto tako mi možemo imati nešto duhovnog života, a ipak ga izgubiti prebivajući u atmosferi sumnje i mračnosti.” — *Sinovi i kćeri Božje*, str. 281.

b. Kakvu sigurnost primamo kad se obratimo Isusu? 2. Korinćanima 3:18.

2. Korinćanima 3:18 A mi svi koji otkrivenim licem slavu Gospodnju kao u zrcalu gledamo, u isti se lik preobražavamo iz slave u slavu, kao od Gospodnjega Duha.

“Kao što se cvijet okreće prema suncu da bi njegove svijetle zrake pomogle u usavršavanju njegove ljepote i simetrije, tako bi se Kristovi sljedbenici trebali okrenuti prema Suncu Pravde, da bi ih nebesko svjetlo obasjalo, usavršavajući njihov karakter i dajući im duboko i trajno iskustvo s Bogom. Ne možemo niti zamisliti blagoslove koje možemo primiti kroz Krista, ako samo ujedinito svoj ljudski trud s božanskom milošću.” — *Sinovi i kćeri Božje*, str. 26.

“Tko god je potpuno usredotočen da vrši Božju volju, ozbiljno pazeći na već dano svjetlo, primit će veće svjetlo; toj će duši biti poslana zvijezda nebeskog sjaja da je uputi u svu istinu.” — *Velika borba*, str. 312.

a. Kako nas Pavlovo nadahnuto upućivanje na Svjetlo svijeta može ohrabriti? 2. Korinćanima 4:6.

2. Korinćanima 4:6 Jer Bog koji reče: Neka iz tame svjetlost zasja, on zasja u srcima našim da dadne svjetlo spoznaje slave Božje u licu Isusa Krista.

“Neka slavne predodžbe o Bogu stalno budu predmet vašeg razmišljanja! Neka vaš život bude povezan skrivenim vezama s Isusovim životom. Onaj koji je zapovjedio svjetlu da zasja u tami, želi zasjati i u vašem srcu, udijeliti vam svjetlo spoznaje Božje slave u osobi Isusa Krista. Sveti Duh će uzeti ono što pripada Bogu i pokazati vama, prenijeti kao životnu snagu poslušnom srcu. Krist će vas povesti sve do praga Vječitoga. Moći ćete promatrati slavu iza zavjese i objaviti ljudima savršenost Onoga koji uvijek živi da nas zastupa.” — *Kristove priče, str. 149.*

“Objavljivanjem božanske slave preko ljudske prirode Nebo će se toliko približiti ljudima da će se ljepota, kojom je ukrašeno unutarnje Svetište, vidjeti u životu svakog čovjeka koji Spasitelja primi u svoje srce. Pod utjecajem Kristove slave, objavljene preko ljudi, mnoge duše bit će dovedene Gospodu i upućivat će velikom Darovatelju hvalu i zahvalnost, odavat će slavu Njegovom imenu.

‘Ustani, zasjaj, jer svjetlost tvoja dolazi, nad tobom blista Slava Jahvina.’ (Izaija 60:1) Ova je poruka upućena svima koji su izišli da dočekaju Zaručnika. Krist dolazi u sili i velikoj slavi, u svojoj slavi i u slavi svojega Oca, u pratnji svih svetih anđela. I dok cijeli svijet bude obavijen tamom, svjetlo će dopirati iz svakog stana svetih. Oni će prvi ugledati sjaj Njegovog drugog dolaska. Jasno svjetlo širit će se od Njegovog sjaja, i Kristu, Otkupitelju, divit će se svi koji su Mu služili. Dok će bezakonici bježati od Njegove prisutnosti, Kristovi sljedbenici klicat će od radosti.” — *Kristove priče, str. 420, 421.*

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

Petak, 9. svibnja

1. Što Biblija uči o djelovanju Božanstva u procesu stvaranja?
2. Opišite kako se Isus otkrio svom narodu u pustinji.
3. Kako je Kristovo svjetlo zasjalo u Svetišću i u Hramu?
4. Opišite kako se Isus otkrio pri posvećenju hrama.
5. Kako Krist objavljuje Sebe nama i kroz nas?

Odbacujemo ili reflektiramo Svjetlost?

STIH ZA UPAMTITI: „Gospod je svjetlo moje i spasenje moje; koga da se plašim?“ (Psalam 27:1).

Predlažemo da pročitate: *Svjedočanstva, knj. 7, str. 18–28.*

“Krist je ‘vidjelo ... koje obasjava svakog čovjeka koji dolazi na svijet’. Ivan 1:9. Kao što preko Krista svako ljudsko biće ima život, također preko Njega svaka duša prima neku zraku božanske svjetlosti.” — *Odgovj, str. 29.*

1. PROREČENO SVJETLO

Nedjelja, 11. svibnja

a. Kako je Duh Sveti govorio o Isusu kroz Izaiju? Izaija 49:6.

Izaija 49:6 I reče: »Malo je da mi budeš sluga, da podigneš plemena Jakovljeva i vratiš zaštićenike Izraelove, nego ću te postaviti za svjetlo poganima da budeš moje spasenje do nakraj zemlje.«

b. Kako je Šimun prepoznao Isusa kad su Ga doveli u hram na posvećenje i na kakvo razmišljanje nas ovo treba navesti? Luka 2:32.

Luka 2:32 svjetlo za prosvjetljenje pogana i slavu puka tvojega Izraela.«

“Stari Šimun, u Hramu u kojem je Krist sad poučavao, govorio je o Njemu kao o ‘svjetlu da rasvijetli pogane i slavu naroda tvoga Izraela’. (Luka 2:32) Ovim riječima primijenio je na Njega proročanstvo poznato cijelom Izraelu. Sveti Duh je preko proroka Izaije objavio: ‘Premalo je da mi budeš Sluga, da podigneš plemena Jakovljeva i vratiš Ostatak Izraelov, nego ću te postaviti za svjetlost narodima, da spas moj do nakraj zemlje doneseš.’ (Izaija 49:6) Opće je shvaćanje bilo da ovo proročanstvo govori o Mesiji, pa kad je Isus rekao: ‘Ja sam svjetlo svijeta’, narod nije mogao ne prepoznati Njegovu tvrdnju da je On Obećani.” — *Želja vjekova, str. 465.*

“O, kolike li pouke sadrži divna povijest o Betlehemu! Koliki je to ukor za našu nevjernost, oholost i sebičnost! Kolika je to opomena da se čuvamo da ne bismo zbog svoje ravnodušnosti postali nesposobni razlikovati znakove ovoga vremena i zbog toga ne prepoznati ‘dan svoga pohoda’.” — *Velika borba, str. 315.*

a. Kako su židovski vođe reagirali na Kristovu misiju? Ivan 1:11; 8:13.

Ivan 1:11 K svojim dođe, i njegovi ga ne primiše. Ivan 8:13 Farizeji mu nato rekoše: »Ti svjedočiš sâm za sebe: svjedočanstvo tvoje nije istinito!«

”Cijeli Kristov život i učenje predstavljali su stalne pouke poniznosti, dobrote, krjeposti i samoodricanja. To je bio neprestani prijekor samopravednom, strogom duhu kojeg su pokazivali Židovi. Sotona ih je vodio sve dok se nisu gotovo gubili razum od gnjeva na sam spomen Kristovih prekrasnih djela, koja su odvrćala pozornost ljudi od njih. Uspjeli su sebe uvjeriti da je on varalica, i blagonaklono su gledali na svako sredstvo kojim bi ga se mogli riješiti.” — *Spiritual Gifts, knj. 4a, str. 117.*

b. Koja jasna objašnjenja je Isus iznio nevjernim farizejima ali kako su oni reagirali? Ivan 8:14–18.

Ivan 8:14 Odgovori im Isus i reče: »Ako ja i svjedočim sâm za sebe, istinito je svjedočanstvo moje jer znam odakle dođoh i kamo idem. A vi ne znate odakle dolazim i kamo idem. Ivan 8:15 Vi sudite po tijelu, ja ne sudim nikoga. Ivan 8:16 A ja, ako i sudim, sud je moj istinit; jer nisam sâm, nego ja i onaj koji me posla — Otac. Ivan 8:17 A i u vašem je zakonu pisano da je svjedočanstvo dvojice ljudi istinito. Ivan 8:18 Ja sam onaj koji svjedoči sam za sebe, a svjedoči za mene i onaj koji me posla — Otac.«

”[Farizeji] nisu bili upoznati s [Kristovim] božanskim karakterom i misijom jer nisu istraživali proročanstva o Mesiji, iako je to bila njihova prednost i dužnost. Nisu imali povezanost s Bogom i Nebom, i stoga nisu razumjeli djelo Spasitelja svijeta, i, iako su primili najuvjerljivije dokaze da je Isus taj Spasitelj, ipak su odbili otvoriti svoje umove za razumijevanje. Već na početku su svoja srca usmjerili protiv Njega i odbijali vjerovati najjačem dokazu Njegove božanstvenosti, i, kao posljedica toga, srca su im postajala sve tvrđa sve dok nisu čvrsto odlučili da Mu ne vjeruju niti Ga prihvaćaju.” — *The Spirit of Prophecy, knj. 2, str. 354, 355.*

c. Kakva jasna suprotnost je postojala između Isusa i nevjernih farizeja? Ivan 8:19–23.

Ivan 8:19 Stoga mu govorahu: »Gdje je Otac tvoj?« Isus odgovori: »Niti mene znate niti Oca mojega. Da ste mene znali, i Oca biste mojega znali.« Ivan 8:20 Te je riječi Isus rekao u riznici dok je naučavao u Hramu. I nitko ga ne uhvati jer još ne bijaše došao njegov čas. Ivan 8:21 Tada im Isus ponovno reče: »Ja odlazim, a vi ćete me tražiti i u svojem ćete grijehu umrijeti. Kamo ja odlazim, vi ne možete doći.« Ivan 8:22 Židovi stoga govorahu: »Neće li se ubiti kad govori: 'Kamo ja odlazim, vi ne možete doći'?« Ivan 8:23 I reče im: »Vi ste odozdo, ja sam odozgo. Vi ste od ovoga svijeta, ja nisam od ovoga svijeta.«

d. Što je na kraju bila pogubna posljedica odbijanja Krista od strane židovskih glavara? Ivan 8:24; Matej 23:38.

Ivan 8:24 Stoga vam rekoh da ćete umrijeti u grijesima svojim. Jer ako ne uzvjerujete da ja jesam, umrijet ćete u grijesima svojim.« Matej 23:38 Evo vam se kuća vaša napuštena ostavlja.

a. Nakon što su bili upozoreni da bi mogli umrijeti u svojim grijesima, što su farizeji tražili od Isusa i zašto? Ivan 8:25 (prvi dio).

Ivan 8:25 Stoga mu govorahu: »Tko si ti?« I reče im Isus: »Ono što vam od početka i govorim.

”Naoko ne osvrćući se na Njegove riječi, upitali su: ‘Tko si ti?’ Namjeravali su Ga primorati da sebe proglasi za Krista, Mesiju. Njegov izgled i Njegov rad bili su u takvoj suprotnosti s očekivanjima naroda, da bi kako su Njegovi lukavi neprijatelji vjerovali Njegovo neposredno objavljivanje da je Mesija učinilo da bude odbačen kao varalica.” — *Želja vjekova, str. 465.*

b. Kako im je Spasitelj odgovorio, otkrivajući svoju posebnu povezanost s Ocem? Ivan 8:25 (zadnji dio), Ivan 8:26–29.

Ivan 8:25 Stoga mu govorahu: »Tko si ti?« I reče im Isus: »Ono što vam od početka i govorim. Ivan 8:26 Imao bih mnogo o vama govoriti i suditi; ali onaj koji me posla istinit je, i ono što sam ja od njega čuo, to govorim svijetu.« Ne shvatiše da im je govorio o Ocu. Tada im Isus reče: »Kad podignete Sina Čovječjega, tada ćete upoznati da ja jesam. I sâm od sebe ne činim ništa, nego govorim tako kako me poučio Otac moj. Ivan 8:29 A onaj koji me posla, sa mnom je. Otac me ne ostavi sama jer ja uvijek činim što je njemu ugodno.«

”Krist nikada nije odstupio od vjernosti načelima Božjeg zakona. Nikada nije učinio ništa protivno volji svoga Oca. Pred anđelima, ljudima i demonima mogao je izgovoriti riječi koje bi iz bilo kojih drugih usta predstavljale bogohuljenje: ‘Ja uvijek činim što je njemu ugodno.’ (Ivan 8:29). Iz dana u dan tri godine pratili su ga Njegovi neprijatelji, pokušavajući pronaći mrlju u Njegovom karakteru. Sotona, sa svojim zlim saveznicima, nastojao ga je pobijediti; ali u Isusu nisu pronašli ništa što bi mogli upotrijebiti protiv Njega. Čak su i demoni bili prisiljeni priznati: ‘Ti si Svetac Božji.’ ” — *Svjedočanstva, knj. 8, str. 208.*

c. Opišite Kristov svakodnevni hod sa svojim Ocem. Kako mi trebamo imati isto iskustvo. Ivan 15:10; Efežanima 2:4–6.

Ivan 15:10 Budete li očuvali moje zapovijedi, ostat ćete u mojoj ljubavi, kao što ja očuvah zapovijedi Oca svojega te ostajem u njegovoj ljubavi.

Efežanima 2:4 Ali Bog, koji je bogat milosrđem, zbog svoje velike ljubavi kojom nas uzljubi, Efežanima 2:5 i nas, koji bijasmo mrtvi u prijestupima, oživi s Kristom (milošću ste spašeni!) Efežanima 2:6 i s njim nas podiže i posjede na nebesima u Kristu Isusu,

”Kao što je Isus živio kad je uzeo ljudsku prirodu, tako Bog želi da žive njegovi sljedbenici. Božjom snagom trebamo živjeti životom čistoće i plemenitosti kakvim je Spasitelj živio.” — *Svjedočanstva, knj. 8, str. 289.*

”Spasiteljev život na Zemlji, iako ispunjen sukobima, bio je život mira. Dok su Ga razjareni neprijatelji stalno progonili, On je govorio: ‘Onaj koji me posla sa mnom je. On me ne ostavlja sama, jer ja uvijek činim što je njemu ugodno.’ (Ivan 8:29). Nikakva oluja ljudskog ili sotonskog gnjeva nije mogla poremetiti mir Njegova savršenog zajedništva s Bogom” — *Misli s Gore blagoslova, str. 15, 16.*

a. Dok je Krist farizejima iznosio oštre istine, kako su ove riječi utjecale na iskrene slušatelje i zašto ovo nas danas može ohrabriti? Ivan 8:30.

Ivan 8:30 Dok je on to govorio, mnogi uzvjerovaše u njega.

“Krist je znao kako djelovati na smiren, inteligentan način i poništiti njihove planove da ga dovedu pod osudu. Riječi Gospodnje bile su kao oštre strijele koje su išle prema meti i pogodile srca Njegovih tužitelja. Svaki put kad bi se Krist obratio narodu, bilo da je njegova publika velika ili mala, Njegove su riječi imale spasonosni učinak na duše nekih od Njegovih slušatelja. Nijedna poruka koja je ikada sišla s Kristovih usana nije bila izgubljena. Svaka riječ koju je izgovorio dala je novu odgovornost onima koji su je čuli. Propovjednici koji svijetu nose posljednju poruku milosrđa, koji iskreno iznose istinu, koji se oslanjaju na Božju snagu, nikada se ne trebaju bojati da su njihovi napori uzaludni. Nitko ne može tvrditi da strijela istine nije došla do cilja i probola duše onih koji slušaju. Iako nijedno ljudsko oko nije moglo vidjeti let strijele istine, iako nijedno ljudsko uho nije čulo vapaj ranjene duše, ipak je istina nečujno pronašla put do srca. Bog je progovorio duši i na dan posljednjeg suda taj će Božji sluga stajati uz trofeje otkupiteljske milosti i odati čast Kristu, kome čast i pripada. Bog, koji vidi tajno, javno će nagraditi one koji su objavili istinu u njegovo ime.” — *The Signs of the Times, February 6, 1896.*

b. Osim propovjednika, tko je još blagoslovljen odsjajivanjem Svjetla s neba? Psalam 27:1; 147:15; Izaija 55:10, 11.

Psalam 27:1 Noga mi stoji na ravnome; u zborovima blagoslivljat ću Gospoda. Psalam 147:15 Besjedu svoju šalje na zemlju, brzo trči riječ njegova.

Izaija 55:10 Jer kao što kiša i snijeg padaju s neba i onamo se ne vraćaju, nego natapaju zemlju i daju da ona rodi i da iz nje nikne kako bi dala sjeme sijaču i kruha za jelo. Izaija 55:11 tako će biti s mojom riječju kad izađe iz usta mojih: neće se k meni vratiti prazna nego će izvršiti ono što sam htio i uspjeti u onome zbog čega je poslah.

“Ljude koji nisu pozvani da budu biblijski radnici treba poticati da rade za Učitelja u skladu sa svojim sposobnostima. Stotine muškaraca i žena koji su sada besposleni mogli bi obavljati prihvatljivu službu. Prenoseći istinu u domove svojih prijatelja i susjeda, mogli bi učiniti veliko djelo za Učitelja. Bog ne poštuje neke više od drugih. Iskoristit će ponizne, odane kršćane, čak i ako nisu dobili tako temeljito obrazovanje kao neki drugi. Neka se takvi angažiraju u službi za Njega radeći od kuće do kuće. Sjedeći uz ognjište, oni mogu – ako su ponizni, pažljivi i pobožni – učiniti više da zadovolje stvarne potrebe mnogih obitelji nego što bi to mogao rukopoloženi propovjednik.” — *Svjedočanstva, knj. 7, str. 21.*

a. Što je Isus rekao Židovima koji su Ga prihvatili? Ivan 8:31, 32. Nasuprot tome, kako su nevjernici propustili shvatiti jedini način na koji mogu biti oslobođeni od grijeha? Ivan 8:33–36.

Ivan 8:31 Stoga je Isus govorio Židovima koji su mu povjerovali: »Ako vi ostanete u riječi mojoj, uistinu ste moji učenici; Ivan 8:32 i upoznat ćete istinu, i istina će vas osloboditi.«

Ivan 8:33 Odgovoriše mu: »Potomstvo smo Abrahamovo i nikada nikomu nismo robovali. Kako ti govoriš: 'Postat ćete slobodni'?« Ivan 8:34 Odgovori im Isus: »Zaista, zaista, kažem vam: svaki koji čini grijeh, rob je grijeha. Ivan 8:35 Rob ne ostaje u kući dovijeka, a sin ostaje dovijeka. Ivan 8:36 Ako vas dakle Sin oslobodi, zaista ćete biti slobodni.«

»[Farizeji] su se nalazili u najtežem obliku ropstva podčinjeni zlom duhu.

Tko god se ne želi predati Bogu, nalazi se pod vlašću druge sile. On nije svoj gospodar. On može govoriti o slobodi, ali se nalazi u najcrnjem ropstvu. On ne može sagledati ljepotu istine, jer je njegov um pod vlašću Sotone. Dok sam sebi laska da slijedi naloge vlastita razuma, on sluša volju kneza tame. Krist je došao da s duše raskine okove ropstva grijehu...

U djelu otkupljenja nema prisile. Ne primjenjuje se nikakva izvanjska sila. Pod utjecajem Božjeg Duha, čovjek je slobodan da izabere kome želi služiti. U promjeni koja nastaje kad se duša podčini Kristu nalazi se najuzvišeniji smisao slobode. Istjerivanje grijeha je djelo same duše. Istina, mi nemamo sile da se sami oslobodimo Sotonine vlasti, ali kad se želimo osloboditi grijeha, i u svojoj velikoj potrebi zavapimo za silom koja je izvan i iznad nas, snage duše povezuju se s božanskom silom Svetog Duha te se sad pokoravaju nalogama volje u ispunjavanju Božje nakane.

Jedini uvjet koji omogućuje čovjekovu slobodu postoji u jedinstvu s Kristom. 'Istina će vas osloboditi', a Krist je istina. Grijeh može pobijediti samo ako oslabi um i uništi slobodu duše. Podčinjavanje Bogu znači obnovu čovjekove osobe – obnovu istinske slave i čovjekova dostojanstva. Božanski zakon kome se pokoravamo jest 'zakon slobode'. (Jakov 2:12).” — *Želja vjekova, str. 466.*

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

Petak, 16. svibnja

1. Objasnite značenje Šimunovih riječi o Isusu.
2. Opišite odnos pismoznanaca i farizeja prema Kristu.
3. Što će se dogoditi Izraelskom narodu zbog odbacivanja Isusa?
4. Kako iskrene duše odgovaraju na Kristov poziv – i tada i sada?
5. Objasnite pojam "slobode" u svjetlu istine evanđelja.

Isus i Abraham

STIH ZA UPAMTITI: „Abraham, otac vaš, uskliktao je od radosti što će vidjeti moj dan; i vidio ga je i obradovao se.“ (Ivan 8:56).

Predlažemo da pročitate: *Kristove priče, str. 269–271, 330–332;*
Rani spisi, str. 149–153

“[Abraham] se žarko molio da prije svoje smrti vidi Mesiju. I vidio je Krista.”
— *Želja vjekova, str. 468.*

1. DJECA ABRAHAMOVA

Nedjelja, 18. svibnja

a. Koju tvrdnju su farizeji neprestano ponavljali? Ivan 8:33, 39 (prvi dio). Ipak, što jedino može dokazati takvu povezanost? Ivan 8:39 (zadnji dio), Ivan 8:56; Rimljanima 9:6–8.

Ivan 8:33 Odgovoriše mu: »Potomstvo smo Abrahamovo i nikada nikomu nismo robovali. Kako ti govoriš: ‘Postat ćete slobodni’?«Ivan 8:39 Odgovoriše mu i rekoše: »Naš je otac Abraham.« Ivan 8:39 Reče im Isus: »Da ste djeca Abrahamova, činili biste djela Abrahamova.

Ivan 8:56 Abraham, otac vaš, usklikta što će vidjeti moj dan. I vidje, i obradova se.«

Rimljanima 9:6 Ali ne kao da se izjalovila riječ Božja. Jer nisu Izrael svi oni koji su od Izraela, Rimljanima 9:7 niti su svi djeca jer su potomstvo Abrahamovo, nego po Izaku zvat će ti se potomstvo; Rimljanima 9:8 to jest: nisu djeca tijela tã djeca Božja, nego se djeca obećanja računaju u potomstvo.

“Farizeji su tvrdili da su Abrahamova djeca, a Isus im je rekao da takvu tvrdnju mogu dokazati samo ako čine Abrahamova djela. Prava Abrahamova djeca živjet će kao što je on živio, životom poslušnosti Bogu. Ona ne bi pokušavala ubiti Onoga koji je govorio istinu poslanu od Boga. U kovanju zavjere protiv Krista rabini nisu činili Abrahamova djela. Bilo je bezvrijedno to što su bili samo tjelesno Abrahamovi potomci. Bez duhovne veze s njim, koja bi se otkrila u posredovanju istog duha i vršenju istih djela, oni nisu bili njegova djeca.

Ovo načelo ima isto značenje i za pitanje koje je dugo potresalo kršćanski svijet – pitanje apostolskog naslijeđa. Podrijetlo od Abrahama ne dokazuje se imenom ili rodoslovljem, već srodnošću karaktera. Tako i apostolsko naslijeđe ne počiva na prenošenju crkvenog autoriteta, već na duhovnom odnosu. Život pokrenut apostolskim duhom, vjerom i učenjem istine koju su oni iznosili, pravi je dokaz apostolskog naslijeđa. To je ono što ljude čini nasljednicima prvih učitelja evanđelja.” — *Želja vjekova, str. 466, 467.*

a. Iako su Židovi bili Abrahamovi tjelesni potomci, čija su djeca zapravo postali kada su odbacili Krista? Ivan 8:41–44.

Ivan 8:41 Vi činite djela oca svojega.« Nato mu rekoše: »Mi se nismo iz bluda rodili! Jednog Oca imamo — Boga.«Ivan 8:42 Isus im reče: »Kad bi Bog bio vaš Otac, ljubili biste mene jer sam ja od Boga izašao i došao. Ta nisam sâm od sebe došao, nego me on posla.Ivan 8:43 Zašto govor moj ne razumijete? Jer ne možete slušati riječ moju!Ivan 8:44 Vi ste od oca đavla i hoćete činiti želje oca svojega. On bijaše čovjekoubojica od početka i ne stajaše u istini jer istina nije u njemu. Kad govori laž, od svojega govori jer je lažac i otac laži.

“Isus je poricao da su Hebreji Abrahamova djeca. On je rekao: ‘Tako činite i vi što ste čuli od svog oca.’ Rugajući se, odgovorili su: ‘Mi nismo rođeni od preljuba. Mi imamo samo Boga za oca.’ Ove riječi, kao aluzija na okolnosti Njegova rođenja, imale su cilj zadati udarac Kristu u nazočnosti onih koji su počeli vjerovati u Njega. Isus se nije osvrnuo na ovaj podli nagovještaj, već je rekao: ‘Kad bi Bog bio vaš otac, mene biste ljubili, jer ja sam od Boga izišao i došao.’

Njihova djela svjedočila su o njihovoj vezi s onim koji je bio lažac i ubojica. “Vi imate đavla za oca”, rekao je Isus, “i hoćete da vršite želju oca svoga. On bijaše ubojica ljudi od početka i nije stajao čvrsto u istini, jer u njemu nema istine... Meni ne vjerujete, jer vam objavljujem istinu.” (Ivan 8:44, 45) Činjenica da je Isus govorio istinu, i to sa sigurnošću, bio je razlog što ga hebrejske vođe nisu prihvatile. Istina je vrijeđala ove licemjerne ljude. Istina je otkrila svu pogrešnost zablude; ona je osuđivala njihovo učenje i život, pa je stoga bila nepoželjna. Oni bi radije zatvorili svoje oči pred istinom negoli se ponizili i priznali da su bili u zabludi. Nisu voljeli istinu. Nisu je željeli, premda je bila istina.” — *Želja vjekova*, str. 467.

b. Što nas čini Abrahamovom djecom i kako su židovski vođe pokazali da nisu prava Abrahamova djeca? Galaćanima 3:6–9; Ivan 8:40.

Galaćanima 3:6 Kao što Abraham povjerova Bogu i to mu se uračuna u pravednost. Galaćanima 3:7 Shvatite dakle: oni od vjere, to su sinovi Abrahamovi.Galaćanima 3:8 A Pismo, predvidjevši da Bog po vjeri opravdava pogane, unaprijed navijesti evanđelje Abrahamu: Blagoslivljat će se tobom svi narodi.Galaćanima 3:9 Tako se oni od vjere blagoslivljaju vjernim Abrahamom. Ivan 8:40 A sad tražite da ubijete mene, čovjeka koji vam je govorio istinu koju je čuo od Boga. To Abraham nije učinio.

“Jer niste primili duha ropstva da biste se bojali; nego ste primili Duha posinjenja, kojim kličemo, Abba, Oče.’ Duh ropstva se rađa iz pokušaja življenja u skladu sa legalističkom religijom, kroz nastojanje da ispunimo zahtjeve zakona vlastitom snagom. Za nas ima nade samo ako dođemo pod Abrahamov savez, koji je savez milosti vjerom u Krista Isusa. Evanđelje naviješteno Abrahamu, po kojemu je imao nadu, bilo je isto evanđelje koje se naviješta nama danas, po kojemu imamo nadu. Abraham je gledao Isusa, koji je također Začetnik i Dopravitelj naše vjere.” — *The Youth's Instructor*, September 22, 1892.

a. Na koje pitanje Isusovi neprijatelji nisu mogli odgovoriti s obzirom na Njegov neokaljan karakter? Ivan 8:46 (prvi dio).

Ivan 8:46 Tko će mi od vas dokazati grijeh? Ali ako istinu govorim, zašto mi vi ne vjerujete?

“U svom životu na zemlji Krist je razvio savršen karakter, iskazao je savršenu poslušnost zapovijedima svoga Oca. Došavši na svijet u ljudskom obliku, postavši podložan zakonu, otkrivši ljudima da je ponio njihove bolesti, njihovu tugu, njihovu krivnju, On nije postao grješnik. Pred farizejima je mogao reći: ‘Tko od vas će mi dokazati grijeh?’ Na Njemu nije pronađena nijedna mrlja grijeha. Stajao je pred svijetom kao besprijekorno Janje Božje.” — *Sinovi i kćeri Božje*, str. 25.

“Isus je pred očima Neba, pred očima bezgrješnih svjetova i pred očima grješnih ljudi živio po Zakonu. Pred anđelima, ljudima i demonima On je izgovorio riječi kojima se nitko nije mogao suprotstaviti, koje bi s drugih usana bile bogohuljenje: ‘... Ja uvijek činim što je njemu ugodno.’ ” — *Želja vjekova*, str. 467, 468.

b. Osim onoga što je rekao Isus kao Sin čovječji, što Sveto pismo govori o Kristovom karakteru? Hebrejima 4:15; 1. Petrova 1:18, 19.

Hebrejima 4:15 Ta nemamo takva Velesvećenika koji ne bi mogao suosjećati s našim slabostima, nego poput nas iskušavana u svemu, a ipak bez grijeha. 1. Petrova 1:18 znajući da niste nečim raspadljivim — srebrom ili zlatom — otkupljeni od svoga ispraznoga življenja, kakvo ste naslijedili od otaca, 1. Petrova 1:19 nego dragocjenom krvlju Krista kao Jaganjca bez mane i bez ljage,

“Vjera ljudi u Krista kao Mesiju nije se zasnivala na vidljivim dokazima niti su oni u Njega povjerovali zbog Njegove vanjske privlačnosti, nego zbog savršenosti karaktera koja se nalazi u Njemu, koja nikada nije bila pronađena, niti je mogla biti, u nekom drugom.” — *Biblijski komentari, knj. 7, str. 904.*

c. Kako mi trebamo biti nadahnuti Isusovim životom? Filipljanima 2:6–8.

Filipljanima 2:6 koji se, premda u obličju Božjem, nije otimao da bude jednak Bogu, Filipljanima 2:7 nego sama sebe obezvrijedi uzevši obličje sluge i postavši ljudima sličan. Filipljanima 2:8 I našavši se u obličju poput čovjeka, ponizi sam sebe postavši poslušan do smrti, smrti na križu.

“Nije li naš Uzor kročio teškim, samozatajnim, samopožrtvovnim, poniznim putem umjesto nas, kako bi nas spasio? Susreo se s poteškoćama, doživio razočarenja te trpio protivljenje i nevolje radi našeg spasenja. I hoćemo li odbiti ići putem kojim je išao Kralj slave? Hoćemo li se žaliti na teškoće i kušnje u našem nadvladavanju grijeha, kad se sjećamo patnje našega Otkupitelja?” — *Svjedočanstva, knj. 3, str. 371.*

a. Što je cilj svih pravih Kristovih sljedbenika? 1. Petrova 1:13–16.

1. Petrova 1:13 Zato opašite bokove pameti svoje, budite trijezni i savršeno se pouzdajte u milost koja će vam se donositi o objavljenju Isusa Krista. 1. Petrova 1:14 Kao poslušna djeca ne suobličujte se s prijašnjim požudama, iz vremena vašega neznanja. 1. Petrova 1:15 Naprotiv, kao što je svet Onaj koji vas pozva, i vi sami budite sveti u svemu življenju. 1. Petrova 1:16 Jer pisano je: Sveti budite, jer sam ja svet.

“Naš je posao težiti da u našem području djelovanja postignemo savršenstvo koje je Krist u svom životu na zemlji postigao u svakom aspektu karaktera.” — *That I May Know Him*, str. 130.

b. Kako možemo postići ovaj cilj? Hebrejima 12:1–4; Galaćanima 5:6 (zadnji dio); Filipljanima 3:12–15; 4:13.

Hebrejima 12:1 Zato i mi, okruženi tolikim oblakom svjedoka, odložimo svaki teret i grijeh koji nas sputava te postojano trčimo u boj koji je pred nama. Upirimo pogled u začetnika i dovršitelja vjere, Isusa, koji umjesto radosti što je stajala pred njim podnese križ, prezrevši sramotu, te sjede zdesna prijestolju Božjemu. Ta promislite o onomu koji od grješnikâ podnese takvo protivljenje protiv sebe da ne klonete malaksajući dušama svojim. Hebrejima 12:4 Još se do krvi ne oduprieste boreći se protiv grijeha. Galaćanima 5:6 Ta u Kristu Isusu niti što vrijedi obrezanje niti neobrezanje, nego vjera koja kroz ljubav djeluje. Filipljanima 3:12 Ne kao da sam već polučio ili čak postigao savršenstvo, nego težim ne bih li ga dohvatio, jer je i mene dohvatio Krist Isus. Braćo, ja za sebe ne mislim da sam ga već dohvatio. Jedno samo: zaboravljam što je za mnom, a sežem se za onim što je preda mnom. Prema cilju težim, k nagradi višnjega poziva Božjeg u Kristu Isusu. Filipljanima 3:15 Koji smo god dakle zreli, ovako mislimo! Ako što i drukčije mislite, Bog će vam i ovo objaviti. Filipljanima 4:13 Sve mogu u onomu koji mi snaga daje — Kristu.

“Kako možemo dostići savršenstvo koje je odredio naš Gospodin i Spasitelj Isus Krist — naš Veliki Učitelj? Možemo li ispuniti Njegov zahtjev i postići tako uzvišene standarde? Možemo, inače nam Krist ne bi to zapovjedio. On je naša pravednost. U svojoj ljudskoj prirodi On je išao ispred nas i za nas oblikovao savršenstvo karaktera. Moramo imati vjeru u Njega, vjeru koja djeluje iz ljubavi i čisti dušu. Savršenstvo karaktera temelji se na onome što Krist predstavlja za nas. Ako se stalno oslanjamo na zasluge našeg Spasitelja i hodimo njegovim stopama, bit ćemo poput njega, čisti i neokaljani.” — *That I May Know Him*, str. 130.

c. Kako doista možemo postati čisti i bespriječni pred Bogom? Rimljanima 5:18–20; Hebrejima 10:14.

Rimljanima 5:18 Dakle, kako prijestupom jednoga na sve ljude dođe osuda, tako i pravednošću Jednoga na sve ljude dođe opravdanje života. Rimljanima 5:19 Jer kao što neposluhom jednoga čovjeka mnogi postadoše grješnici, tako će i posluhom Jednoga mnogi postati pravednici. Rimljanima 5:20 A Zakon pridodao da se umnoži prijestup. No gdje se umnoži grijeh, nadmoćno obilova milost, Hebrejima 10:14 Jednim naime prinosem zasnagda usavrši one koji se posvećuju.

“Krist može pomilovati samo one koji se kaju, ali one koje pomiluje On najprije čini pokajnicima.” — *Odabrane poruke, knj. 1*, str. 393, 394.

“Grješnik mora uvijek gledati na Golgotu; jednostavnom vjerom malog djeteta mora otpočiniti pod okriljem Kristovih zasluga, prihvaćajući Njegovu pravednost i pouzdajući se u Njegovu milost..”

Kakva li je to ljubav - kakva veličanstvena, nezamisliva ljubav koja je navela Krista da umre za nas dok smo još bili grješnici! Na kakvom je gubitku duša koja shvaća stroge zahtjeve zakona, a ne uspijeva razumjeti Kristovu milost koja je još obilnija!” — *Odabrane poruke, knj. 1*, str. 384.

a. Kako svoj poziv i izbor možemo učiniti sigurnim? 2. Petrova 1:4–11; Otkrivenje 19:8.

2. Petrova 1:4 Time su nam darovana vrlo velika i dragocjena obećanja, da po njima postanete zajedničari božanske naravi umakavši pokvarenosti koja je u svijetu zbog požude. I zbog toga svom gorljivošću prionite: vjerom svojom namaknite krjepost, a krjepošću znanje, a znanjem uzdržljivost, a uzdržljivošću postojanost, a postojanošću pobožnost, a pobožnošću bratoljublje, a bratoljubljem ljubav. Ako je naime to u vama i množi se, ne ostavlja vas ni besposlenima ni бесплодним za spoznavu Gospodina našega Isusa Krista. Jer komu to nedostaje, slijep je, kratkovid; zaboravio je da je očišćen od svojih prijašnjih grijeha. Zato, braćo, još više uznastojte učvrstiti svoj poziv i izabranje, jer to čineći nećete posrnuti nikada. 2. Petrova 1:11 Tako će vam se naime bogato pribaviti ulazak u vječno kraljevstvo Gospodina našega i Spasitelja Isusa Krista. Otkrivenje 19:8 A njoj bi dano da se zaogrne u lan čist i sjajan, jer lan su pravedna djela svetih.

“Bog sada zahtijeva ono što je tražio i od Adama, savršenu poslušnost, pravednost bez mane, bez nedostataka u Njegovim očima. Neka nam Bog pomogne da Mu pružimo sve što Njegov zakon zahtijeva. Ne možemo to učiniti bez te vjere koja donosi Kristovu pravednost u svakodnevnu praksu.” — *Odabrane poruke, knj. 2, str. 387.*

“Dokle god Sotona vlada, morat ćemo pokoravati sebe, nadvladavati grijehе što nas pritiskuju; dokle god traje život, neće biti mjesta da stanemo, točke koju možemo dostići i reći: dostigao sam savršenstvo. Posvećenje je posljedica doživotne poslušnosti.” — *Djela apostola, str. 560, 561.*

“Moramo shvatiti da vjerom u Njega stječemo prednost da postanemo sudionici u božanskoj prirodi i da na taj način možemo izbjeći pokvarenost koja je ishod pohote i popuštanja tjelesnim željama. Onda ćemo se očistiti od svakog grijehа, od svih karakternih nedostataka i mana. Ne trebamo zadržati nijednu sklonost ka grijehu...

Kao sudionici u božanskoj prirodi, odbaciti ćemo sve urođene i stečene sklonosti ka zlu i postati živa sila na dobro. Učeci se stalno od božanskog Učitelja, sudjelujući svakodnevno u Njegovoj prirodi, mi surađujemo sa Bogom u savladavanju iskušenja koja nam Sotona stalno podmeće. Bog radi, i čovjek radi; i na taj način čovjek postaje jedno sa Kristom kao što je Krist jedno sa Ocem. Bog je taj koji nam daje silu da pobijedimo. Onima koji slušaju Njegov glas i pokoravaju se Njegovim zapovijedima, je omogućeno izgrađivanje pravednog karaktera.” — *Biblijski komentari, knj. 7, str. 943.*

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

Petak, 23. svibnja

1. Zašto farizeji nisu mogli zahtijevati vječni život na temelju svojeg krvnog podrijetla, kao ni svi drugi koji danas vjeruju u podrijetlo ili DNK kao sigurnost spasenja?
2. Objasnite karakteristike prave Abrahamove djece.
3. S obzirom na Svoj karakter, što je Isus mogao izjaviti?
4. Koji se cilj postavlja pred svakog kršćanina?
5. Kako možemo biti savršeni i besprijeekorni pred Bogom?

Isus i slijepac

STIH ZA UPAMTITI: „A Isus reče: “Zbog osude sam došao na ovaj svijet: da progledaju oni koji ne vide; i da oslijepe oni koji vide.” (Ivan 9:39).

Predložemo da pročitate: *Svjedočanstva, knj. 3, str. 570–575.*

“Jobovo iskustvo je pokazalo da patnju nanosi Sotona, a da je Bog nadvladava u ostvarivanju ciljeva milosti.” — *Želja vjekova, str. 471.*

1. NOVI ŽIVOT, NOVI PRIORITETI

Nedjelja, 25. svibnja

a. Koje su pitanje učenici postavili Isusu kad su vidjeli čovjeka koji je bio slijep od rođenja? Ivan 9:1, 2.

Ivan 9:1 I prolazeći, ugleda čovjeka slijepa od rođenja. Ivan 9:2 I upitaše ga učenici njegovi govoreći: »Rabbi, tko je sagriješio, on ili roditelji njegovi, da se slijep rodio?«

b. Koje pogrešno shvaćanje o bolestima i nesrećama su imali i Židovi i učenici te kako je Sotona ovo koristio? Ivan 9:34 (prvi dio).

Ivan 9:34 Odgovoriše mu i rekoše: »Ti si se sav u grijesima rodio i ti nas da učiš!« I izbaciše ga van.

“Među Hebrejima je postojalo vjerovanje da se grijeh kažnjava u ovom životu. Svaka nesreća smatrala se kaznom za neko zlo djelo, bilo od strane onoga koji je patio ili njegovih roditelja. Istina je da sve patnje proistječu iz prijestupa Božjeg Zakona, ali se ova istina izopačila. Sotona, začetnik grijeha i svih njegovih posljedica, navodio je ljude da misle kako bolest i smrt dolaze od Boga, kao kazna proizvoljno nametnuta zbog grijeha. Stoga je čovjek na kojeg je naišla neka velika nevolja ili nesreća nosio i dodatni teret, jer ga se držalo velikim grješnikom.

Tako je pripremljen put da Hebreji odbace Isusa. Njega koji ‘je naše bolesti ponio, naše je boli na se uzeo’ Hebreji su smatrali ‘da ga Bog bije i ponižava’, i stoga su od Njega zaklanjali svoje lice.” — *Želja vjekova, str. 471.*

a. Koji Isusov odgovor je rasvijetlio pitanje patnje i grijeha? Ivan 9:3–5.

Ivan 9:3 Isus odgovori: »Niti je sagriješio on niti roditelji njegovi, nego se to zbilo da se na njemu očituju djela Božja. Ivan 9:4 Dok je dan, meni valja raditi djela onoga koji me posla. Dolazi noć, kad nitko ne može raditi. Ivan 9:5 Dok sam na svijetu, svjetlo sam svijeta.«

“Vjerovanje Hebreja o odnosu između grijeha i patnji imali su i Kristovi učenici. Ispravljajući njihovu zabludu, Isus nije objasnio uzrok čovjekove patnje, već im je rekao kakav će biti rezultat. Zbog Njega će se javiti Božja djela. ‘Dok sam na svijetu’, rekao je On, ‘svjetlo sam svijeta.’ ” — *Želja vjekova, str. 471.*

b. Što je Isus učinio ubrzo nakon toga i kako je slijepac surađivao s Njim? Ivan 9:6, 7.

Ivan 9:6 Rekavši to, pljune na zemlju te od pljuvačke načini kal i namaza kal na slijepčeve oči. Ivan 9:7 I reče mu: »Idi, operi se u kupalištu Siloamu!« (što je u prijevodu Poslan). Tada ode i opere se pa dođe gledajući.

“Tada pomazavši oči slijepome čovjeku, poslao ga je u Siloamsko kupalište da se umije, i čovjekov se vid povratio. Tako je Isus na djelotvoran način odgovorio na pitanje učenika, kao što je obično odgovorio na pitanja koja su Mu postavljana iz znatiželje. Učenici nisu bili pozvani raspravljati o pitanju tko je griješio ili nije griješio, već shvatiti silu Božje milosti u davanju vida slijepome. Bilo je očito da iscjeljujuće moći nije bilo ni u blatu ni u kupalištu u koje je slijepi čovjek bio upućen da se umije, već da je ta čudotvorna moć bila u Kristu.” — *Želja vjekova, str. 471.*

c. Opišite različite reakcije susjeda ozdravljenog čovjeka! Ispričajte razgovor koji je uslijedio između njega i njegovih susjeda. Ivan 9:8–12.

Ivan 9:8 Stoga susjedi i oni koji su ga prije vidjeli da je bio slijep govorahu: »Nije li to onaj što je sjedio i prosio?« Ivan 9:9 Jedni govorahu: »On je!« Drugi pak: »Nalik mu je!« On govoraše: »Ja sam!« Ivan 9:10 Tada mu govorahu: »Kako ti se otvoriše oči?« Ivan 9:11 On odgovori i reče: »Čovjek zvan Isus načini kal i namaza mi oči pa mi reče: ‘Idi u kupalište Siloam i operi se.’ A kad sam otišao i oprao se, progledah.« Ivan 9:12 Stoga mu rekoše: »Gdje je on?« Reče: »Ne znam.«

“Susjedi ovog mladog čovjeka i oni koji su ga ranije kao slijepog poznavali, govorili su: ‘Nije li ovo onaj što je sjedio i prosio?’ Promatrali su ga sa sumnjom, jer kad su njegove oči progledale, njegovo se lice promijenilo i razvedrilo, pa je izgledao kao drugi čovjek. Pitanje je prelazilo od jednog do drugog. Neki su govorili: ‘Jest on’, drugi: ‘Nikako, samo mu je sličan.’ Međutim, on koji je primio ovaj veliki blagoslov, riješio je ovo pitanje rekavši: ‘Ja sam taj.’ ” — *Želja vjekova, str. 471, 472.*

a. Kome su židovski vođe odveli čovjeka koji je rođen slijep i zašto? Kojeg dana je bio ozdravljen? Ivan 9:13, 14.

Ivan 9:13 Onoga što prije bijaše slijep odvedu farizejima. Ivan 9:14 A bijaše subota kad je Isus načinio kal i otvorio mu oči.

b. Opiši reakciju farizeja. Ivan 9:15, 16.

Ivan 9:15 Stoga ga i farizeji ponovno pitahu kako je progledao. A on im reče: »Stavio mi kal na oči, i oprah se, i vidim.« Ivan 9:16 Stoga neki od farizeja govorahu: »Ovaj čovjek nije od Boga jer ne drži subotu.« Drugi govorahu: »Kako može jedan grješnik činiti takve znake?« I nasta podijeljenost među njima.

”Farizeji su se nadali da će Isusa prikazati kao grješnika, a kao takav ne može biti Mesija. Nisu znali da je Isus Onaj koji je načinio subotu i poznavao sve njezine obveze, Onaj koji je izliječio slijepa čovjeka. Činili su se izuzetno revnima u svetkovanju subote, a ipak su tog istog dana smišljali ubojstvo.” — *Želja vjekova, str. 472.*

c. Koga su farizeji pozvali da svjedoči o čovjeku koji je bio izliječen? Ivan 9:18, 19.

Ivan 9:18 Židovi međutim nisu povjerovali o njemu, da je bio slijep i progledao, sve dok nisu dozvali roditelje onoga koji je progledao. Ivan 9:19 I upitaše ih govoreći: »Je li ovo vaš sin za kojega vi kažete da se slijep rodio? Kako dakle sada vidi?«

”[Farizeji] su pozvali njegove roditelje i upitali ih: ‘Je li ovo vaš sin za koga tvrdite da se slijep rodio?’

Tu se nalazio i sam čovjek, izjavljujući da je bio slijep i da mu je vraćen vid, ali farizeji bi radije porekli dokaze primljene vlastitim osjetilima nego priznali da su bili u zabludi. Toliko snažne su bile njihove predrasude, toliko izopačena farizejska pravednost.” — *Želja vjekova, str. 472.*

d. Kako smo upozoreni na dalekosežno zlo predrasuda i unaprijed donesenih zaključaka? Izreke 18:13.

Izreke 18:13 Tko riječju uzvrća prije no što sasluša, to mu je na ludost i sramotu.

”Mnogi tumače ono što čuju na svoj način, čineći da misao izgleda potpuno drugačije od one koju je govornik nastojao izraziti. Neki, slušajući kroz prizmu vlastitih predrasuda ili unaprijed oblikovanih stavova, shvaćaju stvari onako kako žele – na način koji im najbolje odgovara.” — *Svjedočanstva, knj. 5, str. 695.*

a. Kako su farizeji pokušali zastrašiti roditelje čovjeka koji je rođen slijep i kako su oni reagirali? Ivan 9:20, 21. Zašto su dali ovakav odgovor? Ivan 9:22, 23.

Ivan 9:20 Odgovore im njegovi roditelji i rekoše: »Znamo da je ovo naš sin i da se slijep rodio. Ivan 9:21 A kako sada vidi, ne znamo. Ili, tko mu otvori oči, mi ne znamo. On je odrastao, njega pitajte, sam će o sebi govoriti.«

Ivan 9:22 To rekoše njegovi roditelji jer se bojahu Židovâ. Židovi se naime već bijahu dogovorili da će, prizna li ga tko za Krista, biti izopćen iz sinagoge. Ivan 9:23 Zbog toga rekoše njegovi roditelji: »Odrastao je, njega pitajte.«

“Farizejima je ostala još jedna nada: zastrašiti roditelje ovog čovjeka. Prividno iskreni upitali su: ‘Kako sad može vidjeti?’ Roditelji su se bojali neprilika, jer bilo je objavljeno ‘da se ima izopćiti iz sinagoge’ tko god prizna Isusa za Krista, a to je značilo da će biti isključeni iz sinagoge na trideset dana. Za to vrijeme u domu prijestupnika nijedno dijete nije moglo biti obrezano, nijedan pokojnik oplakan. Takva presuda smatrala se velikom nesrećom, i ako ne bi navela na pokajanje, uslijedila bi mnogo teža kazna. Veliko djelo učinjeno njihovom sinu osvjedočilo je roditelje, no ipak su odgovorili: ‘Znamo da je ovo naš sin... i da se slijep rodio. A kako sad može vidjeti, to ne znamo. Ne znamo ni tko mu je otvorio oči. Njega pitajte! Odrastao je, on će vam o sebi kazati.’ Na taj način prebacili su svu odgovornost sa sebe na svog sina, jer se nisu usuđivali priznati Krista.” — *Želja vjekova, str. 472, 473.*

b. Kada smo pod pritiskom zastrašivanja, što moramo imati na umu? Psalam 118:6.

Psalam 118:6 Gospod je sa mnom, strahovati neću; što mi može učiniti čovjek?

“Stoj čvrsto i nikada nemoj učiniti nešto pogrešno samo da ne bi bio nazvan kukavicom. Ne dopusti da te ismijavanja, prijetnje ili podrugljivi komentari navedu na to da i u najmanjoj mjeri pogaziš svoju savjest.” — *Fundamentals of Christian Education, str. 93.*

“Istinski kršćanski karakter trebao bi biti obilježen odlučnošću i nosalomljivom postojanošću, na koju ne mogu utjecati niti je pokoriti ni zemaljske ni paklene sile. Onaj tko nije slijep za privlačnost svjetovnih počasti, ravnodušan na prijetnje i neuzdrman zavodljivim ponudama, bit će, na vlastito iznenađenje, uhvaćen u Sotoninim zamkama.” — *Svjedočanstva, knj. 4, str. 543, 544.*

“Suočit ćemo se s najžešćim protivljenjem od strane Adventista koji se protive Božjem zakonu. No, poput graditelja jeruzalemskih zidina, ne smijemo dopustiti da nas izvještaji, glasnici koji žele raspravu ili sukob, zastrašujuće prijetnje, širenje laži ili bilo koja druga Sotonina lukavstva odvrte i ometu u našem radu.” — *Svjedočanstva, knj. 3, str. 574.*

a. Opišite situaciju s kojim će se suočiti ljudi koji drže Božje zapovijedi i kako trebamo na to odgovoriti. Otkrivenje 12:17; Djela 4:18–20.

Otkrivenje 12:17 I razgnjevi se Zmaj na Ženu pa ode i zarati se s ostatkom potomstva njezina, s onima što drže zapovijedi Božje i imaju svjedočanstvo Isusa Krista.

Djela 4:18 Pozvaše ih i zapovjediše im da uopće ne govore niti naučavaju u ime Isusovo. Djela 4:19 A Petar i Ivan, odgovorivši im, rekoše: »Sudite je li pred Bogom pravo radije slušati vas nego Boga. Djela 4:20 Ta mi ne možemo ne govoriti što vidjesmo i čusmo.«

“Kako se borba bude širila u nova područja i pozornost ljudi obraćala na pogaženi Božji Zakon, Sotona će postati sve uznemireniji. Sila koja prati poruku samo će razbjesnjeti one koji joj se protive. Svećenstvo će uložiti gotovo nadljudske napore da zakloni svjetlost kako ne bi obasjala njihovo stado. Svim raspoloživim sredstvima nastojat će spriječiti raspravu o tim pitanjima od životne važnosti. Crkva će pozvati u pomoć jaku ruku građanske vlasti, i u tome će se štovatelji papstva i protestanti ujediniti. Kad pokret za nametanje svetkovanja nedjelje postane smjeliji i odlučniji, bit će izglasan zakon protiv onih koji vrše Božje zapovijedi. Zaprijetit će im novčanim kaznama i zatvorom, a nekima će ponuditi utjecajne položaje, kao i druge nagrade i prednosti kako bi ih privoljeli da se odreknu svoje vjere. No njihov odlučan odgovor glasit će: ‘Dokažite nam Božjom Riječju našu zabludu.’ Taj isti zahtjev izrekao je Luther kad se nalazio u sličnim prilikama. Oni koji budu dovedeni pred sudove obranit će istinu jasnim izlaganjem, a neki od onih koji ih budu čuli, bit će potaknuti da odluče vršiti sve Božje zapovijedi. Na taj način svjetlost će doći do mnogih tisuća ljudi koji inače ništa ne bi doznali o tim istinama.” — *Velika borba, str. 607.*

b. Kad smo suočeni s protivljenjem, što uvijek moramo imati na umu? Ivan 9:39; Djela 4:33; Matej 10:28.

Ivan 9:39 I reče Isus: »Radi suda ja dođoh na ovaj svijet: da vide koji ne vide, a koji vide, da postanu slijepi.« Djela 4:33 I apostoli velikom silom davahu svjedočanstvo o uskrsnuću Gospodina Isusa, i velika milost bijaše nad njima svima. Matej 10:28 I ne bojte se onih koji ubijaju tijelo, a dušu ne mogu ubiti; nego se radije bojte onoga koji može i dušu i tijelo pogubiti u paklu.

“[Apostoli] nisu mogli biti zaustavljeni ili zastrašeni prijetnjama.” — *Djela apostola, str. 48.*

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

Petak, 30. svibnja

1. Kako su židovski vođe osuđivali bolesnike i patnike?
2. Tko je doista ozdravio slijepca i kako?
3. Zašto su se susjedi slijepca bili zbunjeni?
4. S kakvom se situacijom mladić morao suočiti nakon izlječenja?
5. Kako ja mogu izbjeći upadanje u zamku koja se dogodila njegovim roditeljima?

Dar prve subote

Subota, 7. lipnja 2025.

Za dva molitvena doma u saveznoj državi Tamil Nadu, India

“Arheološki dokazi upućuju na to da je već 2600. godine pr. Kr. visoko urbanizirana civilizacija doline Inda naseljavala potkontinent koji je danas poznat kao Indija. Glavni vjerski utjecaj ovdje je već dugo hinduizam (79,8%), a slijede islam (14,2%), kršćanstvo (2,3%), sikhizam (1,7%) i drugi. Iako postoje izvještaji o određenim kontaktima s Reformnim Pokretom iz 1920-ih i 1950-ih, 1987. godine Sjeverna Indija je prvi put službeno predstavljena na sjednici delegata Generalne konferencije.

Najjužnija indijska savezna država – Tamil Nadu – smatra se razvijenom u pogledu industrije i poljoprivrede. Božje djelo je ovdje uspostavljeno već dugi niz godina, ali budući da u ovoj državi živi više od 72 milijuna ljudi, potrebno je proširiti doseg.

Prema popisu stanovništva iz 2001. godine, selo Pattiveeranpatti imalo je 7.744 stanovnika. Njegova prosječna stopa pismenosti iznosi 83%, što je više od nacionalnog prosjeka od 59,5% (što je povoljno za književnost).

Glavni izvor prihoda ovdje je uzgajanje kave, a slijede banane, naranče, kardamom, papar i drugi začini. Pallapatti je veliko selo s 13.701 stanovnikom.

Od 1998. godine neumoran rad misionara iz Periyaklama pomogao je povećati broj članova, posebno u ova dva područja. Različiti izazovi otežali su održavanje bogoslužja u iznajmljenim prostorima, pa u ovom trenutku braća i sestre u selima Pattiveeranpatti i Pallapatti trebaju vlastita mjesta za bogoslužje.

Duh proroštva posebno spominje Indiju kao mjesto gdje su “milijuni i milijuni ljudi koji nikada nisu čuli za Boga niti za Njegovu ljubav otkrivenu u Kristu. Njihovo je pravo primiti ovo znanje. Oni imaju jednako pravo kao i mi na Božju milost.” — *Odgoj*, str. 263.

Stoga s poštovanjem molimo našu braću i sestre diljem svijeta da nam pomognu svojom velikodušnom podrškom u izgradnji svjetionika kako bi Božja svjetlost zasjala ovdje. “U rad kojim se zastupaju Božje zapovijedi i popravljaju pukotine koje su nastale u Božjem zakonu, trebamo pomiješati suosjećaj za ljudsku patnju. Moramo pokazivati savršenu ljubav prema Bogu; trebamo uzvisiti Njegov spomen.” — *Welfare Ministry*, str. 32.

Hvala, i neka Gospodin blagoslovi darove i darivatelje!

Suočavanje s duhovnom sljepoćom

STIH ZA UPAMTITI: „Zbog toga vam kažem: Svaki grijeh i hula oprostit će se ljudima, ali hula protiv Duha Svetoga neće se oprostiti ljudima. I tko god reče riječ protiv Sina čovječjega, oprostit će mu se, ali tko god reče protiv Duha Svetoga, neće mu se oprostiti ni na ovome svijetu ni u svijetu koji dolazi.” (Matej 12:31, 32).

Predlažemo da pročitate: *Svjedočanstva, knj. 2, str. 489–497.*

“Bog nije taj koji zasljepljuje ljudima oči ili otvrdnjava njihova srca. On im šalje svjetlost kako bi ispravio njihove zablude i poveo ih sigurnim stazama; tek odbacivanjem ove svjetlosti oči osljepljuju, a srce otvrdnjava.” — *Želja vjekova, str. 322.*

1. PONOVO ISPITIVANJE

Nedjelja, 1. lipnja

a. Kad su po drugi put pozvali mladića kojemu je Isus vratio vid, na što su ga farizeji pokušali prisiliti? Ivan 9:24.

Ivan 9:24 Dozvaše dakle po drugi put čovjeka koji bijaše slijep te mu rekoše: »Daj slavu Bogu! Mi znamo da je taj čovjek grješnik.«

“Farizeji su uvidjeli da javno objavljuju rad koji je Isus obavljao. Nisu mogli osporiti čudo. Slijepi je čovjek bio ispunjen radošću i zahvalnošću; promatrao je divna djela prirode i bio oduševljen gledajući ljepotu Zemlje i neba. Slobodno je iznosio svoje iskustvo, a oni su ga opet pokušavali ušutkati govoreći: ‘Priznaj Bogu slavu! Mi znamo da je taj čovjek grešnik.’ To znači: Nemoj ponovno reći da ti je ovaj čovjek vratio vid; Bog je taj koji je to učinio.” — *Želja vjekova, str. 473.*

b. Kakav je neoboriv argument iznio mladić? Ivan 9:25.

Ivan 9:25 Onaj nato odgovori i reče: »Je li grješnik, ne znam. Jedno znam: slijep sam bio, a sada vidim.«

a. Što su farizeji ponovno pitali mladića kojemu je vid vraćen i što je bio njihov stvarni cilj? Ivan 9:26.

Ivan 9:26 No rekoše mu opet: »Što ti je učinio? Kako ti je otvorio oči?«

”Tada su ga [farizeji] ponovno zapitali: ‘Što ti je učinio? Kako ti je otvorio oči?’ Pokušali su ga zbuniti mnogim riječima, tako da bi se mogao smatrati obmanutim. Sotona i njegovi zli anđeli nalazili su se na strani farizeja, ujedinjavajući svoje snage i lukavstvo s ljudskim rasuđivanjem da bi djelovali protiv Kristova utjecaja. Oni su se trudili otupjeti osvjedočenja koja su se produbljavala u mnogim umovima.” — *Želja vjekova, str. 473.*

b. Kako im je mladić odgovorio i tko je stao uz njega da ga ohrabri i nadahne? Ivan 9:27.

Ivan 9:27 Odgovori im: »Već vam rekoh, i ne poslušaste. Što opet hoćete čuti? Da i vi ne želite postati njegovim učenicima?«

”Božji anđeli također su bili prisutni da ojačaju čovjeka kojemu je vraćen vid. Farizeji nisu razumjeli da imaju posla s nekim drugim, a ne s neobrazovanim čovjekom koji je bio slijep od rođenja, i nisu poznavali Onoga s kojim su bili u sukobu. Božanska svjetlost obasjala je dušu slijepog čovjeka. Dok su ga ovi licemjeri pokušali navesti na nevjerstvo, Bog mu je pomogao da snagom i odlučnošću svojih odgovora pokaže kako ne želi biti zaveden.” — *Želja vjekova, str. 473, 474.*

c. Kako mi danas možemo biti sigurni da ćemo primiti istu pomoć? Luka 12:11, 12.

Luka 12:11 A kad vas budu dovodili pred sinagoge i poglavarstva i vlasti, ne brinite se kako ćete ili što odgovoriti, ili što ćete reći! Ta Duh Sveti poučit će vas u taj čas što treba reći.«

”Sada, s vašim Biblijama želite stati pred Boga, otvoriti ih pred Bogom i moliti se Bogu. Želite da vaše razumijevanje bude ojačano; želite znati da poznajete stvarne principe istine, a onda, kada se susretete s protivnicima, nećete se s njima morati suočiti u vlastitoj snazi. Božji anđeo stajat će vam uz bok kako bi vam pomogao odgovoriti na svako pitanje koje vam može biti postavljeno. Ali u isto vrijeme, Sotona će stajati uz vaše protivnike kako bi ih potaknuo da govore stvari koje će vam biti teško podnijeti, kako bi vas izazvao da govorite neoprezno; ali neka vaš govor bude takav da Sotona ne može iskoristiti vaše riječi.” — *The Review and Herald, svibnja 3, 1887.*

a. Budući da nisu mogli prevariti ozdravljenog mladića, kako su ga farizeji omalovažavali i kako je ovakvo ponašanje bilo prisutno kroz povijest? Ivan 9:28, 29; 1. Korinćanima 1:18, 19, 26–28.

Ivan 9:28 Tada ga izgrdiše i rekoše: »Ti si učenik onoga, a mi smo učenici Mojsijevi. Ivan 9:29 Mi znamo da je Mojsiju govorio Bog, a za ovoga ne znamo odakle je.«

1. Korinćanima 1:18 Jer je riječ o križu onima koji propadaju ludost, a nama je koji se spasavamo sila Božja. 1. Korinćanima 1:19 Ta pisano je: Uništit ću mudrost mudrih i umnost umnih odbaciti. 1. Korinćanima 1:26 Ta gledajte, braćo, poziv svoj: nema mnogo mudrih po tijelu, ni mnogo moćnih, ni mnogo uglednih. 1. Korinćanima 1:27 Nego ludo svijeta izabra Bog da posrami mudre; i slabo svijeta izabra Bog da posrami jake; 1. Korinćanima 1:28 i neugledno svijeta i prezreno izabra Bog, i ono što nije, da uništi ono što jest,

”Za svoju Crkvu Bog u svakoj generaciji ima posebnu istinu i posebno djelo. Istina koja je skrivena od svjetovno mudrih i razumnih objavljuje se onima koji su skromni i jednostavni kao djeca. Ona poziva na požrtvovnost. Ona mora voditi svoje bitke i postizati svoje pobjede. U početku su njezini branitelji malobrojni. Velikani svijeta i posvjetovljene Crkve preziru ih i progone...

Veliki prvaci vjerske misli u ovoj generaciji izriču pohvale i grade spomenike onima koji su sijali sjeme prije mnogo stoljeća. A zar se mnogi od njih ne okreću od toga posla da bi nogama gazili izdanke koji danas rastu iz tog istog sjemena? Ponavlja se stari usklik: 'Mi znamo da je Mojsiju Bog govorio, a odakle je ovaj [Krist u liku vjesnika koje šalje]), ne znamo.' (Ivan 9:29). Kao i u nekadašnja vremena, posebne istine za ovo vrijeme nisu pronašli crkveni autoriteti, već muškarci i žene koji nisu ni previše učeni ni previše mudri da bi odbili povjerovati u Božju riječ.” — *Kristove priče, str. 78, 79.*

b. Kakav primjer možemo naučiti iz iskrenog svjedočanstva mladića, te od drugih istinskih Kristovih vjernika? Ivan 9:30–33; Djela 4:19, 20.

Ivan 9:30 Odgovori čovjek i reče im: »U tome naime i jest čudo: vi ne znate odakle je, a meni je otvorio oči. Ivan 9:31 A znamo da Bog grješnike ne uslišava, nego ako je tko bogobožazan i vrši volju njegovu, toga uslišava. Ivan 9:32 Odvijeka se nije čulo da je itko otvorio oči slijepcu od rođenja. Ivan 9:33 Da ovaj nije od Boga, ne bi mogao činiti ništa.«

Djela 4:19 A Petar i Ivan, odgovorivši im, rekoše: »Sudite je li pred Bogom pravo radije slušati vas nego Boga. Djela 4:20 Ta mi ne možemo ne govoriti što vidjesmo i čusmo.«

”Sa svom skromnošću, u duhu milosti i ljubavi Božjoj trebamo ukazati ljudima na činjenicu da je Gospod Bog Stvoritelj neba i zemlje i da je sedmi dan subota Gospodnja.

U ime Gospodnje trebamo ići naprijed, uzdignuti Njegovu zastavu, zastupati Njegovu riječ. Kad nam vlasti zapovjede da ne činimo ovo djelo, kad nam zabrane naviještati Božje zapovijedi i Isusovu vjeru, tada će biti potrebno da kažemo ono što su rekli apostoli: 'Sudite, je li pravo u Božjim očima slušati vas više nego Boga. Jer mi ne možemo ne govoriti ono što smo vidjeli i čuli.' (Djela 4:19, 20).” — *Svjedočanstva, knj. 6, str. 395.*

a. Budući da gnjevni farizeji nisu htjeli prihvatiti dokaze, što su učinili s mladićem koji je posvjedočio o svom ozdravljenju? Ivan 9:34.

Ivan 9:34 Odgovoriše mu i rekoše: »Ti si se sav u grijesima rodio i ti nas da učiš!« I izbacije ga van.

„Čovjek se sreo sa svojim ispitivačima na njihovom tlu. Njegovo rasuđivanje nije se moglo pobiti. Farizeji su bili zapanjeni i uzdržani, opčinjeni njegovim oštrim, odlučnim riječima. Nekoliko trenutaka vladala je tišina. Tada su namrgođeni svećenici i rabini stegli svoje haljine oko sebe, kao da se boje zaraze iz dodira s njim; otrekli su prah sa svojih nogu i dobacili mu uvredu: 'Ti, koji si sami grijeh od rođenja, ti da nas učiš!' I ekskomunicirali su ga.“ — *Želja vjekova, str. 474.*

b. Nasuprot tome, kako se Isus odnosio prema ovom mladiću? Ivan 9:35–38.

Ivan 9:35 Dočuo Isus da su ga izbacili van pa mu, našavši ga, reče: »Vjeruješ li ti u Sina Božjega?« Ivan 9:36 Onaj odgovori i reče: »Tko je taj, Gospodine, da bih uzvjerovao u njega?« Ivan 9:37 A Isus mu reče: »I vidio si ga, i koji govori s tobom — on je.« Ivan 9:38 A on reče: »Vjerujem, Gospodine!« I pokloni mu se.

„Čovjek se s obožavanjem bacio pred Kristove noge. Ne samo da mu je vraćen prirodni vid već su se otvorile i oči njegove moći razumijevanja. Krist se otkrio ovoj duši i ona Ga je primila kao Božjeg Poslanika.“ — *Želja vjekova, str. 475.*

c. Objasnite osnovnu razliku između isključivanja buntovnika koji svjesno prkose Bogu i okrutnog izbacivanja vjernih duša, koje Mu se s ljubavlju pokoravaju, ali ih progone slijepi, samoproглаšeni Kristovi sljedbenici? 1. Kraljevima 9:6–9; Matej 12:31, 32; Psalam 11:3.

1. Kraljevima 9:6 Ali ako se vi i sinovi vaši doista odvratite od mene te ako ne budete držali moje zapovijedi i odredbe moje što sam ih pred vas stavio, nego stanete hoditi i služiti drugim bogovima i klanjati im se, tada ću istrijebiti Izraela s lica zemlje koju sam mu dao; a ovaj Dom što sam ga posvetio svojem imenu odbacit ću od lica svojega. Tako će Izrael postati rugalica i podsmijeh među svim narodima. A ovaj je Dom uzvišen, ali svatko tko prođe mimo njega zaprepastit će se i zavizdati; i reći će: 'Zašto je Gospod tako učinio s ovom zemljom i s ovim Domom?' 1. Kraljevima 9:9 Tada će odgovoriti: 'Jer su ostavili Gospoda, Boga svojega, koji je očeve njihove izveo iz zemlje egipatske, i prihvatili se drugih bogova te im se klanjali i služili im. Zato je Gospod svalio na njih sve ovo zlo.'«

„[Wycliffe je izjavio,] da nijedan čovjek ne može biti pravomoćno isključen ako prethodno nije na sebe navukao Božju osudu.“ — *Velika borba, str. 84.*

„Svi koje je Bog pozvao da objavljuju istinu za vrijeme u kome su živjeli, uvijek su nailazili na protivljenje. U Lutherovo je vrijeme postojala istina koja je bila osobito važna za to vrijeme. I sada postoji jedna istina namijenjena današnjoj crkvi... Oni koji iznose istinu za sadašnje vrijeme ne trebaju očekivati da će naići na bolji prijem nego reformatori u ranijim stoljećima. Veliki sukob između istine i zablude, između Krista i sotone, sve će se više zaoštravati do kraja povijesti svijeta.“ — *Velika borba, str. 143, 144.*

a. Što je Isus rekao o rezultatima svoga rada? Ivan 9:39.

Ivan 9:39 I reče Isus: »Radi suda ja dođoh na ovaj svijet: da vide koji ne vide, a koji vide, da postanu slijepi.«

“Nedaleko se okupila skupina farizeja, pa je, vidjevši ih, Isusu došla na um suprotnost koja se uvijek pokazivala pri djelovanju Njegovih riječi i postupaka... Krist je došao otvoriti slijepu oči, dati svjetlost onima koji sjede u tami. Objavio je sebe kao Svjetlo svijetu, a čudo što ga je upravo učinio potvrdilo je Njegovu misiju. Ljudi koji su gledali Spasitelja prigodom Njegova dolaska bili su počašćeni potpunijom objavom božanske prisutnosti od one koju je svijet ikada ranije doživio. Znanje o Bogu otkriveno je mnogo savršenije. Međutim, baš ovim otkrivenjem na ljude je pala osuda. Njihov je karakter okušan, njihova sudbina odlučena.” — *Želja vjekova, str. 475.*

b. Kako su farizeji reagirali na Kristove riječi? Ivan 9:40. Dok im se obraćao, kako je Isus razotkrio njihovu krivnju i odgovornost za njihovu vlastitu sljepoću? Ivan 9:41.

Ivan 9:40 I čuše to oni od farizeja koji su bili s njim pa mu rekoše: »Zar smo i mi slijepi?«

Ivan 9:41 Reče im Isus: »Kad biste bili slijepi, ne biste imali grijeha. No sad govorite: ‘Vidimo!’, stoga grijeh vaš ostaje.«

“Otkrivenje božanske sile, koja je slijepom čovjeku dala i prirodni i duhovni vid, ostavilo je farizeje u još većoj tami... Da vam je Bog onemogućio da vidite istinu, vaše neznanje ne bi sa sobom povlačilo nikakvu krivnju. ‘Ali sad vi velite: ‘Vidimo.’ ‘ Vjerujete da možete vidjeti, a odbacujete sredstvo uz pomoć kojega jedino možete dobiti vid. Svima koji uviđaju svoju potrebu, Krist dolazi s neizmjernom pomoći. Međutim, farizeji nisu željeli priznati nikakvu potrebu, nisu htjeli doći Kristu i stoga su bili ostavljeni u sljepoći – sljepoći za koju su sami bili krivi. Isus je rekao: ‘Tako vaš grijeh ostaje.’” — *Želja vjekova, str. 475.*

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

Petak, 6. lipnja

1. U što su farizeji pokušali uvjeriti bivšeg slijepca?
2. Tko je koristio nevjerne farizeje?
3. Tko je mladiću pomogao da pruži jasne i uvjerljive odgovore?
4. Što se dogodilo kada je mladić hrabro, otvoreno posvjedočio za Krista?
5. Objasnite što je zapravo najgori oblik sljepoće i zašto.

Isus, Dobri Pastir

STIH ZA UPAMTITI: „Ja sam pastir dobri. Pastir dobri život svoj polaže za ovce.“ (Ivan 10:11).

Predlažemo da pročitate: *Želja vjekova, str. 476–484.*

“Krist je i vrata i pastir. On ulazi kroz samoga sebe. Svojom žrtvom On je postao pastir ovcama.” — *Želja vjekova, str. 478.*

1. LOPOV I PASTIR

Nedjelja, 8. lipnja

a. Kako je Isus objasnio razliku između lopova i pastira te koju je duhovnu pouku ovako ilustrirao? Ivan 10:1, 2.

Ivan 10:1 »Zaista, zaista, kažem vam, tko ne ulazi na vrata u tor ovčji, nego se drugdje uspinje, taj je tat i razbojnik, Ivan 10:2 a tko na vrata ulazi, pastir je ovcama.

“Krist je primijenio proročanstva [iz Izaije 40:9–11; Psalma 23:1 i Ezekielu 34:23, 16, 25, 28] na sebe i pokazao suprotnost između svog karaktera i karaktera izraelskih vođa. Farizeji su upravo otjerali jednoga iz tora, jer se usudio svjedočiti o Kristovoj moći. Oni su otjerali jednu dušu koju je pravi Pastir privlačio k sebi. Ovim su pokazali kako ne poznaju zadaću što im je povjerena te kako su nedostojni povjerenja da se nazivaju pastiri stada. Isus je sada razlučio njih i dobrog Pastira i pokazao na sebe kao na stvarnog čuvara Gospodnjeg stada.” — *Želja vjekova, str. 477.*

“Krist nas voli jer smo bespomoćni i ovisni.” — *Sermons and Talks, knj. 1, str. 248.*

b. Kakav odnos postoji između ovaca i njihovog pastira? Ivan 10:3, 4. Kako se ovca ponaša pred strancem? Ivan 10:5.

Ivan 10:3 Njemu vratar otvara i ovce slušaju glas njegov. I ovce svoje zove po imenu i izvodi ih.

Ivan 10:5 A za tuđincem neće poći, nego će pobjeći od njega jer tuđinčeva glasa ne znaju.«

a. Kako je Isus pokazao suprotnost između sebe i farizeja? Ivan 10:7–10.

Ivan 10:7 Stoga im Isus ponovno reče: »Zaista, zaista, kažem vam: ja sam vrata ovcima.Ivan 10:8 Svi koji prije mene dođu, tati su i razbojnici; ali ih ovce ne poslušaju.Ivan 10:9 Ja sam vrata. Tko li kroza me uđe, spasit će se; i ulazit će i izlaziti i pašu nalaziti.Ivan 10:10 Tat ne dolazi, osim da ukrade i zakolje i uništi. Ja dođoh da život imaju, i da ga imaju u izobilju.

”Krist predstavlja vrata Božjeg tora. Kroz ova vrata sva Njegova djeca, od najranijih vremena, nalazila su ulaz. U Kristu, kao što je to prikazano u slikama, kao što je naviješteno u simbolima, kao što je jasno prikazano u proročkim objavama, kao što je otkriveno u poukama Njegovim učenicima i u čudima što ih je činio za sinove ljudske, gledali su ‘Jaganjca Božjeg koji uzima grijeh svijeta’ (Ivan 1:29) i kroz Njega su dovedeni u tor Njegove milosti. Mnogi su dolazili ističući druge ciljeve za vjeru svijeta; uspostavljeni su obredi i sustavi uz pomoć kojih su se ljudi nadali da će primiti opravdanje i pomirenje s Bogom, i tako naći pristup u Njegov tor. Međutim, Krist predstavlja jedina vrata i svi koji su uspostavili nešto da zauzme Kristovo mjesto, svi koji su pokušali ući u tor nekim drugim putem, jesu lupeži i hajduci.

Farizeji nisu ušli na ta vrata. Oni su se uvukli u tor nekim drugim putem, osim Krista, i nisu izvršavali djelo pravog pastira. Svećenici i poglavari, književnici i farizeji uništili su životne pašnjake i zagadili izvore vode života. Nadahnute riječi vjerno opisuju te lažne pastire: ‘Nemoćnih ne krijepite, bolesnih ne liječite, ranjenih ne povijate, izgubljenih ne tražite, nego nasilno i okrutno njima gospodarite.’ (Ezekiel 34:4).” — *Želja vjekova*, str. 477, 478.

b. Po čemu se pravi pastir razlikuje od najamnika? Ivan 10:11–13.

Ivan 10:11 Ja sam pastir dobri. Pastir dobri život svoj polaže za ovce.Ivan 10:12 Ali onaj koji je najamnik, a nije pastir niti su ovce njegove, opazi vuka da dolazi pa ostavlja ovce i bježi, a vuk grabi ovce i rastjeruje ih.Ivan 10:13 A najamnik bježi jer je najamnik i nije mu stalo do ovaca.

”Potrebni su ne samo ljudi koji znaju držati propovijedi, već koji iz iskustva imaju spoznaju tajne pobožnosti i koji mogu zadovoljiti hitne potrebe ljudi— oni koji su svjesni važnosti svog položaja kao Isusovih slugu i koji će radosno uzeti križ za koji ih je On naučio kako da ga nose.

Od najveće je važnosti da se pastor druži sa svojim narodom i tako upozna različitosti ljudske naravi. On treba proučavati djelovanje uma da bi svoje poučavanje mogao prilagoditi razumijevanju svojih slušatelja. Tako će se naučiti onoj velikoj samilosti koju imaju samo oni koji pažljivo proučavaju narav i potrebe ljudi.” — *Sluge evanđelja*, str. 191.

a. Koju još vrlinu dobrog pastira je Isus pokazao? Ivan 10:14,15.

Ivan 10:14 Ja sam pastir dobri i poznajem svoje i moji poznaju mene. Ivan 10:15 Kao što mene poznaje Otac, i ja poznajem Oca; i život svoj polažem za ovce.

Kao što zemaljski pastir poznaje svoje stado, tako i božanski pastir poznaje svoje stado koje je rasijano po cijelom svijetu. 'Vi, ovce moje, vi ste stado paše moje, a ja sam Bog vaš riječ je Jahve Gospoda.' Isus kaže: 'Imenom sam te zazvao; ti si moj!' 'Gle, u dlanove sam te svoje urezao.' (Ezekiel 34:31; Izaija 43:1; 49:16).

Isus nas pojedinačno poznaje i dirnut je osjećajem naše nemoći. On nas zna sve po imenu. On zna i samu kuću u kojoj stanujemo, ime svakog njezinog stanovnika. On je ponekad davao upute svojim slugama da pođu u određenu ulicu u određenom gradu, u tu i tu kuću i pronađu jednu od Njegovih ovaca.

Svaku dušu Isus tako savršeno poznaje kao da je ona jedina za koju je Spasitelj umro. Bol svake duše dira Njegovo srce. Svaki vapaj za pomoć dopire do Njegova uha. On je došao privući sve ljude k sebi. On im nalaže: 'Hajdete za mnom!', a Njegov Duh djeluje na njihova srca kako bi ih privukao da dođu k Njemu. Mnogi odbacuju mogućnost da budu privučeni. Isus zna tko su oni. On također zna one koji rado čuju Njegov zov i spremni su doći radi Njegovog pastirskog staranja. On kaže: 'Poznajem ovce svoje i ovce moje poznaju mene.' On se brine za svaku od njih kao da ne postoji nijedna druga na licu zemaljskom." — *Želja vjekova, str. 479, 480.*

b. Prema kojim drugim ovacama je Isus pokazao brigu? Ivan 10:16.

Ivan 10:16 Imam i drugih ovaca, koje nisu iz ovoga tora. I njih mi valja dovesti, i glas će moj čuti. I bit će jedno stado, jedan pastir.

"Isus je mislio na ljude po cijelom svijetu koje su zaveli lažni pastiri. Oni koje je On čeznuo sabrati kao ovce svoje paše, rasijani su među vukove i On je rekao: 'Imam i drugih ovaca, koje nisu iz ovog ovčinjaka; i njih mi treba dovesti; one će čuti glas moj, te će biti jedno stado i jedan pastir.' (Ivan 10:16)." — *Želja vjekova, str. 483.*

"Bog ima dragocjenih duša u svim crkvama; i nije naše da brzopleto žigošemo takozvani kršćanski svijet, već da svima u smjernosti i ljubavi prikažemo istinu kakva je ona u Isusu. Neka ljudi vide predanost i istinsku pobožnost, neka vide karakter sličan Kristovom, i to će ih privući istini." — *Biblijski komentari, knj. 4, str. 1184.*

a. Koju božansku moć je Isus posjedovao? Ivan 10:17, 18.

Ivan 10:17 Zbog toga me ljubi Otac — jer ja polažem život svoj da ga ponovno uzmem. Ivan 10:18 Nitko ga od mene ne uzima, nego ga ja sâm od sebe polažem. Vlast imam položiti ga i vlast imam opet ga uzeti. Tu zapovijed primih od Oca svojega.«

“Zato me ljubi Otac što ja dajem život svoj, da ga opet uzmem.’ To znači, moj Otac toliko vas je volio da mene još više voli zato što sam svoj život dao da vas spasim. Ja sam omilio svome Ocu time što sam postao vaša zamjena i sigurnost, što polažući svoj život uzimam vaše obveze, vaše prijestupe.

‘Ja dajem život svoj, da ga opet uzmem. Nitko mi ga ne može oduzeti, nego ga ja sam od sebe dajem. Vlast imam dati ga, imam vlast opet ga uzeti.’ Dok je kao član ljudske zajednice bio smrtnik, On je kao Bog bio izvor života za svijet. On se mogao oduprijeti nadiranju smrti i nije se morao podčiniti njezinoj vlasti, ali On je dobrovoljno položio svoj život, da bi iznio na vidjelo život i besmrtnost. On je ponio grijeh svijeta, podnio njegovo prokletstvo, položio svoj život kao žrtvu, da ljudi ne moraju zauvijek umirati. ‘A on je bolesti naše ponio, naše je boli na se uzeo... Za naše grijehe probodoše njega, za opačine naše njega satriješe. Na njega pade kazna radi našeg mira, njegove nas rane iscijeliše. Poput ovaca svi smo lutali, i svaki svojim putem je hodio. A Gospod je svalio na nj bezakonje nas svijui.’ (Izaija 53:4-6).” — *Želja vjekova, str. 483, 484.*

b. Što to privlači ljude da slijede Krista? Ivan 10:27; 1. Ivan 4:10, 19.

Ivan 10:27 Ovce moje slušaju glas moj; i ja ih poznajem, i one me slijede.

1. Ivanova 4:10 U ovome je ljubav: ne da mi uzljubismo Boga, nego da on uzljubi nas i posla Sina svojega kao pomirnicu za grijehe naše. 1. Ivanova 4:19 Mi ljubimo njega, jer on prvi uzljubi nas.

“Strah od kazne ili ljubav prema vječnoj nagradi nije ono što navodi Kristove učenike da Ga slijede. Oni promatraju Spasiteljevu neusporedivu ljubav, otkrivenu kroz Njegov boravak na Zemlji, od jasala u Betlehemu do križa na Golgoti, a Njegova pojava privlači, omekšava i pokorava dušu. Ljubav se budi u srcu onih koji promatraju. Oni čuju Njegov glas i slijede Ga.” — *Želja vjekova, str. 480.*

“Promatrajmo Njegov život na Zemlji, Njegovu žrtvu koju je prinio za nas, Njegovo djelo koje vrši na Nebu kao naš zastupnik, i stanove koje pripravlja za one koji Ga ljube – i jedino što možemo jest uskliknuti: Kakve li visine i dubine Kristove ljubavi!” — *Djela apostola, str. 334.*

a. Kakvu sigurnost Isus daje svojim ovcama? Ivan 10:28, 29.

Ivan 10:28 I ja im dajem život vječni te neće propasti dovijeka, i nitko ih neće ugrabiti iz ruke moje. Ivan 10:29 Otac moj, koji mi ih daje, veći je od sviju. I nitko ih ne može ugrabiti iz ruke Oca mojega.

“Premda se uznio na Nebo u Božju prisutnost, i dijeli prijestolje svemira, Isus nije ništa izgubio od svoje suosjećajne naravi. Danas je isto nježno, suosjećajno srce otvoreno za sve patnje čovječanstva. Ruka koja je bila probodena, i danas je ispružena da mnogo obilnije blagoslovi Njegov narod koji je na svijetu. ‘One sigurno neće nigda propasti i nitko ih neće oteti iz moje ruke.’ Duša koja se predala Kristu, u Njegovim je očima dragocjenija od cijeloga svijeta. Spasitelj bi prošao kroz samrtne muke na Golgoti da bi jedan čovjek mogao biti spašen za Njegovo kraljevstvo. On nikada neće napustiti čovjeka za koga je umro. Ako Ga njegovi sljedbenici ne odluče napustiti, On će ih čvrsto držati.” — *Želja vjekova, str. 480–483.*

b. Na čemu se temelji naša duhovna sigurnost i jamstvo spasenja? Rimljanima 8:31–39.

Rimljanima 8:31 Što ćemo dakle na to reći? Ako je Bog za nas, tko će protiv nas? On ni svojega Sina nije poštedio, nego ga je za sve nas predao. Kako nam onda s njim neće i sve darovati? Tko će podići tužbu protiv izabranika Božjih? Bog opravdava. Tko osuđuje? Krist umrije, štoviše i uskrсну, on je i zdesna Bogu, on se i zauzima za nas. Tko će nas rastaviti od ljubavi Kristove? Nevolja? Ili tjeskoba? Ili progonstvo? Ili glad? Ili golotinja? Ili pogibao? Ili mač? Kao što je pisano: Zbog tebe nas ubijaju povazdan, broje nas kao ovce za klanje. Ali u svemu tome nadmoćno pobjeđujemo po Onomu koji nas uzljubi. Ta uvjeren sam: ni smrt, ni život, ni anđeli, ni poglavarstva, ni sile, ni sadašnje, ni buduće, Rimljanima 8:39 ni visina, ni dubina, ni ikoji drugi stvor neće nas moći rastaviti od ljubavi Božje koja je u Kristu Isusu Gospodinu našem.

“U nebeskim dvorovima Krist moli za svoju Crkvu – moli za one za koje je svojom krvlju platio cijenu otkupa. Djelotvornost Njegove žrtve ne mogu umanjiti nikakva razdoblja ni stoljeća. Niti nas život ili smrt, visina ili dubina mogu odvojiti od ljubavi Božje u Kristu Isusu; ne zato što se mi tako čvrsto držimo Njega, već zato što On nas drži tako čvrsto. Kad bi spasenje ovisilo o našim vlastitim naporima, ne bismo se mogli spasiti; ali ono ovisi o Onome koji stoji iza svih obećanja. Možda se čini da Ga se držimo nedovoljno čvrsto, ali On nas voli ljubavlju starijeg brata; dokle god čuvamo zajednicu s Njim, nitko nas ne može iščupati iz Njegovih ruku.” — *Djela apostola, str. 552, 553.*

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

Petak, 13. lipnja

1. Objasnite razliku u ponašanju između pastira i lopova.
2. Kroz koji se drugi simbol Isus prikazao?
3. Kako se pravi pastiri ponašaju prema svojim ovcama?
4. Zašto ovce idu za svojim pastirom, a ne za strancem?
5. Objasnite kako možemo biti sigurni u spasenje.

Isus i Lazar

STIH ZA UPAMTITI: „Dragocjena je u očima Gospodnjim smrt pravednika njegovih.“ (Psalam 116:15).

Predlažemo da pročitate: *Zdravlje i sreća*, str. 219–224.

“U Kristu se nalazi izvorni, nepozajmljeni, nestečeni život... Kristovo Božanstvo predstavlja za vjernike sigurnost vječnog života.” — *Želja vjekova*, str. 530.

1. OBITELJ IZ BETANIJE

Nedjelja, 15. lipnja

a. Koje je učenike Isus imao u gradu Betaniji? Ivan 11:5.

Ivan 11:5 A Isus je ljubio Martu i njezinu sestru i Lazara.

“[Kristovo] je srce bilo povezano čvrstim vezama ljubavi prema obitelji u Betaniji, pa je za jednog njenog člana učinio svoje najdivnije djelo.

U Lazarevu je domu Isus često nalazio odmor. Spasitelj nije imao svog doma i ovisio je o gostoprimstvu svojih prijatelja učenika, pa Mu je često, kad je bio umoran i željan ljudskog prijateljstva, bilo drago naći utočište u ovom mirnom domu, daleko od sumnjičenja i ljubomore srditih farizeja. Ovdje je nalazio iskrenu dobrodošlicu i čisto, sveto prijateljstvo. Ovdje je mogao govoriti jednostavno i sasvim slobodno, znajući da će se Njegove riječi shvatiti i cijeniti.” — *Želja vjekova*, str. 524.

b. U kakvome domu je Bog prisutan sa Svojim blagoslovima? Izreke 3:33 (zadnji dio).

Izreke 3:33 Kletva je Gospodnja na domu opakoga, a stan pravednih on blagoslivlja.

“Naš Spasitelj je cijenio tihi dom i pažljive slušatelje. On je čeznuo za ljudskom nježnošću, ljubaznošću i toplinom. Oni koji su prihvaćali nebesku poduku, koju je On uvijek bio spreman dati, bili su vrlo blagoslovljeni.” — *Želja vjekova*, str. 524.

a. Što su Lazarove sestre poduzele kad se njihov brat ozbiljno razbolio i kakav odgovor su primile? Ivan 11:1–4.

Ivan 11:1 A bijaše neki bolesnik, Lazar, iz Betanije, iz sela Marije i sestre joj Marte. Ivan 11:2 A Marija (kojoj bolovaše brat Lazar) bijaše ona što je pomazala Gospodina pomašču i otrla mu noge kosom svojom. Ivan 11:3 Sestre stoga pošalju k njemu govoreći: »Gospodine, evo, onaj koga voliš, boluje.« Ivan 11:4 A Isus, čuvši to, reče: »Ta bolest nije na smrt, nego radi slave Božje: da se kroz nju proslavi Sin Božji.«

”Lazara je pogodila iznenadna bolest i njegove su sestre poručile Spasitelju: ‘Gospodine, bolestan je onaj koga ljubiš.’ Vidjele su snagu bolesti koja je zahvatila njihovog brata, ali znale su da je Isus mogao liječiti sve vrste bolesti. Vjerovala su da će suosjećati s njima u njihovoj žalosti i stoga nisu uputile hitan zahtjev da odmah dođe, već su poslale samo povjerljivu vijest: ‘Gospodine, bolestan je onaj koga ljubiš.’ Mislile su da će On odmah odgovoriti na njihovu poruku i biti s njima čim bude mogao stići u Betaniju.

Nestrpljivo su iščekivale poruku od Isusa. Dokle god je iskra života gorjela u njihovom bratu, molile su i čekale da Isus dođe. Međutim, vjesnik se vratio bez Njega. Ipak, donio je vijest: ‘Ova bolest nije smrtonosna’, a to im je ulilo nadu za koju su se uhvatile da će Lazar živjeti. Nježno su pokušavale govoriti riječi nade i ohrabrenja gotovo besvjesnom patniku.” — *Želja vjekova, str. 525, 526.*

b. Opišite Kristove riječi i postupke tijekom sljedećih nekoliko dana. Ivan 11:5–8.

Ivan 11:5 A Isus je ljubio Martu i njezinu sestru i Lazara. Ivan 11:6 Kad je dakle čuo da boluje, tada ostade još dva dana u mjestu u kojem bijaše. Ivan 11:7 Tek nakon toga reče učenicima: »Hajdemo opet u Judeju!« Ivan 11:8 Rekoše mu učenici: »Rabbi, Židovi su sad tražili da te kamenuju, pa da opet ideš onamo?«

”Tijekom ta dva dana činilo se kao da je Isus ovu vijest odstranio iz svog uma, jer nije spominjao Lazara. Učenici su razmišljali o Ivanu Krstitelju, Isusovom preteči. Pitali su se zašto je Isus i pored sile da učini veličanstvena čuda, dopustio da Ivan propada u tamnici i umre nasilnom smrću. Pošto je imao takvu silu, zašto Krist nije spasio Ivanov život? Ovo pitanje su često postavljali farizeji koji su to iznosili kao nepobitan dokaz protiv Kristove tvrdnje da je Sin Božji. Spasitelj je upozorio svoje učenike na nedaće, gubitke i progonstva. Hoće li ih zaboraviti u nedaćama? Neki su se pitali nisu li pogrešno razumjeli Njegovo poslanje. Svi su bili duboko ožalošćeni...

Učenici su se pitali zašto je Isus, ako je namjeravao poći u Judeju, čekao dva dana. Međutim, bojazan za Krista i njih osobno sasvim je obuzela njihove misli. Nisu mogli vidjeti ništa drugo do opasnosti na putu kojim je namjeravao poći.” — *Želja vjekova, str. 526, 527.*

a. Kakvu svezvremensku poruku možemo izvući iz toga kako se Krist nosio sa složenim slijedom događaja vezanim uz Lazarovu bolest? Ivan 11:9, 10.

Ivan 11:9 Odgovori Isus: »Nema li dan dvanaest sati? Hodi li tko danju, ne spotiče se, jer vidi svjetlo ovoga svijeta. Ivan 11:10 A hodi li tko noću, spotiče se, jer svjetlo nije u njemu.«

”Oni koji su mogli biti Kristovi suradnici, ali su odbacili glasnike i njihovu poruku, izgubit će svoj orijentir. Hodat će u tami, ne znajući na što će se spotaknuti. Takvi su spremni da budu prevareni zabludama posljednjih dana. Njihovi su umovi zaokupljeni sporednim interesima i oni gube blagoslovljenu priliku da se ujarne s Kristom i da budu Božji suradnici.” — *Fundamentals of Christian Education*, str. 471.

b. Koju važnu istinu je Isus otkrio svojim učenicima? Kako su oni protumačili Njegove riječi? Ivan 11:11, 12.

Ivan 11:11 To reče, pa im nakon toga reče: »Lazar, prijatelj naš, spava, ali idem ga probuditi.« Ivan 11:12 Rekoše stoga njegovi učenici: »Gospodine, ako spava, bit će spašen.«

”To reče i potom im nastavi: ‘Naš prijatelj Lazar spava, ali ja idem da ga probudim.’ ‘Naš prijatelj Lazar zaspao.’ Kako dirljive riječi! Kako pune sućuti! Mислеći na opasnost kojoj će se njihov Učitelj izložiti odlaskom u Jeruzalem, učenici su gotovo zaboravili ožalošćenu obitelj u Betaniji. Međutim, ne i Krist. Učenici su se osjećali ukorenima. Bili su razočarani što Krist nije puno brže odgovorio na vijest. Došli su u kušnju da pomisle kako On nema nježne ljubavi prema Lazaru i njegovim sestrama kao što su to mislili, jer bi inače požurio natrag s glasnikom. Ali riječi: ‘Lazar, naš prijatelj, zaspao’ probudile su u njima prave osjećaje. Uvjerili su se da Krist nije zaboravio svoje prijatelje koji pate.” — *Želja vjekova*, str. 527.

c. Objasnite što su Kristove riječi zapravo značile. Ivan 11:13, 14.

Ivan 11:13 No Isus je govorio o njegovoj smrti, a oni pomisle da govori o počinu u snu. Ivan 11:14 Tada im dakle Isus reče otvoreno: »Lazar je umro.

”Svojoj vjernoj djeci Krist predstavlja smrt kao san. Njihov je život sakriven s Kristom u Bogu i dok ne zatrubi posljednja truba, oni koji umiru spavat će u Njemu.” — *Želja vjekova*, str. 527.

a. Zašto Isus nije odmah otišao u Betaniju ni kad je znao da je Lazar umro? Ivan 11:15.

Ivan 11:15 I radujem se poradi vas što ne bijah ondje — da uzvjerujete. Nego hajdemo k njemu!«

“Učenici su se začudili Kristovim riječima kad je rekao: ‘Lazar je umro. I ja sam veseo... što nisam bio ondje.’ Je li Spasitelj svojim osobnim izborom izbjegao dom svojih prijatelja koji su patili? Naoko, Marija i Marta i Lazar na umoru bili su prepušteni sebi samima. Ali nisu bili sami. Krist je gledao cijeli prizor i nakon Lazareve smrti. Njegova milost pružala je potporu ožalošćenim sestrama. Isus je vidio žalost koja je razdirala njihova srca, dok se njihov brat borio s moćnim neprijateljem smrću. On je osjećao svu težinu boli kad je rekao svojim učenicima: ‘Lazar je umro.’ Međutim, Krist nije morao misliti samo na voljene iz Betanije, On je morao misliti i na poučavanje svojih učenika. Oni trebaju postati Njegovi predstavnici u svijetu, da bi Očev blagoslov mogao obgrliti sve. Radi njih je dopustio da Lazar umre. Da ga je povratio iz bolesti u zdravlje, ne bi bilo učinjeno čudo koje je najjasniji dokaz Njegovog božanskog karaktera.” — *Želja vjekova*, str. 528.

b. Što trebamo razumjeti iz toga kako je Veliki Iscjelitelj dopustio Lazaru, Njegovom prijatelju, da bude teško bolestan i da umre? 1. Korinćanima 15:17–19; Psalam 18:28.

1. Korinćanima 15:17 Ako pak Krist nije uskrsnuo, jalova je vaša vjera; još ste u grijesima svojim. 1. Korinćanima 15:18 Onda i oni koji usnuše u Kristu, propadoše. 1. Korinćanima 15:19 Ako samo u ovom životu imamo nadu u Krista, najbjedniji smo od svih ljudi. Psalam 18:28 Jer ti svjetiljku moju užičeš, Gospode, Bože moj, tminu moju obasjavaš.

“[Kristovo] djelo nije se zaustavilo na pokazivanju Njegove moći u iscjeljenju bolesti. Svako djelo iscjeljenja učinio je prilikom usađivanja u srce božanskih načela svoje ljubavi i dobrote.” — *Counsels on Health*, str. 249.

“Da se Krist nalazio u bolesničkoj sobi, Lazar ne bi umro, jer Sotona ne bi imao vlast nad njim. Smrt ne bi mogla uperiti svoju strijelu na Lazara u prisutnosti Darivatelja života. Stoga je Krist ostao po strani. On je pustio neprijatelju da upotrijebi svoju moć, da bi ga mogao odstraniti kao pobijeđenog neprijatelja. On je dopustio da Lazar padne pod vlast smrti, a žalosne su sestre vidjele svojega brata položena u grobu. Krist je znao da će, dok budu gledale mrtvo lice svojega brata, njihova vjera u Otkupitelja biti okrutno kušana. Ali znao je da će iz borbe kroz koju su sada prolazile, njihova vjera zasjati još većom snagom. On je podnosio svaki udar boli koji su one izdržale. Nije ih manje volio zato što je čekao, ali je znao da će izvojevati pobjedu za njih, za Lazara, za sebe osobno i za svoje učenike.” — *Želja vjekova*, str. 528.

a. Što uvijek moramo uzeti u obzir u vezi sa smrću Božjih vjernih slugu, bez obzira kako se dogodila? Psalam 116:15. Navedite primjer.

Psalam 116:15 Dragocjena je u očima Gospodnjim smrt pobožnika njegovih.

“Elizeju nije bilo dano da pođe za svojim gospodarem u ognjenim kolima. Gospod je dopustio da se razboli od dugotrajne bolesti. U dugim satima patnji i slabosti tijela, njegova vjera čvrsto se hvatala za Božja obećanja, i on je uvijek gledao oko sebe nebeske vjesnike koji su mu donosili utjehu i mir... Njegova je vjera sve više sazrijevala i pretvarala se u čvrsto pouzdanje u Boga. Kad ga je smrt pozvala, bio je spreman za počinak od svoga truda.” — *Proroci i kraljevi*, str. 263, 264.

b. Koji su se događaji dogodili u Betaniji prije Isusova dolaska i tko je još bio tamo kad je On došao? Ivan 11:17–19.

Ivan 11:17 Kad je dakle Isus došao, nađe da je on već četiri dana u grobu. Ivan 11:18 A Betanija bijaše blizu Jeruzalema, otprilike petnaest stadija. Ivan 11:19 I mnogi od Židova pridružili su se onima oko Marte i Marije da ih utješe zbog brata njihova.

“Kroz odgađanje svog dolaska Lazaru, Krist je imao namjeru pokazati milost onima koji Ga nisu primili. Odugovlačio je kako bi uskrsnućem Lazara iz mrtvih mogao dati svom tvrdokornom, nevjernom narodu još jedan dokaz da je On doista ‘uskrsnuće i život’. Nije se želio odreći sveopće nade naroda, sirotih, zabludjelih ovaca doma Izraelova. Njegovo se srce kidalo zbog njihove okorjelosti. U svojoj im je milosti namjeravao dati još jedan dokaz više da je On Obnovitelj, Jedinj koji može iznijeti na vidjelo život i besmrtnost. To je trebao biti dokaz koji svećenici neće moći pogrešno protumačiti. To je bio razlog Njegova oklijevanja da dođe u Betaniju. Ovo čudo podizanje Lazara iz mrtvih trebalo je kao kruna svega staviti Božji pečat na Njegov rad i na Njegovu tvrdnju o Njegovom božanstvu.” — *Želja vjekova*, str. 529.

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

Petak, 20. lipnja

1. Tko su bili članovi Lazarove obitelji?
2. Zašto Isus nije odmah ispunio molbu svojih prijatelja?
3. Kako su učenici reagirali na Kristov stav?
4. Kako oni koji vjeruju u Krista trebaju gledati na smrt?
5. S kojim ciljem je Krist dopustio da Lazar umre?

Uskrsnuće i Život

STIH ZA UPAMTITI: „Reče joj Isus: “Ja sam uskrsnuće i život: onaj tko u mene vjeruje, ako i umre, živjet će.” (Ivan 11:25)..

Predlažemo da pročitate: *Odabrane poruke, knj. 1, str. 296–300.*

“Za vjernika smrt ne znači puno. Krist govori o njoj kao da ima malu važnost... Za kršćanina smrt je samo san, trenutak tišine i tame. Život je sakriven s Kristom u Bogu.” — *Želja vjekova, str. 787.*

1. ISUS U BETANIJI

Nedjelja, 22. lipnja

a. Kad je čula da Isus dolazi u Betaniju, što je Marta učinila i kakvo je uvjerenje izrazila? Ivan 11:20–22.

Ivan 11:20 Kada dakle Marta doču da Isus dolazi, pođe mu ususret. A Marija je sjedila u kući. Ivan 11:21 Tada Marta reče Isusu: »Gospodine, da si bio ovdje, brat moj ne bi umro. Ivan 11:22 Ali i sada znam: što god zaišćeš od Boga, dat će ti Bog.«

“Među ožalošćenim prijateljima nalazili su se i rođaci ove obitelji, od kojih su se neki nalazili na visokim, odgovornim položajima u Jeruzalemu. Među njima su bili neki od najgorčnijih Kristovih neprijatelja. Krist je znao njihove namjere i stoga se nije odmah pojavio. Vijest je tako tiho prenesena Marti da je drugi u prostoriji nisu čuli.

Marta je požurila ususret Isusu, njezino srce lomila je bujica suprotnih osjećaja. Na Njegovu je izražajnu licu čitala istu nježnost i ljubav koja je tu uvijek postojala. Njezino povjerenje u Njega bilo je nepokolebano, ali mislila je na svog dragog brata koga je i Isus volio. Sa žalošću koja je uskolebala njezino srce zato što Krist nije došao ranije, a ipak s nadom da će čak i sad učiniti nešto da ih utješi, rekla je: ‘Gospodine, da si bio ovdje, ne bi bio umro moj brat.’ Usred pometnje koju su podizale narikače, sestre su stalno ponavljale ove riječi.

S ljudskim i božanskim sažaljenjem Isus je promatrao njezino žalosno i brigom izborano lice. Marta nije imala sklonosti pričati o onome što je prošlo; sve je izrekla dirljivim riječima: ‘Gospodine, da si bio ovdje, ne bi bio umro moj brat.’ Ali gledajući u lice puno ljubavi, dodala je: ‘Ali i sada znam da će ti Bog dati sve što god zatražiš od njega.’ ” — *Želja vjekova, str. 529, 530.*

a. U što je Isus uvjeravao Martu? Ivan 11:23. Što je ona razumjela pod tim? Ivan 11:24.

Ivan 11:23 Reče joj Isus: »Uskrsnut će brat tvoj!«

Ivan 11:24 Reče mu Marta: »Znam da će uskrsnuti, o uskrsnuću u posljednji dan.«

”Isus je ohrabrio njezinu vjeru riječima: ‘Uskrsnut će brat tvoj.’ Njegov odgovor nije imao cilj oživjeti nadu u trenutačnu promjenu. On je Martine misli poveo preko sadašnjeg oživljavanja njezinog brata i usmjerio ih na uskrsnuće pravednika. On je ovo učinio da bi u Lazarevu uskrsnuću mogla vidjeti jamstvo uskrsnuća svih mrtvih pravednika i sigurnost da će to biti ostvareno Spasiteljevom silom.

Marta je odgovorila: ‘Znam da će uskrsnuti... o uskrsnuću, u posljednji dan.’ ” — *Želja vjekova, str. 530.*

b. Kojim je riječima Isus potvrdio Martino uvjerenje? Ivan 11:25; 1. Ivanova 5:12.

Ivan 11:25 Reče joj Isus: »Ja sam uskrsnuće i život. Tko u mene vjeruje, ako i umre, živjet će. 1. Ivanova 5:12 Tko ima Sina, ima život; tko nema Sina Božjega, nema života.

”Želeći njezinu vjeru još pravilnije usmjeriti, Isus je izjavio: ‘Ja sam uskrsnuće i život’. U Kristu je izvorni, nepozajmljeni, nestečeni život. ‘Tko ima Sina, ima život.’ (1. Ivanova 5:12) Kristovo Božanstvo je za vjernike čvrsta sigurnost u vječni život.” — *Želja vjekova, str. 530.*

c. Koje obećanje je temelj naše nade nakon smrti? Kako je Martino uvjerenje bilo povezano s Kristovim čudom? Ivan 5:26; 11:26, 27.

Ivan 5:26 Jer kao što Otac ima život u sebi, tako je i Sinu dao da ima život u sebi. Ivan 11:26 I svatko tko živi i vjeruje u mene, neće umrijeti do vijeka. Vjeruješ li ovo? Ivan 11:27 Reče mu: »Da, Gospodine! Ja vjerujem da si ti Krist, Sin Božji, Onaj koji dolazi na svijet.«

”Krist ovdje gleda u budućnost, u vrijeme svojega drugog dolaska. Tada će umrli pravednici ustati u neraspadljivosti, a živi pravednici uzet će se na Nebo ne vidjevši smrti. Čudo koje će Krist upravo učiniti, uskrsnuće Lazara iz mrtvih, predstavljat će uskrsnuće svih umrlih pravednika. Svojom riječi i svojim djelima On je proglasio sebe Začetnikom uskrsnuća. On, koji će i sam uskoro umrijeti na križu, stajao je s ključevima smrti, kao pobjednik nad grobom, pokazujući svoje pravo i silu darovati vječni život.” — *Želja vjekova, str. 530.*

a. Opišite što je učinila i rekla ožalošćena Marija. Ivan 11:28–32.

Ivan 11:28 I rekavši to, ode i krišom zovnu svoju sestru Mariju rekavši: »Učitelj je ovdje i zove te.«Ivan 11:29 Kad ona to ču, brzo ustade i pođe k njemu.Ivan 11:30 A Isus još nije došao u selo, nego bijaše na mjestu gdje ga je susrela Marta.Ivan 11:31 Tada Židovi koji su bili s njom u kući i tješili je, vidjevši da je Marija brzo ustala i izašla, pođoše za njom govoreći: »Ide na grob da ondje plače.«Ivan 11:32 Kad Marija dakle dođe onamo gdje bijaše Isus, ugledavši ga, pade do nogu njegovih govoreći mu: »Gospodine, da si bio ovdje, ne bi umro moj brat!«

b. Kada je vidio Mariju i neke od Židova kako plaču, što je Isus učinio i zašto? Ivan 11:33–35.

Ivan 11:33 Kad je dakle vidje Isus da plače i da plaču Židovi koji dođoše s njom, u duhu se potrese i uzbudilvan 11:34 pa reče: »Gdje ste ga položili?« Rekoše mu: »Gospodine, dođi i vidi!«Ivan 11:35 Isus zaplaka.

“ Kad je opazi gdje plače i gdje plaču Židovi koji su došli s njom, Isus se potrese u duši. On je čitao srca svih okupljenih. Vidio je da je kod mnogih pokazivanje žalosti samo pretvaranje. Znao je da će neki iz ovog skupa, koji sad pokazuju licemjernu žalost, uskoro planirati smrt ne samo za moćnog Čudotvorca već i za onog koji će biti podignut iz mrtvih. Krist je mogao strgnuti s njih odjeću lažne žalosti. Ali, zadržao je svoj pravedni gnjev. Riječi što ih je mogao izgovoriti kao izraz potpune istine nije izgovorio, zbog drage osobe koja je u boli klečala kraj Njegovih nogu i koja je istinski vjerovala u Njega.

‘Gdje ste ga položili?’ upitao je. ‘Gospodine, rekoše mu, dođi pa ćeš vidjeti!’ Zajedno su krenuli ka grobu. Bio je to žalostan prizor. Lazar je bio vrlo omiljen i njegove sestre su slomljena srca plakale za njim, a njegovi se prijatelji pridružili boli i suzama ožalošćenih sestara. Pred tom ljudskom bijednom činjenicom da nesretni prijatelji mogu oplakivati mrtvoga dok Spasitelj svijeta stoji kraj njih ‘Isus zaplaka’. Premda je bio Božji Sin, ipak je uzeo ljudsku prirodu na sebe i bio pokrenut ljudskom žalošću. Njegovo nježno, sažaljivo srce uvijek je pokrenuto suosjećajnošću prema onima koji pate. On plače s onima koji plaču i raduje se s onima koji se raduju.” — *Želja vjekova, str. 533.*

c. Kako nam ovaj trenutak iz Isusovog života može biti primjer? Rimljanima 12:15.

Rimljanima 12:15 Radujte se s radosnima i plačite s uplakanima!

“Divan Kristov primjer, neusporediva nježnost kojom se poistovjetio s osjećajima drugih - plačući s onima koji su plakali, radujući se s onima koji su se radovali - mora ostaviti dubok dojam na karakter svih onih koji Ga iskreno slijede. Blagim riječima i postupanjem oni će nastojati olakšati put umornim nogama.” — *Zdravlje i sreća, str. 157, 158.*

a. Koju je zapovijed Isus dao prisutnima? Ivan 11:39 (prvi dio). Kako je Marta reagirala i što joj je Isus rekao? Ivan 11:39 (zadnji dio).

Ivan 11:39 Reče Isus: »Odmaknite kamen!« Reče njemu pokojnikova sestra Marta: »Gospodine, već zaudara. Ta četvrti je dan.«

“Kad Gospodin namjerava učiniti neko djelo, Sotona utječe na nekoga da se usprotivi. ‘Uklonite kamen!’ rekao je Krist. Koliko je god moguće pripremite put za moje djelo. Međutim, pokazala se Martina samopouzdana i častoljubiva narav. Nije bila voljna da se tijelo u raspadanju iznese na vidjelo. Ljudsko srce sporo razumijeva Kristove riječi i Martina vjera nije shvatila pravo značenje Njegova obećanja.

Krist je ukorio Martu, ali su Njegove riječi izgovorene vrlo blago. ‘Ne rekoh li ti... da ćeš vidjeti slavu Božju?’ Zašto sumnjaš u moju silu? Zašto rasuđuješ suprotno mojim zahtjevima? Imaš moju riječ. Ako vjeruješ, vidjet ćeš Božju slavu. Ono što je po prirodi nemoguće ne može biti prepreka za djelo Svemogućega. Sumnja i nevjerstvo nisu poniznost. Bezuvjetno vjerovanje u Kristovu riječ prava je poniznost, pravo predanje samoga sebe.

‘Uklonite kamen!’ Krist je mogao zapovjediti stijeni da se skloni i ona bi poslušala Njegov glas. On je mogao zapovjediti anđelima, koji su bili u Njegovoj neposrednoj blizini, da to učine. Na njegovu zapovijed nevidljive ruke uklonile bi stijenu. Međutim, nju trebaju ukloniti ljudske ruke. Na taj način Krist je želio pokazati da ljudsko treba surađivati s božanskim. Ono što ljudska sila može učiniti, božanska sila nije pozvana učiniti. Bog ne odbacuje ljudsku pomoć. On jača čovjeka, surađuje s njim kad on koristi sile i sposobnosti koje su mu poklonjene.” — *Želja vjekova, str. 535.*

b. Koje Kristove riječi s blagošću ukoravaju našu nevjeru danas? Ivan 11:40.

Ivan 11:40 Reče joj Isus: »Nisam li ti rekao da ćeš, budeš li uzvjerovala, vidjeti slavu Božju?«

“Mnogi nemaju živu vjeru. Upravo zato i ne vide više dokaza Božje moći. Njihova slabost je posljedica njihovog nevjerovanja... Oni planiraju i ostvaruju, ali se malo mole i imaju malo stvarnog povjerenja u Boga. Misle da imaju vjere, ali se kod njih radi samo o trenutačnoj emociji. Ne uspijevajući shvatiti svoje potrebe ili Božju spremnost da ih zadovolji, nisu ustrajni u iznošenju svojih zahtjeva Bogu.” — *Kristove priče, str. 145, 146.*

a. Koju je molitvu Isus izrekao pokraj groba? Ivan 11:41, 42.

Ivan 11:41 Odmaknuše dakle kamen gdje pokojnik bijaše položen. A Isus podiže oči i reče: »Oče, hvala ti što si me uslišao. Ivan 11:42 A ja sam znao da me svagda uslišavaš, ali rekoh to zbog mnoštva što okolo stoji; da uzvjeruju da si me ti poslao.«

“Poslušali su Isusovu zapovijed i uklonili kamen. Sve je ovo učinjeno javno i s jasnim ciljem. Svima je pružena prilika da vide kako se ne čini nikakva obmana. U grobu i stijeni ležalo je Lazarevo tijelo, hladno i mirno u smrti. Uzvici narikača umuknuli su. Iznenadena i puna iščekivanja, gomila je stajala oko groba, čekajući da vidi što će uslijediti...

Ovdje Krist tvrdi da je Bog njegov Otac i sa savršenim povjerenjem izjavljuje da je On Božji Sin.” — *Želja vjekova, str. 535, 536.*

b. Kojim riječima je Isus uskrsnuo Lazara? Ivan 11:43. Što se zatim odmah dogodilo? Ivan 11:44.

Ivan 11:43 I rekavši to, poviče snažnim glasom: »Lazare, izađi!«

Ivan 11:44 I izađe pokojnik povojima povezanih nogu i ruku, a lice mu omotano rupcem. Reče im Isus: »Odriješite ga i pustite da ide!«

“[Kristov] glas, razgovijetan i moćan, dopro je do ušiju umrloga. Dok je govorio, božansko je prosijavalo kroz Njegovu ljudsku prirodu. Na Njegovu licu, ozarenom Božjom slavom, narod je mogao vidjeti pouzdanost Njegove sile. Svako je oko bilo prikovano za ulaz u špilju. Svako je uho bilo spremno primiti i najmanji zvuk. S velikim i brižnim zanimanjem svi su iščekivali ispit Kristova Božanstva, dokaz koji treba potvrditi Njegovu izjavu da je Božji Sin, ili ugušiti nadu za vječna vremena.

U tihom grobu nešto se pokrenulo i onaj koji je bio mrtav stajao je na ulazu groba... Ljudi trebaju raditi za ljude. Lazara su oslobodili, i on je stajao pred mnoštvom; ne kao čovjek ispijen bolešću, sa slabim, klecavim udovima, već kao čovjek u najboljim godinama, u snazi plemenite muževnosti. Njegove su oči sijale razumom i ljubavlju prema svom Spasitelju. U dubokoj odanosti bacio se pred Isusove noge.” — *Želja vjekova, str. 536.*

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

Petak, 27. lipnja

1. Opišite povjerenje koje su Lazarove sestre imale u Isusa.
2. Što je Isus obećao Marti, Mariji i svim vjernicima?
3. Zašto je Isus plakao?
4. Kako je ljudska priroda surađivala s božanskom u ovom čudu?
5. Opišite što je Lazar učinio na Isusov poziv.

Razlike u zalasku sunca po gradovima

OSIJEK	oduzeti 10 min.	BJELOVAR	oduzeti 4 min.
ZDENCI	oduzeti 8 min.	NOVSKA	oduzeti 4 min.
POŽEGA	oduzeti 6 min.	SPLIT	oduzeti 2 min.
DARUVAR	oduzeti 5 min.	RIJEKA	dodati 6 min.
LIPIK / OKUČANI	oduzeti 5 min.	PULA	dodati 8 min.

Zalasci sunca u kalendaru odnose se na Zagreb

Bilješke

Razlike naziva knjiga u prijevodu

Varaždinske i Daničić - Karadžić

Biblije

Postanak - 1. Mojsijeva

Izlazak - 2. Mojsijeva

Levitski zakonik - 3. Mojsijeva

Brojevi - 4. Mojsijeva

Ponovljeni zakon - 5. Mojsijeva

Jošua - Jozue Nunova

1. Kraljevima - 1. Carevima

2. Kraljevima - 2. Carevima

1. Ljetopisa - 1. Dnevnika

2. Ljetopisa - 2. Dnevnika

Izreke - Priče Salamunove

Tužaljke - Plač Jeremijin

Obadija - Abdija

Hošea - Ozej

Sefanija - Sofonija

Hagaj - Agej

TRAVANJ 2025.

Datum		Jutarnja molitva	Večernja molitva	Tema
1.	Uto.	Postanak 22:15-18	Ivan 8:51-59	Isusovo rođenje
2.	Sri.	Izaija 11:1-5	Luka 18:35-43	
3.	Čet.	Daniel 9:24-27	Galaćanima 4:4-5	
4.	Pet.	Mihej 5:2	Zalazak sunca 19:28	
5.	Sub.	Matej 2:19-23	Zalazak sunca 19:30	
6.	Ned.	Izaija 7:13-14	Matej 1:18-23	
7.	Pon.	Malahija 3:1	Luka 2:25-32	
8.	Uto.	Hošea 11:1	Matej 2:13-15	
9.	Sri.	Jeremija 31:15	Matej 2:16-18	
10.	Čet.	Izaija 40:3-5	Matej 3:1-3	
11.	Pet.	Matej 13:34-35	Zalazak sunca 19:38	
12.	Sub.	Djela 3:22-26	Zalazak sunca 19:39	
13.	Ned.	Psalam 110:1-4	Hebrejima 7:14-25	
14.	Pon.	Izaija 61:1-3	Luka 4:16-30	
15.	Uto.	Izaija 9:1-2	Matej 4:13-16	
16.	Sri.	Zaharija 9:9	Matej 21:1-5	
17.	Čet.	Izaija 35:3-6	Matej 9:35-36	
18.	Pet.	Matej 11:28-30	Zalazak sunca 19:47	Isus: Svijetlo svijeta, kamen ugaoni, kamen spoticanja
19.	Sub.	1 Petrova 2:21-25	Zalazak sunca 19:48	
20.	Ned.	Izaija 53:1-12	Filipljanima 2:5-11	
21.	Pon.	Psalam 69:8	Ivan 7:2-5	
22.	Uto.	Psalam 69:9	Ivan 2:13-17	
23.	Sri.	Marko 14:27-30	Marko 14:66-72	
24.	Čet.	Malahija 4:2	Ivan 1:9-12	
25.	Pet.	Ivan 8:12	Zalazak sunca 19:56	
26.	Sub.	Matej 24:1-5	Zalazak sunca 19:57	
27.	Ned.	Izaija 28:16	Matej 21:42-44	
28.	Pon.	Izaija 8:13-15	1 Petrova 2:6-8	
29.	Uto.	Psalam 41:9	Ivan 13:18-21	
30.	Sri.	Postanak 22:15-18	Ivan 8:51-59	

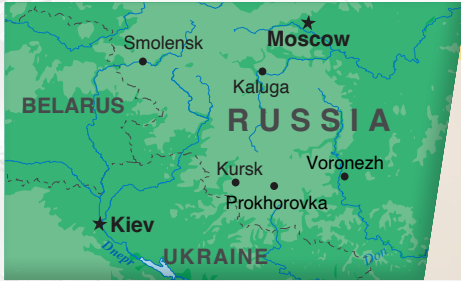
SVIBANJ 2025.

Datum		Jutarnja molitva	Večernja molitva	Tema
1.	Čet.	Zaharija 11:10-13	Matej 26:14-15	Izdajstvo, suđenje i smrt na križu
2.	Pet.	Matej 27:3-10	Zalazak sunca 20:05	
3.	Sub.	Ivan 5:37-46	Zalazak sunca 20:06	
4.	Ned.	Izaija 50:6	Matej 26:63-68	
5.	Pon.	Izaija 53:7	Matej 27:12-14	
7.	Uto.	Izaija 42:1-4	Matej 12:15-21	
7.	Sri.	Izlazak 12:43-46	Ivan 19:33-37	
8.	Čet.	Psalam 69:21	Matej 27:34	
9.	Pet.	Luka 23:34	Zalazak sunca 20:14	
10.	Sub.	Matej 23:37-39	Zalazak sunca 20:15	
11.	Ned.	Dan 9:26	Ivan 12:23-27	
12.	Pon.	Psalam 22:18	Matej 27:35-37	
13.	Uto.	Izaija 53:9	Matej 27:57-60	
14.	Sri.	Zaharija 12:10	Otkrivenje 1:7	
15.	Čet.	Psalam 16:10	Djela 2:27-31	
16.	Pet.	Matej 12:38-40	Zalazak sunca 20:22	
17.	Sub.	Matej 28:5-6	Zalazak sunca 20:23	
18.	Ned.	Izaija 9:6-7	Ivan 1:14-16	
19.	Pon.	Dan 7:13-14	Luka 24:50-52	
20.	Uto.	Psalam 110:1	Marko 16:19	
21.	Sri.	Joel 2:28-29	Djela 2:4-17	
22.	Čet.	Zaharija 13:7-9	Matej 26:30-32	
23.	Pet.	1 Petrova 5:1-7	Zalazak sunca 20:30	
24.	Sub.	Zaharija 14:6-9	Zalazak sunca 20:31	
25.	Ned.	Daniel 7:13-14	Luka 1:31-33	
26.	Pon.	Izaija 2:2-4	Otkrivenje 21:1-4	
27.	Uto.	Matej 24:30-31	1. Solunjanima 4:15-18	
28.	Sri.	Daniel 12:1-3	Otkrivenje 20:11-15	
29.	Čet.	Matej 25:31-34	Otkrivenje 22:10-21	
30.	Pet.	Daniel 7:9-10	Zalazak sunca 20:37	
31.	Sub.	Joel 3:13-16	Zalazak sunca 20:38	

LIPANJ 2025.

Datum		Jutarnja molitva	Večernja molitva	Tema
1.	Ned.	Izaija 66:22-23	Matej 24:36-44	Novo nebo, nova zemlja; Kristova kraljevska vladavina
2.	Pon.	Luka 21:25-28	Otkrivenje 22:10-21	
3.	Uto.	Zaharija 14:3-5	Matej 24:29-33	
4.	Sri.	2. Petrova 3:10-13	Otkrivenje 21:1-4	
5.	Čet.	Izaija 65:17-25	Matej 25:31-46	
6.	Pet.	Ezekiel 37:24-28	Zalazak sunca 20:43	
7.	Sub.	Matej 13:40-43	Zalazak sunca 20:43	
8.	Ned.	Izaija 11:6-9	Luka 12:35-40	
9.	Pon.	Zaharija 14:9-11	Matej 25:31-34	
10.	Uto.	2. Solunjanima 1:7-10	Otkrivenje 22:10-21	
11.	Sri.	Mihej 4:1-5	1. Korinćanima 15:50-58	
12.	Čet.	Daniel 2:44-45	Otkrivenje 19:11-16	
13.	Pet.	Izaija 60:19-22	Zalazak sunca 20:47	
14.	Sub.	Matej 24:36-44	Zalazak sunca 20:47	
15.	Ned.	Otkrivenje 19:6-9	Matej 25:31-46	
16.	Pon.	Daniel 7:13-14	Otkrivenje 20:11-15	
17.	Uto.	Izaija 66:22-24	Otkrivenje 20:7-10	
18.	Sri.	Zaharija 14:3-5	Otkrivenje 21:22-27	
19.	Čet.	Izaija 65:17-19	Luka 12:35-40	
20.	Pet.	Matej 24:29-31	Zalazak sunca 20:50	
21.	Sub.	Joel 3:13-16	Zalazak sunca 20:50	
22.	Ned.	Izaija 11:6-9	1. Solunjanima 4:13-18	
23.	Pon.	Daniel 7:13-14	Otkrivenje 21:22-27	
24.	Uto.	Izaija 65:17-25	Otkrivenje 19:11-16	
25.	Sri.	Zaharija 14:6-9	Luka 21:25-28	
26.	Čet.	Izaija 2:2-4		
27.	Pet.	Ezekiel 37:24-28	Zalazak sunca 20:50	
28.	Sub.	2. Solunjanima 1:7-10	Zalazak sunca 20:50	
29.	Ned.	Daniel 7:13-14	1. Korinćanima 15:50-58	
30.	Pon.	Izaija 60:19-22	Otkrivenje 21:10-14	

Darovi prve subote

Subota, 5. travnja

Obnova crkve u mjestu Prokhorovka, Rusija

Budite dio napretka djela u najvećoj zemlji na svijetu! (str. 4).

Subota, 3. svibnja

Svjetske misije

Toliko je novih mjesta gdje istina još treba stići, pa podržimo završetak ovog božanskog zadatka! (str. 25).

Subota, 7. lipnja

Dva molitvena doma u saveznoj državi Tamil Nadu, Indija

Južnoj Indiji je prijeko potrebno evanđelje; sada je naša prilika da damo svoj doprinos u ovome djelu! (str. 46).